

บทที่ 4

กิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับการผลิต การกระจาย และบริโภคสินค้าประมงทะเล ในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัด

4.1 ภาพรวมพัฒนาการด้านประมงทะเลและการเพาะเลี้ยงชายฝั่งของประเทศไทย

4.1.1 พัฒนาการทางการประมงของประเทศไทย

นับเป็นที่กล่าวขานกันว่าปัจจุบันประเทศไทยเป็นประเทศที่ประสบความสำเร็จในการพัฒนาการประมงทะเลและได้ผลดีของโลก โดยมีผลผลิตจากสัตว์ทะเลปีละประมาณ 2.0 ล้านเมตริกตัน ในจำนวนนี้ร้อยละ 97 ของผลผลิตสัตว์ทะเลได้จากการจับจากทรัพยากรตามธรรมชาติ ส่วนอีกประมาณร้อยละ 3 ได้จากการเพาะเลี้ยงสัตว์ทะเล ผลผลิตที่ได้ประมาณร้อยละ 27 ใช้บริโภคสดภายในประเทศ อีกร้อยละ 35 ใช้เป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมแปรรูปแช่แข็งและบรรจุกระป๋องเพื่อบริโภคภายในประเทศและส่งออกเป็นสินค้าออก ส่วนอีกประมาณร้อยละ 38 ใช้เป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมแปรรูปเป็นปลาป่นและใช้เป็นอาหารสัตว์ในรูปปลาสด สำหรับอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำเป็นผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำส่งเป็นสินค้าออกจำหน่ายทั่วโลก จนได้เปรียบดุลการค้ามากกว่า 14,500 ล้านบาท ในปี 2528 (บุญเลิศ ผาสุก, 2530) นอกจากนี้การประมงทะเลยังเป็นแหล่งอาหารโปรตีนราคาถูกของประชาชนของประเทศรวมทั้งเป็นแหล่งจ้างแรงงานที่สำคัญแห่งหนึ่งของประเทศอีกด้วย

เนื่องจากประเทศไทยมีความอุดมสมบูรณ์ทางทรัพยากรทางน้ำ ประกอบกับลักษณะภูมิประเทศเอื้ออำนวยจึงมีการดำรงชีวิตที่ผูกพันกับแหล่งน้ำทั่วไป ดังนั้นอาหารที่สามารถหาได้ง่ายและสะดวกที่สุดก็คือ การดักจับสัตว์น้ำเพื่อใช้บริโภคมานานแล้ว พัฒนาการของการประมงไทยจึงกำเนิดขึ้นด้วยเหตุนี้

“ปลา” เป็นอาหารสำคัญของไทยคู่กับ “ข้าว” มาตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ชนชาติไทยจะปรากฏโดยมีหลักฐานจากศิลาจารึกของพ่อขุนรามคำแหง ดังข้อความตอนหนึ่งว่า “เมื่อชั่วพ่อขุนรามคำแหง เมืองสุโขทัยนี้ดี ในน้ำมีปลาในนามีข้าว” จึงเชื่อได้ว่าคนไทยในสมัยนั้นกินข้าวและปลาเป็นอาหารหลัก (ธีรพันธ์ ภูคาสวรรค์, 2525) และการตั้งถิ่นฐานของชนชาติไทยไม่ว่ายุคใดสมัยใดจะสร้างบ้านเมืองในที่ราบลุ่มริมฝั่งแม่น้ำหรือใกล้แหล่งน้ำขนาดใหญ่เพื่อจะได้มีน้ำใช้ในการทำนาปลูกข้าว และมีที่จับปลาเป็นอาหารสืบต่อมาตั้งแต่สมัยโบราณจนถึงปัจจุบัน สำหรับการพัฒนาของการประมงของไทยนั้นพอจะจำแนกได้เป็น 2 ช่วงดังนี้

4.1.1.1 การประมงไทยในสมัยก่อนสงครามโลกครั้งที่ 2

4.1.1.2 การประมงไทยในสมัยหลังสงครามโลกครั้งที่ 2

4.1.1.1 การประมงไทยสมัยก่อนสงครามโลกครั้งที่ 2 (ก่อนปี พ.ศ.2482)

ในยุคนี้การประมงไทยอยู่ในสภาพที่ล้าหลัง เครื่องมือทำการประมงที่ใช้เป็นแบบพื้นบ้านไม่ค่อยมีประสิทธิภาพมากนักและมักจะเป็นเครื่องมือประจำที่ (กังวาลย์ จันทริโชติ, 2526) ในระหว่างรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกถึงรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวเป็นยุคแห่งการสร้างบ้านเมือง ดังนั้นการพัฒนาประเทศในระยะนี้จึงคงอยู่ในขอบเขตที่จำกัด มีความสำคัญเพียงในเขตกำแพงพระนครซึ่งมีเนื้อที่เพียง 2,173 ไร่เท่านั้น ในสมัยนั้นได้ทรงโปรดเกล้าฯ ให้มีการขุดคลองรอบกรุงหลายชั้นเพื่อให้เป็นเขตพระนครและทางสัญจรไปมามิได้ขาดจนได้ชื่อว่าเป็น “นครเวนิซแห่งตะวันออก”

แม่น้ำเจ้าพระยาและคลองในกรุงเทพฯ มีปลาน้ำจืดนานาชนิดอุดมสมบูรณ์ราษฎรได้จับปลาเหล่านี้เป็นอาหาร การจับปลาเพื่อเป็นการค้ามีน้อยและเป็นการทำการประมงแบบผูกขาด มีการเสียเงินอากรค่าน้ำ โดยรับพระบรมราชานุญาตมีเอกสิทธิในการจับสัตว์น้ำในบริเวณที่กำหนด อากรค่าน้ำนี้นับเป็นรายได้หนึ่งของแผ่นดินมาตั้งแต่ครั้งกรุงศรีอยุธยา แต่อย่างไรก็ตาม ปรากฏว่าในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงปรารถนาว่าการที่รัฐบาลได้รับผลประโยชน์รายได้จากค่าอากรค่าน้ำนั้นเป็นการทำลายชีวิตสัตว์น้ำซึ่งเป็นบาปจึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ยกเลิกการเก็บภาษีอากรค่าน้ำเสีย

การประมงไทยในแผ่นดินพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ยังคงมีสภาพเหมือนในรัชกาลก่อน จะเปลี่ยนแปลงไปบ้างก็เป็นผลพวงของการยกเลิกเก็บอากรค่าน้ำ คือเมื่อได้ยกเลิกเก็บภาษีอากรค่าน้ำเสียนั้น จำนวนปลาที่เคยอุดมสมบูรณ์ก็ลดน้อยลงเพราะมีการจับปลากันโดยค้ำจนถึงผลประโชยชน์เฉพาะตัวเองเป็นส่วนใหญ่ มีการทะเลาะวิวาทกันระหว่างชาวประมงในเรื่องเขตจับสัตว์น้ำเป็นประจำ ดังนั้นพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวจึงทรงให้รื้อฟื้นการจัดเก็บอากรค่าน้ำขึ้นอีกเมื่อปี พ.ศ. 2395 และใช้ปฏิบัติกันเรื่อยมา

เงินอากรค่าน้ำนี้ได้จากภาษีค่าอาชญาบัตรเครื่องมือ ซึ่งต้องพิจารณาภาษีค่าที่อนุญาตให้ตั้งเครื่องมือประจำที่ อากรค่าเครื่องมือประกอบ (เช่น อวน ฯลฯ) การใช้เครื่องมือบางอย่าง (เช่น ไม้ ฯลฯ) ภาษีค่าเครื่องประกอบสิ่งก่อสร้างเครื่องมือจับสัตว์น้ำ ค่าผูกขาดจับสัตว์น้ำในที่บางแห่ง ค่าผูกขาดอนุญาตให้สิทธิเก็บฟองเต่า ภาษีอากรสัตว์น้ำซึ่งจำหน่ายซื้อขายกันภายในประเทศ ภาษีอากรสัตว์น้ำที่ส่งไปจำหน่ายนอกประเทศและภาษีเกลือที่ใช้ในการจับสัตว์น้ำ

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงจัดระเบียบการบังคับบัญชาการสัตว์น้ำขึ้นตามความแห่งพระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ประกาศใน พ.ศ. 2444 โดยรัฐบาลหวังประโยชน์ 3 ประการ คือ การเก็บภาษีอากร มีสัตว์น้ำเป็นอาหารของประชาชน

และให้สัตว์น้ำเป็นสินค้าแก่ประเทศและให้อำนาจการควบคุมบัญชีการสัตว์น้ำตกอยู่กับเสนาบดีกระทรวงมหาดไทย (ในเวลานั้นปกครองกรมสรรพากรนอก) กับเสนาบดีกระทรวงนครบาล (เวลานั้นปกครองกรมสรรพากร) ด้วย

การประมงในสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยแก้ไขวางระเบียบและตั้งอัตราเก็บเงินอากรค่าน้ำขึ้นในปีพ.ศ. 2456 และทรงให้ย้ายกรมสรรพากรในและกรมสรรพากรนอกไปขึ้นอยู่กับกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ ในปี พ.ศ. 2457 และพ.ศ. 2458 ตามลำดับ ทำให้การควบคุมบังคับบัญชีพระราชบัญญัติอากรค่าน้ำต้องย้ายไปขึ้นกับกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ จนกระทั่งถึงปี พ.ศ. 2464 ทรงให้แยกอำนาจการบังคับบัญชีสัตว์น้ำเสียใหม่ โดยให้กระทรวงเกษตรธิการมีหน้าที่เพาะเลี้ยงดูแลรักษาสัตว์น้ำ แนะนำกำหนดฤดูจับสัตว์น้ำ กำหนดตาและขนาดเครื่องมือ ห้ามใช้เครื่องมือบางอย่างและห้ามทำอันตรายสัตว์น้ำ เช่น วางยาเบือ ใช้ระเบิดและวิดน้ำจนแห้ง (นอกจากปล่อยปลา) เป็นต้น เพื่อเป็นการป้องกันพันธุ์สัตว์น้ำ นับได้ว่าการอนุรักษ์พันธุ์สัตว์น้ำของประเทศไทยได้เริ่มตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา กับให้กระทรวงพระคลังมหาสมบัติมีหน้าที่ในการปกครองที่จับสัตว์น้ำ การเก็บเงินอากรในที่จับและการจับสัตว์น้ำและการเก็บเงินอากรค่าน้ำ

สำหรับการทำการประมงในสมัยนั้นยังคงเป็นการจับสัตว์น้ำแบบดั้งเดิม เครื่องมือที่นิยมใช้ ได้แก่ โพงพาง อวนทับตลิ่ง อวนลอย สวิง ช้อนใหญ่ ยกยอ ฯลฯ และเครื่องมือประเภทดักจับ เช่น ลอบ ตะแกรง สุ่ม อีจู้ ฆะนาง ชูด ตุ่ม ไชนอน ลอบยื่น ลอยพาย เป็นต้น เครื่องมือประเภทหลังนี้ชาวบ้านใช้ดักจับปลาเพื่อนำมาบริโภคในครัวเรือนเท่านั้น ส่วนแหมี่ใช้อยู่ทั่วไปตามแหล่งน้ำขนาดใหญ่ บึงขนาดใหญ่ที่มีช่องแคบให้น้ำไหลออกก็จะมีการใช้เครื่องมือประเภทกางกัน เช่น กะบัง จีบใหญ่ สี สุก เป็นต้นกันตอนปลายไว้แล้วจับด้วยอวน เครื่องมือจับสัตว์น้ำเค็มที่สำคัญในสมัยนี้ได้แก่ โป๊ะ เพื่อจับปลาทุเป็นส่วนใหญ่ นอกจากนี้มีการใช้อวนชนิดต่างๆ จับปลากันทั่วไปตลอดชายฝั่ง เช่น อวนลอย อวนรัก โป๊ะ โดยใช้แรงงานคน ส่วนการจับสัตว์น้ำขนาดใหญ่ในทะเลลึกโดยทั่วไปใช้จับด้วยเบ็ดลาก เบ็ดราวน้ำเค็ม และเบ็ดตก การจับกุ้งนิยมจับโดยวิธีลงโพงพางตั้งยาม ยกกุ้ง (คล้ายยกยอ) และตีอวน นอกจากนี้ยังมีการงมและเก็บหอย จับปลิงทะเล เต่าทะเล และเก็บฟองเต่า โดยเรือที่ใช้เป็นพวกเรือแจวและเรือใบโดยยังไม่มีการใช้เรือติดเครื่องยนต์ สัตว์น้ำที่จับได้เป็นพวกปลาเสียส่วนใหญ่ ส่วนการประมงน้ำจืดจะทำการแบบยังชีพ คือ นำปลาที่จับได้มาใช้บริโภคในครัวเรือนเท่านั้น สำหรับการซื้อขายในสมัยนั้นราคาถูกมากเนื่องจากทรัพยากรยังมีความอุดมสมบูรณ์เป็นอย่างมาก

ในยุคนี้มีเรือประมงต่างดาวเข้ามาทำการประมงในน่านน้ำไทยเป็นบางฤดู เรือประมงเหล่านี้คือเรือตั้งเขของคนจีนเกาะไหหลำซึ่งเข้ามาจับปลาทุในอ่าวไทยเพื่อทำเป็นปลาทุเค็มส่งจำหน่ายที่ประเทศสิงคโปร์ แต่เมื่อประเทศไทยได้ออกกฎหมายว่าด้วยสิทธิทำการประมงในเขตการ

ประมงไทย พ.ศ. 2478 และ พ.ศ. 2482 เรือดังกะเหล่านี้อาศัยการเข้ามาทำการประมงในน่านน้ำไทย (สันต์ บัณฑกุล, 2524) และก่อนเกิดสงครามโลกครั้งที่สองเล็กน้อย กรมประมงได้จัดตั้งบริษัทประมงไทยจำกัดขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ที่จะช่วยเหลือชาวประมงชายฝั่งในการจัดหาทุนและตลาด แต่เนื่องจากกิจการของบริษัทประสบกับการขาดทุนบริษัทประมงไทยนี้จึงจำเป็นต้องล้มเลิกกิจการไปในที่สุด

4.1.1.2 การประมงไทยในสมัยหลังสงครามโลกครั้งที่ 2

ในระหว่างสงครามโลกครั้งที่สอง (ประมาณ พ.ศ. 2484–2488) การประมงไทยซบเซาลงไปมากเนื่องจากสงครามและเกิดภาวะเงินเฟ้ออย่างรุนแรงภายในประเทศ เมื่อสงครามโลกได้สิ้นสุดลงการประมงทะเลก็เริ่มฟื้นตัวพร้อมด้วยแนวคิดใหม่ๆ ในการพัฒนาเกิดขึ้น ชาวประมงเริ่มสนใจในแผนการชักชวนให้ใช้เครื่องยนต์ติดตั้งในเรือประมงแทนการใช้ใบ (Mechanization) เมื่อเรือประมงติดตั้งเครื่องยนต์เพิ่มมากขึ้นประสิทธิภาพในการทำการประมงก็เพิ่มสูงขึ้น นับว่าเป็นการพัฒนาขั้นสำคัญอย่างยิ่ง เป็นการก้าวเข้าสู่การประมงสมัยใหม่ และต่อเรือประมงก็มีเพิ่มมากขึ้น ตามชายฝั่งทะเลแม้ว่าเรือประมงเหล่านี้ยังเป็นขนาดเล็กไม่เกินขนาด 10–15 ตันกรอส นับว่ามีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นมากและทำการประมงได้ผลมากกว่าเดิมเช่นกัน

การพัฒนาที่สำคัญอีกขั้นหนึ่งคือกรมประมงได้เริ่มนำเส้นใยสังเคราะห์ (Synthetic Fiber) เข้ามาทดลองใช้ทำอวนลอยปลาอินทรี (ประมาณปี พ.ศ. 2495) ปรากฏว่าอวนลอยเส้นใยสังเคราะห์มีประสิทธิภาพในการจับปลามากกว่าอวนลอยทำด้วยเส้นใยธรรมชาติ (Nature Fiber) หลายเท่า ทั้งยังมีความเหนียวแน่น ความทนทานและการเก็บรักษาาง่ายขึ้นอีกด้วย นับตั้งแต่นั้นมาเส้นใยสังเคราะห์ก็เข้ามามีบทบาทแทนเส้นใยธรรมชาติ จนกระทั่งปัจจุบันนี้มีโรงงานทอแหอวนสมัยใหม่โดยเส้นใยสังเคราะห์ตั้งขึ้นในประเทศเป็นจำนวนมาก

เมื่อก่อนสงครามโลกครั้งที่สองนั้น ปลาขนาดเล็กที่จับได้ไม่เหมาะสำหรับบริโภคชาวประมงจับได้ก็ทิ้งคืนทะเลไป ต่อมาสงครามสิ้นสุดลงกรมประมงได้ทดลองทำปลาป่นอาหารสัตว์ (Fish Meal) โดยจัดตั้งโรงงานปลาป่นขนาดเล็กใช้เครื่องจักรกลสมัยใหม่ขึ้นที่เกาะบัวคิงปากน้ำชุมพรเพื่อส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมปลาป่นอาหารสัตว์ขึ้นในประเทศ ซึ่งถือได้ว่าเป็นแนวทางให้เกิดอุตสาหกรรมอาหารสัตว์ดังปรากฏอยู่ในปัจจุบันนี้และประมาณ พ.ศ. 2494 ได้มีการนำเครื่องมือประมงที่มีประสิทธิภาพมากชนิดหนึ่งเข้ามาทดลองใช้ทำการประมงสัตว์น้ำหน้าดิน (Demersal Fishes) ซึ่งเรียกกันว่า "อวนลากหน้าดิน" (Trawl Net) ในอ่าวไทยและทะเลอันดามันมีทั้งเรืออวนลากขนาดเล็กต่อด้วยไม้ในประเทศไทยและเรืออวนลากต่อด้วยเหล็กซื้อสำเร็จรูปมาจากต่างประเทศ พร้อมกันนี้ได้นำเข้าผู้เชี่ยวชาญเข้ามาฝึกสอนลูกเรือประมงไทยด้วย นอกจากนี้กรมประมงได้ยกเลิกประกาศห้ามทำการประมงด้วยอวนถ่วงมีปีกเพื่อเปิดโอกาสให้ใช้เรืออวนลากนำสัตว์น้ำหน้าดินขึ้นมาใช้

ประโยชน์ และนับแต่นั้นเป็นต้นมาเรืออวนลากหน้าดิน (Trawler) ก็เพิ่มจำนวนขึ้นอย่างรวดเร็วและผลที่ติดตามมาคือ ปริมาณสัตว์น้ำที่จับได้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว

การประมงไทยได้มีการพัฒนาอย่างเต็มที่ จากการทำการประมงแบบยังชีพได้เปลี่ยนมาเป็นแบบประมงธุรกิจมากขึ้น และแนวความคิดในการพัฒนาใหม่ๆ ได้หลั่งไหลเข้ามา อีกทั้งยังมีการร่วมมือขององค์การระหว่างประเทศจำนวนมาก ได้มีการจัดตั้งองค์การสหประชาชาติ (United Nation Organization) และหลังจากนั้นไม่นานก็มีการจัดตั้งองค์การอาหารและเกษตรกรรม (Food and Agriculture Organization) และได้มีการเปิดสาขาขององค์การขึ้นในกรุงเทพมหานคร ดังนั้นกรมประมงจึงได้รับความร่วมมืออย่างใกล้ชิดจากองค์การนี้ในการพัฒนาการประมงในประเทศด้วย ต่อมาได้มีการจัดตั้งองค์การระหว่างประเทศที่สำคัญขึ้นในภูมิภาคตะวันออกเฉียงใต้ในภูมิภาคของ FAO คือ สภาการประมงภูมิภาคอินโดแปซิฟิก (Indo-Pacific Fishery Council : IPEC) ทั้งนี้ประเทศไทยได้เข้าเป็นสมาชิกขององค์การตั้งแต่ระยะแรก และประมาณปี พ.ศ.2510 ได้มีการจัดตั้งองค์การระหว่างประเทศเฉพาะภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ASEAN) เพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจเฉพาะภูมิภาคนี้ ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีสมาชิกตั้งแต่เริ่มแรกและจากองค์การนี้เอง ได้มีการจัดตั้งศูนย์พัฒนาการประมงในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (South East Asian Fishery Development Center) ขึ้น

ส่วนการจัดตั้งองค์การในการประมงนั้น มีการตั้งองค์การในรูปรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวกับการประมงขึ้น 2 องค์การประมาณปี พ.ศ. 2495-2496 คือ องค์การสะพานปลา และองค์การอุตสาหกรรมน่องเย็น โดยองค์การสะพานปลามีหน้าที่จัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการนำประมงขึ้นบก (Landing Facility) แก่ชาวประมง เช่น สะพานปลา ท่าเทียบเรือ กระจิมไฟ ทู่น และเครื่องหมายเดินเรือประมง การจัดตั้งสมาคมประมงสหกรณ์และกลุ่มชาวประมง รวมทั้งการจัดสวัสดิการให้แก่ชาวประมง ปรับปรุงถนน ไฟฟ้า การประมงในหมู่บ้านชาวประมง ส่วนองค์การอุตสาหกรรมน่องเย็นมีหน้าที่ส่งเสริมเกี่ยวกับการทำเย็นสินค้าสัตว์น้ำเพื่อให้ส่งไปยังแหล่งบริโภคที่ห่างไกลจากทะเลและเป็นแนวทางให้เอกชนได้ตั้งโรงน่องเย็นเก็บสัตว์น้ำและอุตสาหกรรมน่องเย็นสินค้าสัตว์น้ำในประเทศก็ได้พัฒนาขึ้นเป็นต้นมา

4.1.1.3 การพัฒนาอุตสาหกรรมประมงตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

การที่อุตสาหกรรมประมงได้พัฒนาอย่างรวดเร็วใน 2 ทศวรรษที่ผ่านมา เกิดจากการที่การประมงอวนลากได้ถูกนำมาทำการประมงในน่านน้ำไทยในปี พ.ศ. 2504 ซึ่งก่อนหน้านั้นการประมงได้พัฒนาอย่างช้าๆ โดยในช่วงปี พ.ศ. 2496-2503 ผลผลิตสัตว์น้ำอยู่ในระดับ 200,000 ตันปี ซึ่งเป็นผลผลิตจากการประมงทะเลประมาณ 150,000 ตันปี หลังจากปี พ.ศ. 2504

เมื่อชาวประมงนำเครื่องมืออวนลากมาทำการประมงดังกล่าวแล้ว และเป็นปีแรกของการเริ่มแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1 (ระหว่างปี พ.ศ. 2504-2509) ได้เน้นในการพัฒนาเศรษฐกิจโดยมีเป้าหมายในการเพิ่มปริมาณการผลิตโดยนโยบายในด้านการพัฒนาการประมงมุ่งปรับปรุงบำรุงรักษาและสร้างแหล่งผลิตสัตว์น้ำ และปรับปรุงการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ส่งเสริมความรู้ทางด้านวิชาการเพื่อเพิ่มปริมาณการผลิตสัตว์น้ำ และทำการส่งเสริมการทำการประมงรวมทั้งมีแหล่งเงินทุนให้ชาวประมงได้กู้ยืม จากการดำเนินการดังกล่าวทำให้ปริมาณสัตว์น้ำที่จับได้เพิ่มจากปริมาณ 204,790 ตันในปี พ.ศ. 2502 เพิ่มขึ้นเป็น 307,185 ตันในปี พ.ศ. 2506 หลังจากสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1 ทำให้ผลผลิตที่ได้ตั้งเป้าหมายให้เพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 10 กลับเพิ่มเกินเป้าหมายเมื่อสิ้นสุดแผนฯ โดยมีปริมาณสัตว์น้ำที่จับได้ปี พ.ศ. 2509 ปริมาณ 720,082 ตัน ซึ่งเกินเป้าหมายถึงร้อยละ 80 (จุมพล นาคะลักษณ์ และ ศิริลักษณ์ สุวรรณรังษี, 2530) สาเหตุสำคัญที่ทำให้ผลผลิตสัตว์น้ำเพิ่มเกินเป้าหมายเป็นผลเนื่องมาจากกรมประมงส่งเสริมชาวประมงให้ใช้เครื่องมือจับปลาที่มีประสิทธิภาพสูง กล่าวคือได้ส่งเสริมการใช้เครื่องมืออวนลากทำการจับปลาหน้าดินซึ่งเป็นทรัพยากรสัตว์น้ำที่ยังไม่เคยนำมาใช้ประโยชน์มาก่อน รวมทั้งส่งเสริมให้รู้จักนำปลาหน้าดินมาใช้ประโยชน์อย่างกว้างขวาง จึงกล่าวได้ว่ากรมประมงได้ดำเนินการพัฒนาการประมงของประเทศบรรลุตามวัตถุประสงค์ของแผนพัฒนาการประมงอย่างแท้จริง (สุมน เสวกสุวรรณ, 2523) นอกจากนี้ยังทำให้อุตสาหกรรมสัตว์น้ำได้รับการส่งเสริมให้แก่ผู้ประกอบการอาชีพผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ และรักษาคุณภาพสัตว์น้ำ ผลการดำเนินการดังกล่าวทำให้การส่งออกสินค้าสัตว์น้ำมีมูลค่า 30 ล้านบาท และขาดดุลในปี พ.ศ. 2502 เป็นมูลค่า 66 ล้านบาท กลับส่งออกเป็นมูลค่า 235 ล้านบาท และเกินดุลถึง 171 ล้านบาท ในปีพ.ศ. 2509 จึงได้มีการแก้ไขและปรับปรุงแผนพัฒนาฯ ดังกล่าวใหม่ โดยเน้นการพัฒนาการประมงทะเลเพื่อใช้บริโภคภายในประเทศและส่งออกหลังจากได้พัฒนาเกินเป้าหมายในแผนพัฒนาฯ ที่ 1

ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 2 (ระหว่างปี พ.ศ. 2510-2514) เมื่อสิ้นสุดแผนฯ ปรากฏว่าผลผลิตทางการประมงได้เกินเป้าหมายคือ สามารถจับสัตว์น้ำได้ถึง 1,587,077 ตัน เกินเป้าหมายถึงร้อยละ 85 ในปีพ.ศ. 2514 และมีมูลค่าสัตว์น้ำที่ส่งออกเกินดุลตลอดแผนพัฒนาฯ โดยส่งออกมีมูลค่า 498 ล้านบาทหรือเกินดุล 415 ล้านบาท ในปีเดียวกัน และในช่วงแผนนี้กรมประมงได้ตระหนักถึงความสำคัญของการประมงน้ำจืดที่มีต่อชีวิตประจำวันของชาวชนบทอย่างมาก เพราะชาวชนบทส่วนมากเป็นชาวนาซึ่งเป็นประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศได้อาศัยอาหารโปรตีนจากสัตว์น้ำเป็นหลักโดยมีราคาถูกและหาซื้อได้ง่าย และเนื่องจากมีประชากรเพิ่มขึ้นมีความต้องการอาหาร ที่อยู่อาศัย ที่ทำกินมากขึ้น ประกอบกับบ้านเมืองได้รับการพัฒนามีการสร้างเขื่อน สร้างถนนมากขึ้นด้วยจึงทำให้แหล่งน้ำซึ่งเป็นที่อยู่ของสัตว์น้ำเสื่อมโทรมลง การแพร่ขยายพันธุ์ตามธรรมชาติมีขอบเขตจำกัดลง ดังนั้นกรมประมงในช่วงนี้จึงเน้นหนักในด้านการผลิตพันธุ์ปลาน้ำจืด โดยกรมประมงจำหน่ายแก่ราษฎรนำไปเลี้ยงเพื่อเป็นการเพิ่มผลผลิตและนำพันธุ์ปลาไปปล่อยใน

แหล่งน้ำที่ปรับปรุงแล้วเช่น อ่างเก็บน้ำ เป็นต้น ส่วนในด้านการประมงน้ำกร่อยนั้น กรมประมงได้พิจารณาเห็นว่าประเทศไทยมีชายฝั่งทะเลที่เหมาะสมในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อย หากพัฒนาให้ได้แล้วจะเป็นการเพิ่มพูนอาหารสัตว์น้ำให้แก่ประชาชนและเป็นสินค้าออกทำรายได้ให้แก่ประเทศอีกทางหนึ่งด้วย จึงมีการส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อย โดยการรวบรวมพันธุ์สัตว์น้ำจำหน่ายจ่ายแจกแก่ประชาชน ส่งเสริมการเลี้ยงหอยชนิดต่างๆ ที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจและส่งเสริมการเลี้ยงกุ้งทะเลซึ่งตลาดต่างประเทศมีความต้องการมาก

หลังจากสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 2 ลง ถึงแม้ว่าจะบรรลุเป้าหมายก็ตาม แต่เกิดความแตกต่างและช่องว่างของรายได้ประชากรโดยเฉพาะการประมงธุรกิจขนาดใหญ่และการประมงพื้นบ้านมากขึ้น ฉะนั้นแนวนโยบายของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 3 นอกจากจะปรับปรุงโครงสร้างทางเศรษฐกิจและขยายขีดความสามารถของการผลิตและเพิ่มรายได้ให้สูงขึ้นเพื่อมุ่งรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศแล้วได้เริ่มตระหนักถึงปัญหาความไม่สมดุลของการพัฒนาที่ก่อให้เกิดความแตกต่างของรายได้ สำหรับการพัฒนาประมงในแผนฉบับที่ 3 จึงแก้ไขข้อบกพร่องและปรับปรุงการพัฒนาให้สอดคล้องกับแผนรวมด้วย โดยตั้งเป้าหมายในการเพิ่มปริมาณสัตว์น้ำให้ได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 7 ในปี พ.ศ. 2514 ซึ่งมีปริมาณ 1,587,077 ตัน เพิ่มขึ้น 1,698,172 ตันในปี พ.ศ. 2519

การพัฒนาการประมงตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 3 เมื่อสิ้นสุดลงถึงแม้ว่าในด้านปริมาณการผลิตสัตว์น้ำจะเพิ่มขึ้นเป็น 1,699,068 ตัน ซึ่งสูงกว่าที่กำหนดไว้ แต่ปรากฏว่าในช่วงปี พ.ศ. 2517 ผลผลิตสัตว์น้ำได้ลดลงจาก 1,678,901 ตันในปี พ.ศ. 2516 ลดเหลือ 1,510,466 ตัน ในปี พ.ศ. 2517 (ลดลงประมาณร้อยละ 10) แต่กลับเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2518 และเกินเป้าหมายในปี พ.ศ. 2519 ดังกล่าวแล้ว สาเหตุเกิดจากราคาน้ำมันที่ใช้กับเรือประมงได้เพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็วในปี พ.ศ. 2516 และ พ.ศ. 2517 ทำให้ค่าใช้จ่ายค่าน้ำมันเรือเพิ่มขึ้นมาก ยังผลให้ชาวประมงขาดทุนและไม่สามารถออกทำการประมงได้ ทำให้ปริมาณสัตว์น้ำลดลงและจากราคาน้ำมันสูงขึ้น ได้มีผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจของโลก ประเทศพัฒนาได้ชะลอการจับสัตว์น้ำ ทำให้มูลค่าการส่งออกสัตว์น้ำลดลงจากปี พ.ศ. 2516 มูลค่า 1,650 ล้านบาท ลดเหลือ 1,549 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2517 อย่างไรก็ตามเมื่อประเทศต่างๆ ได้ปรับเข้ากับสภาวะเศรษฐกิจได้ ทำให้มูลค่าการส่งออกกลับเพิ่มขึ้นอีกเป็น 3,099 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2519

การที่สภาวะการผลิตสัตว์น้ำในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 3 เริ่มมีแนวโน้มลดลง เนื่องจากปริมาณทรัพยากรสัตว์น้ำ ทำให้ชาวประมงต้องออกไปทำการประมงที่ห่างไกลออกไปจนเกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมน้ำของประเทศเพื่อนบ้าน ตลอดจนต้นทุนการทำการประมงที่เพิ่มขึ้นโดยเฉพาะค่าน้ำมันเชื้อเพลิงที่ใช้กับเรือประมงซึ่งจะเป็นอุปสรรคในการพัฒนาการประมง ฉะนั้นในแผนพัฒนาฉบับที่ 4 เห็นว่าการเพาะเลี้ยงชายฝั่งมีโอกาสที่จะขยายเพิ่มขึ้นอีก จึงได้เพิ่มนโยบายในการ

เพิ่มผลผลิตจากการเพาะเลี้ยงชายฝั่งและการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำและได้ตั้งเป้าหมายในการบริโภคอาหารโปรตีนของประชาชนให้ได้เฉลี่ยคนละ 20 กิโลกรัม/ปี การดำเนินงานของแผนดังกล่าวเมื่อสิ้นสุดลงในปี พ.ศ. 2524 ปรากฏว่าได้บรรลุเป้าหมายที่จะให้ประชาชนได้บริโภคอาหารโปรตีนจากสัตว์น้ำโดยเฉลี่ยคนละ 20 กิโลกรัมต่อปีเป็น 20.3 กิโลกรัมต่อคนต่อปี และได้ผลผลิตประมงเกินระดับ 2 ล้านตันเป็นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2520 คิดเป็นปริมาณ 2,189,907 ตัน สำหรับการส่งออกสัตว์น้ำก็ยังคงเพิ่มขึ้นในอัตราที่สูงโดยเมื่อสิ้นสุดแผนฯ ในปี พ.ศ. 2529 มูลค่าสูงถึง 8,776 ล้านบาท

การพัฒนาการประมงตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 5 นั้น เนื่องจากในช่วงนี้มีปัญหาต่างๆ เพิ่มขึ้นมากมาย เช่น การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเศรษฐกิจของประเทศโดยเฉพาะการผลิตเพื่อเป็นการค้า (ไม่ใช่เพื่อการบริโภคเหมือนเมื่อเริ่มแผนพัฒนาฯ ใหม่) การขยายตัวทั้งภาคอุตสาหกรรมและเกษตรและการขยายตัวของปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจ มีผลทำให้การขยายตัวทางด้านการใช้ทรัพยากรสัตว์น้ำเพิ่มขึ้น เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบของอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ นอกจากนั้นยังมีการบุกรุกแหล่งผลิตและแหล่งแพร่พันธุ์ของสัตว์น้ำจืด จากปัญหาดังกล่าวแผนพัฒนาฯ การประมงจึงมุ่งจะรักษาระดับการผลิตสัตว์น้ำให้เพียงพอต่อการบริโภคภายในประเทศและมีเหลือส่งออก โดยแผนดังกล่าวจะรักษาการผลิตสัตว์น้ำทะเลให้อยู่ในระดับไม่ต่ำกว่าปีละ 1.7 ล้านตัน และให้เพิ่มการผลิตการเพาะเลี้ยงชายฝั่งและการประมงน้ำจืด ตลอดจนปรับปรุงคุณภาพปลาเปิดให้มนุษย์สามารถบริโภคได้ไม่ต่ำกว่าปีละ 100,000 ตัน

ผลการพัฒนาประมงตลอดแผนดังกล่าว ซึ่งแต่เดิมคาดว่าผลผลิตทางการประมงจะลดลงต่ำกว่า 2 ล้านตันต่อปี แต่ปรากฏว่าตลอดช่วงแผนพัฒนาฯ ผลผลิตประมงสูงกว่าระดับ 2 ล้านตันทุกปี การที่ผลผลิตไม่ลงตามที่คาดไว้เพราะตลอดช่วงดังกล่าวน้ำมีปริมาณลดลงทุกปี ทำให้ต้นทุนการทำการประมงไม่เพิ่มขึ้น ตลอดจนเศรษฐกิจในส่วนของโลกเริ่มฟื้นตัวทำให้มีความต้องการสินค้าสัตว์น้ำเพิ่มขึ้น และการที่ราคาสัตว์น้ำเพิ่มสูงขึ้นมีแรงจูงใจให้ชาวประมงออกไปทำประมงในเขตเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้านถึงแม้ว่าต้องเสี่ยงภัยกับนานาประเทศก็ตาม จากเหตุผลนี้ทำให้ผลผลิตสัตว์น้ำเมื่อสิ้นปี พ.ศ. 2528 มีปริมาณ 2.2 ล้านตัน โดยสามารถส่งออกมีมูลค่าสูงถึง 18,527 ล้านบาท

การที่อุตสาหกรรมประมงได้พัฒนาอย่างรวดเร็ว โดยมีผลผลิตสัตว์น้ำเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมากภายในระยะเวลาเกือบ 30 ปี ทำให้มีผลกระทบต่อสภาพของทรัพยากรสัตว์น้ำซึ่งได้เสื่อมโทรมลงอย่างเห็นได้ชัด ทำให้ปริมาณจับสัตว์น้ำลดลงและสาเหตุอื่นที่กระทบต่อการจับสัตว์น้ำได้น้อยลงที่สำคัญคือ การประกาศเขตเศรษฐกิจจำเพาะ 200 ไมล์ของประเทศเพื่อนบ้านทำให้เนื้อที่ทำการประมงลดลงถึงประมาณ 300,000 ตารางกิโลเมตร หรือร้อยละ 4 ของพื้นที่แหล่งทำการประมงทั้งหมด ดังนั้นเพื่อที่จะรักษาอุตสาหกรรมประมงให้อยู่รอดต่อไปรัฐบาลได้กำหนดแนวทางแก้ไขใน

ลักษณะผสมผสานคือ การพัฒนาควบคู่กับการจัดการทรัพยากรอย่างเข้มงวด กำหนดเป้าหมายและโครงการต่างๆ ในช่วงปี พ.ศ. 2530–2534 หรือในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและจัดการประมงของไทยให้เกิดผลดีทั้งในทางเศรษฐกิจและทรัพยากรประมงให้มากที่สุด (วนิช จารีกุล , 2530) ส่วนในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7 นั้น ได้วางแผนและกำหนดมาตรการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำโดยเฉพาะสัตว์น้ำทางทะเล วิจัยและปรับปรุงพันธุ์ พัฒนาเทคโนโลยีหลังการจับและเทคโนโลยีการแปรรูปสัตว์น้ำให้ได้คุณภาพตามความต้องการของตลาด รวมทั้งพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการป้องกันและฟื้นฟูสภาวะแวดล้อมที่จะส่งผลกระทบต่อการทำประมง

4.1.1.4 ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมประมงของไทย

หากได้พิจารณาสภาพทางภูมิศาสตร์จากแผนที่ประเทศไทยแล้ว จะเห็นได้ว่าปัจจัยทางภูมิศาสตร์มีความเอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมประมงไทยในหลายๆ ภาค ทางภาคกลางมีลักษณะของชายฝั่งเป็นอ่าว มีแม่น้ำที่สำคัญ 4 สาย ที่ดินชายฝั่งทะเลเป็นป่าชายเลน ซึ่งในปัจจุบันเสื่อมสภาพแล้วเป็นส่วนใหญ่ สำหรับชายฝั่งภาคตะวันออกมีสภาพเป็นหาดทรายสลับกันไปกับหาดโคลน และมีป่าไม้ชายเลนปรากฏอยู่บางบริเวณ ภาคกลางและภาคตะวันออกประกอบด้วยจังหวัดชายทะเลต่างๆ 11 จังหวัด รวมความยาวชายฝั่งทั้งหมด 957 กิโลเมตร (ไพโรจน์ พรหมานนท์, 2530)

ส่วนพื้นที่ของภาคใต้มีลักษณะเป็นแหลมยื่นออกไปจรดพรมแดนทางทิศเหนือของประเทศมาเลเซีย ประกอบด้วยจังหวัดต่างๆ 14 จังหวัด มีชายฝั่งทะเลอยู่ทั้งสองด้าน คือ ด้านตะวันออกเป็นทะเลอ่าวไทยตอนล่างเริ่มตั้งแต่จังหวัดชุมพรถึงจังหวัดนราธิวาส มีชายฝั่งทะเลยาวประมาณ 934 กิโลเมตร ส่วนด้านตะวันตกเป็นทะเลอันดามันเริ่มตั้งแต่จังหวัดระนองไปสุดเขตแดนที่จังหวัดสตูล เป็นระยะทางยาวประมาณ 709 กิโลเมตร อาณาเขตของพื้นที่เกือบทุกจังหวัดติดต่อชายฝั่งทะเลยกเว้นจังหวัดยะลา ส่วนจังหวัดพัทลุงนั้นมีพื้นที่ติดต่อกับทะเลสาบสงขลา รวมความยาวของชายฝั่งทะเล 12 จังหวัดภาคใต้ 1,643 กิโลเมตร สภาพพื้นที่ตามชายฝั่งทะเลมีลุ่มแม่น้ำหลายสาย เช่น แม่น้ำชุมพร แม่น้ำหลังสวน แม่น้ำตาปี แม่น้ำปากพนัง แม่น้ำปัตตานี แม่น้ำโกลก แม่น้ำบางนรา และแม่น้ำกันตัง เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีธารน้ำและลำคลองใหญ่น้อยอีกเป็นจำนวนมากมาย และแหล่งน้ำใหญ่ที่มีความสำคัญในด้านการประมงเป็นอย่างมากคือทะเลสาบสงขลาซึ่งมีพื้นที่ผิวน้ำประมาณ 614,750 ไร่เศษ ชายฝั่งทะเลในภูมิภาคนี้บางแห่งเป็นหาดทราย บางแห่งเป็นหาดเลน เป็นภูเขาและหินผาจรดชายน้ำ บางแห่งเป็นอ่าว มีเกาะแก่ง บางแห่งเป็นป่าชายเลน บางบริเวณเป็นย่านน้ำตื้นหรือพื้นที่ราบชายเลนปรากฏกระจายอยู่ทั่วไป

สภาวะของทรัพยากรธรรมชาติซึ่งได้แก่ ที่ดินติดชายทะเลและย่านน้ำตื้นชายฝั่งที่มีอยู่ทางภาคใต้เอื้ออำนวยต่อการประกอบธุรกิจประมงการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำประเภทต่างๆ มี

ความได้เปรียบทางภูมิประเทศที่มีชายฝั่งทะเลยาวถึง 1,643 กิโลเมตร ซึ่งถือได้ว่าเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาการประมงและอุตสาหกรรมการประมงได้ดี อีกทั้งยังสามารถใช้สภาพภูมิประเทศนี้เป็นประโยชน์ในด้านการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ เช่น มาเลเซีย สิงคโปร์ เป็นต้น และเป็นแหล่งท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจของประชาชนในพื้นที่ด้วย

4.1.2 การทำการประมงทะเลและเพาะเลี้ยงชายฝั่ง

ในส่วนนี้จะนำเสนอความเป็นไปของการทำประมงทะเลและเพาะเลี้ยงชายฝั่งในพื้นที่ศึกษาแต่ละพื้นที่ โดยพิจารณาจำนวนครัวเรือนประมงและจำนวนครัวเรือนลูกจ้างประมง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.1.2.1 การแบ่งเขตแหล่งประมงทะเลของประเทศไทย

การทำประมงทะเลของประเทศไทยใน 24 จังหวัดชายฝั่งทะเลนั้นได้จัดแบ่งเขตประมงออกเป็น 5 เขต (แผนที่ที่ 3.1) ได้แก่

เขตประมง 1 ได้แก่ พื้นที่เขตตะวันออกของอ่าวไทย มี 3 จังหวัด ได้แก่ ตราด จันทบุรี และระยอง

เขตประมง 2 ได้แก่ พื้นที่เขตอ่าวไทยตอนใน มี 7 จังหวัด ได้แก่ ชลบุรี ฉะเชิงเทรา สมุทรปราการ กรุงเทพมหานคร สมุทรสาคร สมุทรสงคราม และเพชรบุรี

เขตประมง 3 ได้แก่ พื้นที่เขตอ่าวไทยตอนกลาง มี 3 จังหวัด ได้แก่ ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และสุราษฎร์ธานี

เขตประมง 4 ได้แก่ พื้นที่เขตอ่าวไทยตอนใต้ มี 5 จังหวัด ได้แก่ นครศรีธรรมราช พัทลุง สงขลา ปัตตานี และนราธิวาส

เขตประมง 5 ได้แก่ พื้นที่เขตฝั่งทะเลอันดามัน มี 6 จังหวัด ได้แก่ ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง และสตูล

ผลจากการสำรวจสำมะโนประมงทะเลปี พ.ศ.2538 พบว่าทั่วประเทศไทย (24 จังหวัดชายทะเล) มีครัวเรือนประมงทั้งสิ้น 80,704 ครัวเรือน ในจำนวนนี้เป็นครัวเรือนที่ทำการประมงทะเลอย่างเดียว ร้อยละ 62.2 ทำเพาะเลี้ยงชายฝั่งอย่างเดียว ร้อยละ 34.2 และทำทั้งประมงทะเลและเพาะเลี้ยงชายฝั่ง ร้อยละ 3.6

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบเป็นรายเขตประมงพบว่า เขตประมง 5 และเขตประมง 3 มีสัดส่วนของครัวเรือนที่ทำประมงทะเลอย่างเดียวมากที่สุดใกล้เคียงกันคือ ร้อยละ

73.6 และร้อยละ 70.1 ส่วนเขตประมง 2 มีสัดส่วนของครัวเรือนที่ทำเพาะเลี้ยงชายฝั่งอย่างเดียวมากที่สุดคือ ร้อยละ 50.7 สำหรับครัวเรือนที่ทำทั้งประมงทะเลและเพาะเลี้ยงชายฝั่งมีสัดส่วนไม่มากนักในทุกเขตประมง

4.1.2.2 จำนวนครัวเรือนลูกจ้างประมง

ทั่วประเทศมีครัวเรือนลูกจ้างประมงทั้งสิ้น 29,302 ครัวเรือน ในจำนวนนี้เป็นครัวเรือนลูกจ้างทำประมงทะเลอย่างเดียวร้อยละ 78.1 ครัวเรือนลูกจ้างทำเพาะเลี้ยงชายฝั่งอย่างเดียวร้อยละ 21.3 และครัวเรือนลูกจ้างที่ทำทั้งประมงทะเลและเพาะเลี้ยงชายฝั่งร้อยละ 0.6

เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายเขตประมงพบว่า เขตประมง 2 มีสัดส่วนของครัวเรือนลูกจ้างทำประมงทะเลอย่างเดียวสูงมากถึงร้อยละ 90.5 ส่วนเขตประมง 1 เขตประมง 5 และเขตประมง 4 มีสัดส่วนของครัวเรือนลูกจ้างทำเพาะเลี้ยงชายฝั่งอย่างเดียวมากที่สุดใกล้เคียงกัน คือ ประมาณร้อยละ 26 สำหรับสัดส่วนของครัวเรือนลูกจ้างที่ทำทั้งประมงทะเลและเพาะเลี้ยงชายฝั่งมีเพียงเล็กน้อยในทุกเขตประมง (ตารางที่ 4.1)

ตารางที่ 4.1 จำนวนครัวเรือนลูกจ้างประมง จำแนกตามลักษณะของการดำเนินงานและเขตประมง

เขตประมง	รวม		ลูกจ้างทำประมงทะเลอย่างเดียว		ลูกจ้างทำเพาะเลี้ยงชายฝั่งอย่างเดียว		ลูกจ้างทำทั้งประมงทะเลและเพาะเลี้ยงชายฝั่ง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เขตประมง 1	2,598	100.0	1,901	73.2	678	26.1	19	0.7
เขตประมง 2	3,442	100.0	3,116	90.5	307	8.9	19	0.6
เขตประมง 3	4,417	100.0	3,828	86.7	546	12.3	43	1.0
เขตประมง 4	11,521	100.0	8,631	74.9	2,809	24.4	81	0.7
เขตประมง 5	7,324	100.0	5,418	74.0	1,883	25.7	23	0.3
รวมทั้งสิ้น	29,302	100.0	22,894	78.1	6,223	21.3	185	0.6

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี

4.1.3 การทำประมงทะเล

4.1.3.1 ประเภทของการดำเนินงาน

เมื่อพิจารณาเฉพาะด้านการทำประมงทะเล พบว่าในปี พ.ศ.2538 ทั่วประเทศมี คริวเรือที่ทำประมงทะเลทั้งสิ้น 53,112 คริวเรือ ซึ่งได้แก่ คริวเรือที่ทำประมงทะเลอย่างเดียว 50,176 คริวเรือ รวมกับคริวเรือที่ทำทั้งประมงทะเลและเพาะเลี้ยงชายฝั่งอีก 2,936 คริวเรือ เขต ประมง 5 เป็นเขตที่มีคริวเรือทำประมงทะเลมากที่สุด คือ 16,846 คริวเรือ (ร้อยละ 31.7) รองลง มาได้แก่ เขตประมง 4 จำนวน 16,802 คริวเรือ (ร้อยละ 31.6) และเขตประมง 3 จำนวน 7,311 คริวเรือ (ร้อยละ 13.8)

เมื่อเปรียบเทียบในระดับจังหวัด พบว่า สงขลาเป็นจังหวัดที่มีคริวเรือที่ทำการ ประมงทะเลมากที่สุดในประเทศ คือ จำนวน 5,885 คริวเรือ หรือร้อยละ 11.1 ของคริวเรือที่ทำ ประมงทะเลทั่วประเทศ รองลงมาคือ จังหวัดนครศรีธรรมราช มีจำนวน 4,791 คริวเรือ (ร้อยละ 9.0) และจังหวัดพังงา จำนวน 3,970 คริวเรือ (ร้อยละ 7.5)

ในการดำเนินงานของคริวเรือที่ทำประมงทะเลทั่วประเทศพบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ 97.3 ดำเนินกิจการเป็นของตนเอง (ส่วนบุคคล) มีเพียงร้อยละ 2.7 ที่ดำเนินกิจการร่วมกับคริวเรืออื่น และที่ดำเนินงานในรูปบริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลมีเพียง 24 บริษัทเท่านั้น (ตารางที่ 4.2)

ตารางที่ 4.2 จำนวนคริวเรือที่ทำประมงทะเล จำแนกตามประเภทของการดำเนินงานและเขต ประมง

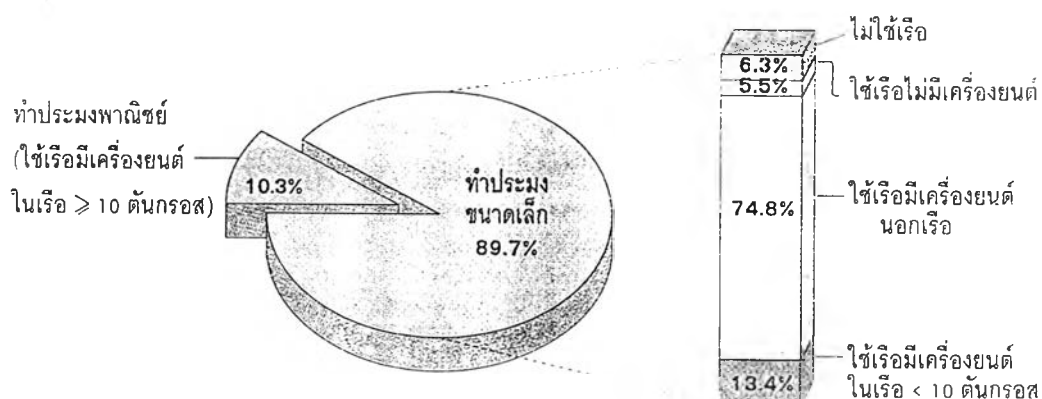
เขตประมง	รวม		ดำเนินงานเป็นของ ตนเอง		ดำเนินงานร่วมกัน		บริษัทและห้างหุ้นส่วน นิติบุคคล	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เขตประมง 1	6,287	100.0	6,244	99.3	41	0.7	2	0.0
เขตประมง 2	5,866	100.0	5,795	98.8	69	1.2	2	0.0
เขตประมง 3	7,311	100.0	7,255	99.2	56	0.8	-	-
เขตประมง 4	16,802	100.0	15,887	94.6	914	5.4	1	0.0
เขตประมง 5	16,845	100.0	16,487	97.9	340	2.0	19	0.1
รวมทั้งสิ้น	53,112	100.0	51,668	97.3	1,420	2.7	24	0.0

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตร

4.1.3.2 ขนาดของการดำเนินงาน

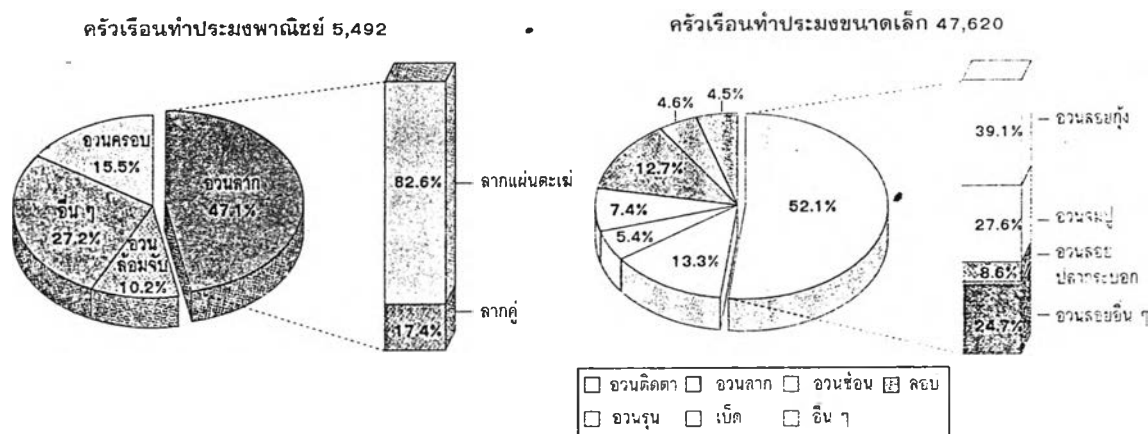
ขนาดของการดำเนินงานของครัวเรือนที่ทำประมงทะเลพิจารณาได้จากประเภทและขนาดของเรือที่ใช้ ซึ่งในการวิเคราะห์สามารถจัดแบ่งกลุ่มออกเป็น 2 กลุ่ม คือ ครัวเรือนที่ทำประมงขนาดเล็ก และครัวเรือนที่ทำประมงพาณิชย์ ครัวเรือนที่ทำประมงขนาดเล็ก ได้แก่ ครัวเรือนที่ทำประมงโดยไม่ใช้เรือ และใช้เรือไม่มีเครื่องยนต์ ใช้เรือมีเครื่องยนต์นอกเรือ (เรือหางยาว) ใช้เรือมีเครื่องยนต์ในเรือที่มีระวางบรรทุกกรวม (ตันกรอสรวมของเรือทุกลำที่ใช้) น้อยกว่า 10 ตันกรอส ส่วนครัวเรือนที่ทำประมงพาณิชย์ ได้แก่ ครัวเรือนที่ทำประมงโดยใช้เรือมีเครื่องยนต์ในเรือที่มีระวางบรรทุกกรวม 10 ตันกรอสขึ้นไป

จากแผนภูมิที่ 4.1 พบว่าทั่วประเทศมีสัดส่วนของครัวเรือนที่ทำประมงทะเลขนาดเล็กมากที่สุด คือ ร้อยละ 89.7 และที่เหลือเป็นครัวเรือนที่ทำประมงทะเลพาณิชย์ ร้อยละ 10.3 เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายเขตประมง พบว่าครัวเรือนที่ทำประมงทะเลขนาดเล็กมีสัดส่วนมากที่สุดในทุกเขต และส่วนใหญ่ใช้เรือมีเครื่องยนต์นอกเรือ (เรือหางยาว) ประกอบการประมงในระยะไม่ห่างจากฝั่ง สำหรับครัวเรือนที่ทำประมงทะเลพาณิชย์ ซึ่งประกอบการประมงในระยะห่างไกลจากฝั่ง มีสัดส่วนมากที่สุด ในเขตประมง 2 คิดเป็น ร้อยละ 26.2 ของครัวเรือนที่ทำประมงทะเลในเขตประมง 2 โดยพบมากในจังหวัด สมุทรสาคร สมุทรปราการ และสมุทรสงคราม

แผนภูมิที่ 4.1 ร้อยละของครัวเรือนที่ทำประมงทะเล จำแนกตามขนาดของการดำเนินงาน

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาประเภทของเครื่องมือทำประมงหลักที่ใช้ พบว่า ครึ่งหนึ่งของครัวเรือนที่ทำประมงทะเลขนาดเล็ก ใช้เครื่องมือประมงอวนติดตา โดยส่วนใหญ่เป็นอวนลอยกึ่งและอวนจมปู ซึ่งพบมากในเขตประมง 4 ส่วนเครื่องมืออื่นส่วนใหญ่ที่ใช้ ได้แก่ ลอบ พบมากที่สุด ในเขตประมง 5 สำหรับครัวเรือนที่ทำประมงทะเลพาณิชย์ส่วนใหญ่ใช้เครื่องมืออวนลากแผ่นตะเฒ่า โดยพบมากที่สุด ในเขตประมง 4 (แผนภูมิที่ 4.2)

แผนภูมิที่ 4.2 ร้อยละของครัวเรือนที่ทำประมงทะเล จำแนกตามเครื่องมือทำประมงหลัก

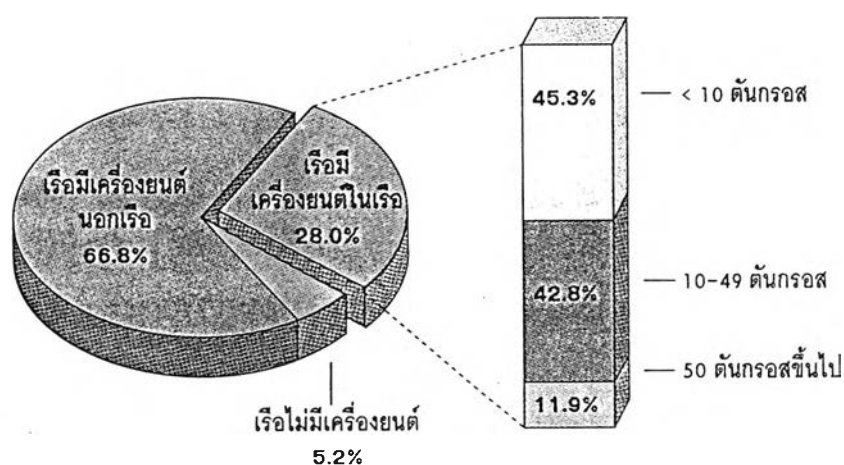
4.1.4 เรือประมง

ในปี พ.ศ.2538 ทั่วประเทศมีเรือประมงทั้งสิ้น 54,538 ลำ เขตประมง 4 มีเรือประมงมากที่สุด 16,947 ลำ หรือร้อยละ 31.1 ของเรือประมงทั่วประเทศ รองลงมาคือ เขตประมง 5 มีเป็นจำนวน 16,873 ลำ (ร้อยละ 30.9) และเขตประมง 3 จำนวน 7,573 ลำ (ร้อยละ 13.9)

เมื่อเปรียบเทียบจำนวนเรือประมงเป็นรายจังหวัด พบว่าสงขลามีจำนวนเรือประมงมากที่สุดในประเทศ 5,668 ลำ (ร้อยละ 10.4) รองลงมาคือ จังหวัดนครศรีธรรมราช มีจำนวน 5,015 ลำ (ร้อยละ 9.2) และจังหวัดสตูลจำนวน 3,908 ลำ (ร้อยละ 7.2)

4.1.4.1 ประเภทของเรือ

จากแผนภูมิที่ 4.3 จะเห็นว่า เรือประมงทั่วประเทศส่วนใหญ่เป็นเรือประเภทที่มีเครื่องยนต์นอกเรือ (เรือหางยาว) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.8 รองลงมาเป็นประเภทมีเครื่องยนต์ในเรือ คิดเป็นร้อยละ 28.0 และเรือไม่มีเครื่องยนต์ ร้อยละ 5.2 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายเขตประมง พบว่าเรือประมงในทุกเขตประมงส่วนใหญ่เป็นเรือที่มีเครื่องยนต์นอกเรือ (เรือหางยาว) เช่นเดียวกัน ยกเว้นเขตประมง 2 ที่ส่วนใหญ่เป็นเรือมีเครื่องยนต์ในเรือ คิดเป็นร้อยละ 62.8 ของเรือประมงในเขตประมง 2

แผนภูมิที่ 4.3 ร้อยละของเรือประมง จำแนกตามประเภทและขนาดของเรือ

4.1.4.2 จำนวนเรือมีเครื่องยนต์ในเรือ จำแนกตามขนาดของเรือ (ตันกรอสเรือ)

จากตารางที่ 4.3 พบว่าเรือมีเครื่องยนต์ในเรือทั่วประเทศจำนวน 15,282 ลำนั้นเป็นเรือประมงขนาดเล็ก คือ มีระวางบรรทุกน้อยกว่า 10 ตันกรอส เป็นสัดส่วนสูงที่สุดคือ 6,925 ลำ คิดเป็นร้อยละ 45.3 รองลงมาเป็นเรือประมงขนาดกลาง คือ มีระวางบรรทุก (ตันกรอส) 10-49 ตันกรอส เป็นจำนวน 6,457 ลำ (ร้อยละ 42.8) และเรือประมงขนาดใหญ่ คือ มีระวางบรรทุก 50 ตันกรอสขึ้นไปมีน้อยที่สุดจำนวน 1,810 ลำ (ร้อยละ 11.9)

เมื่อเปรียบเทียบจำนวนเรือมีเครื่องยนต์ในเรือเป็นรายเขตประมงพบว่า เขตประมง 2 มีจำนวนเรือมีเครื่องยนต์ในเรือมากที่สุด คือ 4,219 ลำ ส่วนใหญ่เป็นเรือประมงขนาดกลาง คิดในสัดส่วนร้อยละ 41.2 รองลงมาคือ ประมงเขต 1 มี 2,929 ลำ ส่วนใหญ่เป็นเรือประมงขนาดเล็ก คิดเป็นร้อยละ 72.9 และเขตประมง 4 มีจำนวน 2,841 ลำ ส่วนใหญ่เป็นเรือประมงขนาดกลาง คิดเป็นร้อยละ 56.3 (ตารางที่ 4.3)

ตารางที่ 4.3 จำนวนเรือมีเครื่องยนต์ในเรือ จำแนกตามขนาดของเรือ และเขตประมง

เขตประมง	รวม		น้อยกว่า 10ตันกรอส		10 – 49 ตันกรอส		50 ตันกรอสขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เขตประมง 1	2,929	100.0	2,134	72.9	680	23.2	115	3.9
เขตประมง 2	4,219	100.0	1,586	37.6	1,738	41.2	895	21.2
เขตประมง 3	2,729	100.0	1,281	46.9	1,320	48.4	128	4.7
เขตประมง 4	2,841	100.0	1,026	36.1	1,598	56.3	217	7.6
เขตประมง 5	2,564	100.0	898	35.0	1,211	47.2	455	17.8
รวมทั้งสิ้น	15,282	100.0	6,925	45.3	6,547	42.8	1,810	11.9

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี

4.1.4.3 จำนวนเครื่องมือเครื่องยนต์ในเรือ จำแนกตามประเภทของเครื่องมือทำประมงหลัก

ในจำนวนเครื่องมือเครื่องยนต์ในเรือขนาดเล็ก (ระวางบรรทุกน้อยกว่า 10 ตันกรอส) ทั้งสิ้น 6,925 ลำ เป็นเรือประมงที่ใช้เครื่องมืออวนลาก แผ่นตะเฒ่มากที่สุดร้อยละ 19.1 โดยพบมากในเขตประมง 4 รองลงมาเป็นเรือประมงที่ใช้อวนจมู ร้อยละ 15.7 และอวนลอยกุ้ง ร้อยละ 14.2 เครื่องมือเครื่องยนต์ในเรือขนาดเล็ก ซึ่งใช้เครื่องมือดังกล่าวพบมากในเขตประมง 1 ส่วนเรือมีเครื่องมือเครื่องยนต์ในเรือขนาดกลางถึงขนาดใหญ่ คือ มีระวางบรรทุก 10 ตันกรอสขึ้นไป จำนวน 8,357 ลำ ส่วนใหญ่ใช้เครื่องมืออวนลาก ได้แก่ อวนลากแผ่นตะเฒ่ และอวนลากคู่ คิดเป็นร้อยละ 58.0 โดยพบมากในเขตประมง 2 และเขตประมง 4 (ตาราง 4.4)

ตาราง 4.4 จำนวนเครื่องมือเครื่องยนต์ในเรือ จำแนกตามขนาดของเรือ (ตันกรอส) และเครื่องมือทำประมงหลัก

เครื่องมือทำประมงหลัก	รวม		น้อยกว่า 10 ตันกรอส		10 ตันกรอสขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	15,282	100.0	6,925	100.0	8,357	100.0
อวนลาก	6,198	40.5	1,349	19.5	4,849	58.0
อวนลากแผ่นตะเฒ่	4,880	31.9	1,320	19.1	3,560	42.6
อวนลากคู่	1,318	8.6	29	0.4	1,289	15.4
อวนล้อมจับ	1,092	7.1	180	2.6	912	10.9
อวนล้อมจับปลากระตัก	305	2.0	108	1.6	197	2.3
อวนดำ	475	3.1	17	0.2	458	5.5
อวนล้อมซั้ง	114	0.7	14	0.2	100	1.2
อวนล้อมจับปลาทุ	142	0.9	34	0.5	108	1.3
อื่นๆ	56	0.4	7	0.1	49	0.6
อวนครอบ	1,711	11.2	749	10.8	962	11.5
อวนติดตา	3,324	21.8	2,624	37.9	700	8.4
อวนจมู	1,277	8.4	1,085	15.7	192	2.3
อวนลอยกุ้ง	1,118	7.3	984	14.2	134	1.6
อื่นๆ	929	6.1	555	8.0	374	4.5
ลอบ	1,093	7.2	842	12.1	251	3.0
อวนรุน	1,142	7.5	648	9.4	494	5.9
เครื่องมืออื่นๆ	722	4.7	533	7.7	189	2.3

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี

4.2 กิจกรรมทางเศรษฐกิจของสินค้าประมงทะเลในพื้นที่ศึกษา

เพื่อให้ทราบถึงกิจกรรมทางเศรษฐกิจของสินค้าประมงทะเลในพื้นที่ 5 จังหวัดศึกษา จึงได้กำหนดกลุ่มเป้าหมายสำรวจ โดยการกำหนดจากความสัมพันธ์ของการประกอบธุรกิจด้านประมงทะเล ที่เริ่มต้นจากหน่วยผู้ผลิตสินค้า ซึ่งตัวแทนในหน่วยนี้ ได้แก่ กลุ่มชาวประมง สินค้าประมงทะเลจะถูกกระจายออกสู่ผู้บริโภคโดยกลุ่มกระจายสินค้า ซึ่งผู้ที่เกี่ยวข้องหลายกลุ่ม ได้แก่ ผู้ประกอบกิจการท่าเทียบเรือ สะพานปลา ผู้ซื้อผู้ขาย นายหน้า ตัวแทนแพปลา ผู้ประกอบกิจการขนส่ง ผู้ประกอบกิจการห้องเย็น และแรงงานรับจ้าง และหน่วยที่เกี่ยวข้องสุดท้าย คือ กลุ่มผู้บริโภค ซึ่งได้แก่ โรงงานแปรรูปและผู้บริโภคในครัวเรือน

4.2.1 กลุ่มผู้ผลิตสินค้าประมงทะเล

กลุ่มนี้มีเพียงกลุ่มเดียวได้แก่กลุ่มชาวประมงทะเล จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างของชาวประมงทะเลค่อนข้างมีปัญหา เนื่องจากเจ้าของเรือประมงนอกน่านน้ำไทยไม่ให้ความร่วมมือ ไม่ยอมให้ข้อมูลที่ถูกต้อง อ้างว่ากลัวกรมสรรพากรเรียกสอบภาษี ดังนั้นข้อมูลที่ได้จึงเป็นของชาวประมงรายเล็กเป็นส่วนใหญ่ อย่างไรก็ตามก็สามารถสรุปผลการศึกษาดังนี้

4.2.1.1 แหล่งทำการประมงหลัก พบว่าส่วนใหญ่มีแหล่งทำการประมงหลักในน่านน้ำไทย ร้อยละ 94.4 โดยคิดเป็นฝั่งอ่าวไทย ร้อยละ 74.2 และฝั่งอันดามัน ร้อยละ 19.2 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 4.6 เป็นแหล่งทำการประมงนอกเขตน่านน้ำไทย โดยคิดเป็นแหล่งทำการประมงแถบเมียนมาร์ ร้อยละ 2.8 แถบอินเดี๋ย ร้อยละ 1.4 แถบกัมพูชา ร้อยละ 0.9 และแถบบังคลาเทศ ร้อยละ 0.4 โดยพบว่า **จังหวัดตราด และสมุทรสาคร** ส่วนใหญ่มีแหล่งทำการประมงหลักในเขตน่านน้ำไทยที่ฝั่งอ่าวไทยมากที่สุด (ร้อยละ 97.8 และร้อยละ 94.2 ตามลำดับ) **จังหวัดสุราษฎร์ธานี และสงขลา** มีแหล่งทำการประมงหลักในเขตน่านน้ำไทยที่ฝั่งอ่าวไทยทั้งหมด และ **จังหวัดระนอง** มีแหล่งทำการประมงหลักในเขตน่านน้ำไทยที่ฝั่งอันดามันมากที่สุด (ร้อยละ 82.0) รายละเอียดตามตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของชาวประมงทะเลในพื้นที่ศึกษา 4 จังหวัด จำแนกตามแหล่งทำการประมงหลัก

แหล่งทำการประมงหลัก	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น่านน้ำไทย	202	94.4	44	97.8	40	94.2	48	100.0	37	100.0	41	82.0
- มังกรไทย	161	74.2	44	97.8	40	94.2	48	100.0	37	100.0	-	-
- มังกรดำมัน	41	19.2	-	-	-	-	-	-	-	-	41	82.0
นอกน่านน้ำไทย	12	4.6	1	2.2	2	4.8	-	-	-	-	9	18.0
- แถบเมียนมาร์	6	2.8	-	-	1	2.4	-	-	-	-	4	10.0
- แถบบังคลาเทศ	1	0.4	-	-	-	-	-	-	-	-	1	2.0
- แถบอินเดีย	3	1.4	-	-	-	-	-	-	-	-	3	6.0
- แถบกัมพูชา	2	0.9	1	2.2	1	2.4	-	-	-	-	-	-
รวม	214	100.0	44	100.0	42	100.0	48	100.0	37	100.0	40	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

4.2.1.2 ขนาดของเรือประมง พบว่าขนาดของเรือประมงทะเลที่ใช้ส่วนใหญ่เป็นขนาดน้อยกว่า 14 เมตร ร้อยละ 84.6 รองลงมาเป็นเรือประมงทะเลขนาด 14-20 เมตร ร้อยละ 9.3 ตามมาด้วยเรือประมงทะเลขนาดมากกว่า 24 เมตร ร้อยละ 3.7 และที่พบน้อยที่สุด คือ เรือประมงทะเลขนาด 21-24 เมตร ร้อยละ 2.3 โดยพบว่า **จังหวัดตราด สุราษฎร์ธานี และระนอง** พบว่าขนาดเรือประมงทะเลที่ใช้ส่วนใหญ่ คือ ขนาดน้อยกว่า 14 เมตร (ร้อยละ 94.6 ร้อยละ 81.3 และร้อยละ 47.6 ตามลำดับ) ส่วน**จังหวัดสมุทรสาครและสงขลา** พบว่าขนาดเรือประมงทะเลที่ใช้ทั้งหมดเป็นขนาดน้อยกว่า 14 เมตร รายละเอียดตามตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 จำนวนและร้อยละของชาวประมงทะเลในพื้นที่ศึกษา 4 จังหวัด จำแนกตามขนาดเรือประมง

ขนาดเรือประมง (เมตร)	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 14 เมตร	181	84.6	43	94.6	42	100.0	39	81.3	37	100.0	20	47.6
14-20 เมตร	20	9.3	1	2.2	-	-	4	10.4	-	-	14	33.3
21-24 เมตร	4	2.3	-	-	-	-	1	2.1	-	-	4	9.4
มากกว่า 24 เมตร	8	3.7	1	2.2	-	-	3	6.3	-	-	4	9.4
รวม	214	100.0	44	100.0	42	100.0	48	100.0	37	100.0	42	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

1) ประเภทของเรือประมง พบว่าประเภทของเรือประมงที่ใช้มากที่สุด คือ เรือประมงแบบมีเครื่องยนต์นอกเรือ (เรือหางยาว) ร้อยละ 48.6 รองลงมาได้แก่ เรือประมงแบบมีเครื่องยนต์ในเรือ ร้อยละ 43.9 ตามมาด้วยเรือประมงแบบไม่มีเครื่องยนต์ ร้อยละ 7 และเรือประมงอื่นๆ ร้อยละ 0.4 โดยพบว่า **จังหวัดตราด และระนอง** พบว่า ประเภทของเรือประมงที่ใช้มากที่สุด คือ เรือประมงแบบมีเครื่องยนต์ในเรือ (ร้อยละ 48.9 และร้อยละ 49.4 ตามลำดับ) ส่วน**จังหวัด**

สมุทรสาคร สุราษฎร์ธานี และสงขลา พบว่า มีประเภทของเรือประมงที่ใช้มากที่สุด คือ แบบมีเครื่องยนต์นอกเรือ (เรือหางยาว) (ร้อยละ 47.6 ร้อยละ 66.7 และร้อยละ 48.6 ตามลำดับ) รายละเอียดตามตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 จำนวนและร้อยละของชาวประมงทะเลในพื้นที่ศึกษา 4 จังหวัด จำแนกตามประเภทของเรือประมง

ประเภทของเรือประมง	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีเครื่องยนต์	14	7.0	4	8.9	3	7.1	2	4.2	4	13.4	1	2.4
มีเครื่องยนต์นอกเรือ 1/	104	48.6	18	40.0	20	47.6	32	66.7	18	48.6	16	38.1
มีเครื่องยนต์ในเรือ	94	43.9	22	46.9	19	44.2	14	29.2	14	37.8	24	49.4
อื่นๆ (ไม่ระบุ)	1	0.4	1	2.2	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	214	100.0	44	100.0	42	100.0	48	100.0	37	100.0	42	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

หมายเหตุ: 1/ เรือหางยาว

2) **อายุของเรือ** พบว่าอายุของเรือส่วนใหญ่ประมาณน้อยกว่า 4 ปี ร้อยละ 46.7 รองลงมา เป็นอายุของเรือประมาณ 6-10 ปี ร้อยละ 34.6 และที่พบน้อยที่สุด คือ อายุเรือที่มากกว่า 10 ปี ร้อยละ 18.7 โดยพบว่า **จังหวัดตราด สมุทรสาครและสุราษฎร์ธานี** มีอายุของเรือที่พบส่วนใหญ่ น้อยกว่า 4 ปีมากที่สุด (ร้อยละ 74.6 ร้อยละ 64.3 และร้อยละ 41.7 ตามลำดับ) **จังหวัดสงขลาและระนอง** มีอายุของเรือที่พบส่วนใหญ่ 6-10 ปี มากที่สุด (ร้อยละ 48.6 และร้อยละ 44.2 ตามลำดับ) รายละเอียดตามตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 จำนวนและร้อยละของชาวประมงทะเลในพื้นที่ศึกษา 4 จังหวัด จำแนกตามอายุของเรือ

อายุของเรือ (ปี)	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 4 ปี	100	46.7	34	74.6	27	64.3	20	41.7	11	29.7	8	19.0
6-10 ปี	74	34.6	9	20.0	9	21.4	19	39.6	18	48.6	19	44.2
มากกว่า 10 ปี	40	18.7	2	4.4	6	14.3	9	18.8	8	21.6	14	34.7
รวม	214	100.0	44	100.0	42	100.0	48	100.0	37	100.0	42	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

3) **เครื่องมือทำการประมงหลักของเรือ** พบว่า เครื่องมือทำการประมงหลักของเรือที่พบมากที่สุด คือ อวนลาก ร้อยละ 43.4 รองลงมาได้แก่ อวนลอย ร้อยละ 14.4 ตามมาด้วย ลอบ ร้อยละ 11.2 อวนรุน ร้อยละ 7 เบ็ด ร้อยละ 6.4 แห ร้อยละ 4.2 เขี่ยหอยกระพง ร้อยละ 3.3 คราดและอวนครอบ อย่างละ ร้อยละ 2.3 อวนช้อน อวนยก ร้อยละ 1.4 อวนติดตา และโพงพาง อย่างละ ร้อยละ 0.9 และที่ใช้น้อยที่สุด คือ ปิ๊ะ และไซปู อย่างละ ร้อยละ 0.4 โดยพบว่า **จังหวัดตราด** เครื่องมือทำการประมงหลักของเรือที่สำคัญ ได้แก่ ลอบ (ร้อยละ 40) **จังหวัดสมุทรสาคร สุ**

ราษฎรธานีและระนอง เครื่องมือทำการประมงหลักของเรือที่สำคัญ ได้แก่ อวนลาก (ร้อยละ 76.2 ร้อยละ 37.4 และร้อยละ 44.2 ตามลำดับ) และ**จังหวัดสงขลา** เครื่องมือทำการประมงหลักของเรือที่สำคัญ ได้แก่ อวนลอย (ร้อยละ 43.2) รายละเอียดตามตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 จำนวนและร้อยละของชาวประมงทะเลในพื้นที่ศึกษา 4 จังหวัด จำแนกตามเครื่องมือหลักทำการประมง

เครื่องมือหลัก ทำการประมง	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อวนลาก	93	43.4	13	28.9	32	76.2	18	37.4	11	29.7	19	44.2
คราด	4	2.3	-	-	1	2.4	4	8.3	-	-	-	-
อวนเขื่อน อวนยก	3	1.4	-	-	2	4.8	1	2.1	-	-	-	-
อวนครอบ	4	2.3	-	-	-	-	-	-	1	2.7	4	9.4
อวนติดตา	2	0.9	-	-	2	4.8	-	-	-	-	-	-
ลอบ	24	11.2	18	40.0	-	-	2	4.2	2	4.4	2	4.8
โป๊ะ	1	0.4	-	-	-	-	1	2.1	-	-	-	-
โพงพาง	2	0.9	-	-	-	-	-	-	2	4.4	-	-
เบ็ด	14	6.4	3	6.7	-	-	1	2.1	2	4.4	8	19.0
เขี่ยหอยกระพง	7	3.3	4	11.1	2	4.8	-	-	-	-	-	-
แห	9	4.2	4	11.1	1	2.4	2	4.2	1	2.7	-	-
อวนลอย	33	14.4	1	2.2	2	4.8	4	10.4	16	43.2	9	21.4
อวนรุน	14	7.0	-	-	-	-	14	29.2	1	2.7	-	-
ไซปู	1	0.4	-	-	-	-	-	-	1	2.7	-	-
รวม	214	100.0	44	100.0	42	100.0	48	100.0	37	100.0	42	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

4) **ท่าเรือ/แพปลาที่เรือเข้าเทียบท่าขึ้นปลา** ที่ใช้มากที่สุด คือ ที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ร้อยละ 22.9 รองลงมาได้แก่ จังหวัดตราด ร้อยละ 21 จังหวัดระนอง ร้อยละ 20.1 จังหวัดสงขลา ร้อยละ 17.8 จังหวัดสมุทรสาคร ร้อยละ 16.8 และที่พบน้อยที่สุดคือ ที่จังหวัดสมุทรสงคราม กรุงเทพมหานคร และอื่นๆ อีก อย่างละ ร้อยละ 0.4 โดยพบว่า **จังหวัดตราด** ท่าเรือ/แพปลาที่เรือเข้าเทียบท่าขึ้นปลามากที่สุด ได้แก่ จังหวัดตราด (ร้อยละ 97.8) **จังหวัดสมุทรสาคร** ท่าเรือ/แพปลาที่เรือเข้าเทียบท่าขึ้นปลามากที่สุด ได้แก่ ที่จังหวัดสมุทรสาคร (ร้อยละ 84.7) **จังหวัดสุราษฎร์ธานี** ท่าเรือ/แพปลาที่เรือเข้าเทียบท่าขึ้นปลา ได้แก่ ที่จังหวัดสุราษฎร์ธานีทั้งหมด **จังหวัดสงขลา** ท่าเรือ/แพปลาที่เรือเข้าเทียบท่าขึ้นปลา ได้แก่ ที่จังหวัดสงขลาทั้งหมด และ**จังหวัดระนอง** ท่าเรือ/แพปลาที่เรือเข้าเทียบท่าขึ้นปลาทั้งหมด ได้แก่ ที่จังหวัดระนอง รายละเอียดตามตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 จำนวนและร้อยละของชาวประมงทะเลในพื้นที่ศึกษา 4 จังหวัด จำแนกตามท่าเรือ/แพปลาเทียบท่าขึ้นปลา

ท่าเรือ/แพปลา เทียบท่าขึ้นปลา	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ตราด	44	21.0	44	97.8	1	2.4	-	-	-	-	-	-
กทม.	1	0.4	-	-	1	2.4	-	-	-	-	-	-
สมุทรสาคร	36	16.8	-	-	36	84.7	-	-	-	-	-	-
สมุทรสงคราม	1	0.4	-	-	1	2.4	-	-	-	-	-	-
สุราษฎร์ธานี	49	22.9	-	-	1	2.4	48	100.0	-	-	-	-
สงขลา	38	17.8	-	-	1	2.4	-	-	37	100.0	-	-
ระนอง	43	20.1	-	-	1	2.4	-	-	-	-	42	100.0
อื่นๆ (ไม่ระบุ)	1	0.4	1	2.2	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	214	100.0	44	100.0	42	100.0	48	100.0	37	100.0	42	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

5) ระยะเวลาในการออกจับปลา พบว่าระยะเวลาในการออกจับปลาที่พบมากที่สุด คือ ระยะเวลา 21-30 วัน ร้อยละ 41.6 รองลงมาได้แก่ ระยะเวลาน้อยกว่า 10 วัน ร้อยละ 37.9 ตามมาด้วย ระยะเวลา 11-20 วัน ร้อยละ 19.2 และระยะเวลาที่พบน้อยที่สุด ได้แก่ มากกว่า 30 วัน ร้อยละ 0.9 และไม่ระบุเวลาอีก ร้อยละ 0.4 โดยพบว่า **จังหวัดตราด และระนอง** มีระยะเวลาในการออกจับปลาที่พบมากที่สุด คือ ระยะเวลาน้อยกว่า 10 วัน (ร้อยละ 41.1 และร้อยละ 88.1 ตามลำดับ) **จังหวัดสมุทรสาคร และสุราษฎร์ธานี** มีระยะเวลาในการออกจับปลาที่พบมากที่สุด คือ ประมาณ 21-30 วัน (ร้อยละ 84.7 และร้อยละ 62.4 ตามลำดับ) และ**จังหวัดสงขลา** มีระยะเวลาในการออกจับปลาที่พบมากที่สุด คือ ประมาณ 11-20 วัน (ร้อยละ 44.9) รายละเอียดตามตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 จำนวนและร้อยละของชาวประมงทะเลในพื้นที่ศึกษา 4 จังหวัด จำแนกตามระยะเวลาออกจับปลา

ระยะเวลา ออกจับปลา (วัน)	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 10 วัน	81	37.9	23	41.1	4	9.4	9	18.8	8	21.6	37	88.1
11-20 วัน	41	19.2	9	20.0	2	4.8	9	18.8	17	44.9	4	9.4
21-30 วัน	89	41.6	10	22.2	36	84.7	30	62.4	12	32.4	1	2.4
มากกว่า 30 วัน	2	0.9	2	4.4	-	-	-	-	-	-	-	-
ไม่ระบุ	1	0.4	1	2.2	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	214	100.0	44	100.0	42	100.0	48	100.0	37	100.0	42	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

6) จำนวนคนที่ไปกับเรือ พบว่าส่วนใหญ่มีจำนวนคนที่ไปกับเรื่อน้อยกว่า 4 คนสูงถึงร้อยละ 83.2 รองลงมาคือประมาณ 6-10 คนร้อยละ 12.1 ตามมาด้วย มากกว่า 14 คน ร้อยละ 3.7 และที่พบน้อยที่สุด คือ ประมาณ 11-14 คน ร้อยละ 0.9 โดยพบว่า **จังหวัดตราด สมุทรสาคร**

สุราษฎร์ธานี สงขลาและระนอง มีจำนวนคนที่ไปกับเรือที่พบมากที่สุด คือ น้อยกว่า 4 คน (ร้อยละ 94.6 ร้อยละ 94.2 ร้อยละ 91.7 ร้อยละ 89.2 และ ร้อยละ 42.9 ตามลำดับ) รายละเอียดตามตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 จำนวนและร้อยละของชาวประมงทะเลในพื้นที่ศึกษา 4 จังหวัด จำแนกตามจำนวนคนที่ไปกับเรือ.

จำนวนคนที่ไปกับเรือ (คน)	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 4 คน	178	83.2	43	94.6	40	94.2	44	91.7	33	89.2	18	42.9
6-10 คน	26	12.1	1	2.2	1	2.4	3	6.3	4	10.8	17	40.4
11-14 คน	2	0.9	-	-	-	-	1	2.1	-	-	1	2.4
มากกว่า 14 คน	8	3.7	1	2.2	1	2.4	-	-	-	-	6	14.3
รวม	214	100.0	44	100.0	42	100.0	48	100.0	37	100.0	42	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

7) แหล่งเงินทุนในการทำประมง พบว่ามีแหล่งเงินทุนในการทำประมงส่วนใหญ่มาจากเงินส่วนตัว/ครอบครัว ร้อยละ 74.2 รองลงมาได้แก่ กู้จากแพปลา ร้อยละ 14 ตามมาด้วย กู้จากเพื่อน ร้อยละ 8.4 และที่พบน้อยที่สุด คือ กู้จากสถาบันการเงิน ร้อยละ 1.4 โดยพบว่า **จังหวัดตราด สมุทรสาคร สุราษฎร์ธานี สงขลา และระนอง** มีแหล่งเงินทุนในการทำประมงที่พบมากที่สุด คือ เงินส่วนตัว/ครอบครัว (ร้อยละ 68.9 ร้อยละ 71.4 ร้อยละ 70.8 ร้อยละ 73 และร้อยละ 92.9 ตามลำดับ) รายละเอียดตามตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 จำนวนและร้อยละของชาวประมงทะเลในพื้นที่ศึกษา 4 จังหวัด จำแนกตามแหล่งเงินทุน

แหล่งเงินทุน	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เงินส่วนตัว/ครอบครัว	161	74.2	31	68.9	30	71.4	34	70.8	27	73.0	39	92.9
กู้จากแพปลา	32	14.0	7	14.6	8	19.0	10	20.8	7	18.9	-	-
กู้จากเพื่อน	18	8.4	7	14.6	4	9.4	4	8.3	3	8.1	-	-
กู้จากสถาบันการเงิน	3	1.4	-	-	-	-	-	-	-	-	3	7.1
รวม	214	100.0	44	100.0	42	100.0	48	100.0	37	100.0	42	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

8) แหล่งขายปลาที่จับได้ พบว่า มีแหล่งขายปลาที่จับได้ ดังนี้ ส่วนใหญ่จะเป็นแหล่งขายปลานภายในจังหวัด โดยขายให้กับพ่อค้าคนกลาง ผู้ค้าสัตว์น้ำภายในจังหวัด ร้อยละ 48.4 รองลงมา คือ ขายให้แก่ผู้บริโภคในจังหวัดโดยตรง ร้อยละ 14 ขายให้กับแพปลาในจังหวัด ร้อยละ 14.4 ขายให้แก่โรงงานห้องเย็นภายในจังหวัด ร้อยละ 3.3 และมีบางส่วนที่เป็นแหล่งขายปลานอกจังหวัด โดยขายให้แก่ผู้รับซื้ออื่นๆ นอกจังหวัด ร้อยละ 6.1 ขายให้แก่แพปลานอกจังหวัด ร้อยละ 2.3 และ

โรงงานห้องเย็นนอกจังหวัด ร้อยละ 0.4 โดยพบว่า **จังหวัดตราด** มีแหล่งขายปลาที่จับได้ในจังหวัดตราดดังนี้ ส่วนใหญ่จะใช้แหล่งขายปลาภายในจังหวัด โดยขายให้กับพ่อค้าคนกลาง/ผู้ค้าส่งสัตว์น้ำภายในจังหวัดมากที่สุด (ร้อยละ 80) **จังหวัดสมุทรสาคร** มีแหล่งขายปลาที่จับได้ในจังหวัดสมุทรสาคร ส่วนใหญ่จะใช้แหล่งขายปลาภายในจังหวัด โดยขายให้กับผู้บริโภคภายในจังหวัดโดยตรงมากที่สุด (ร้อยละ 42.9) **จังหวัดสุราษฎร์ธานี** มีแหล่งขายปลาที่จับได้ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ส่วนใหญ่เป็นแหล่งขายปลาภายในจังหวัด โดยขายให้กับพ่อค้าคนกลาง/ผู้ค้าส่งสัตว์น้ำภายในจังหวัดมากที่สุด (ร้อยละ 68.8) **จังหวัดสงขลา** มีแหล่งขายปลาที่จับไว้ในจังหวัดสงขลาทั้งหมดเป็นแหล่งขายปลาในจังหวัด โดยขายให้กับพ่อค้าคนกลาง/ผู้ค้าส่งสัตว์น้ำภายในจังหวัดมากที่สุด (ร้อยละ 97.3) และ**จังหวัดระนอง** มีแหล่งขายปลาที่จับได้ในจังหวัดระนอง ส่วนใหญ่เป็นแหล่งขายปลาภายในจังหวัด โดยขายให้กับแพปลาในจังหวัดมากที่สุด (ร้อยละ 42.9) รายละเอียดตามตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 จำนวนและร้อยละของชาวประมงทะเลในพื้นที่ศึกษา 4 จังหวัด จำแนกตามแหล่งขายปลา

แหล่งขายปลา	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ขายในจังหวัด	194	91.1	43	94.6	39	92.9	43	89.6	37	100.0	33	78.6
- ผู้บริโภคโดยตรง	32	14.0	6	13.3	18	42.9	7	14.6	1	2.7	-	-
- พ่อค้าคนกลาง/ผู้ค้าส่ง	124	48.4	36	80.0	12	28.6	33	68.8	36	97.3	8	19.0
- แพปลา	31	14.4	1	2.2	9	21.4	3	6.3	-	-	18	42.9
- โรงงานห้องเย็น	7	3.3	-	-	-	-	-	-	-	-	7	16.7
ขายนอกจังหวัด	19	8.9	2	4.4	3	7.1	4	10.4	-	-	9	21.4
- แพปลา	4	2.3	2	4.4	2	4.8	-	-	-	-	1	2.4
- โรงงานห้องเย็นนอกจังหวัด	1	0.4	-	-	-	-	-	-	-	-	1	2.4
- ผู้รับซื้ออื่นๆ นอกจังหวัด	13	6.1	-	-	1	2.4	4	10.4	-	-	7	16.7
รวม	214	100.0	44	100.0	42	100.0	48	100.0	37	100.0	42	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

9) **รายละเอียดของลูกเรือ** พบว่าเป็นคนจังหวัดที่สัมภาษณ์ มากที่สุด ร้อยละ 71.4 รองลงมาเป็นคนนอกจังหวัด ร้อยละ 28.4 โดยมาจากต่างประเทศร้อยละ 13.1 มาจากจังหวัดภาคอีสานร้อยละ 9.3 และมาจากจังหวัดภาคอื่นร้อยละ 4.1 โดยพบว่า **จังหวัดตราด** ส่วนใหญ่เป็นคนในจังหวัดตราด (ร้อยละ 73.3) **จังหวัดสมุทรสาคร** ส่วนใหญ่เป็นคนในจังหวัดสมุทรสาคร (ร้อยละ 83.3) **จังหวัดสุราษฎร์ธานี** ส่วนใหญ่เป็นคนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี (ร้อยละ 41.7) **จังหวัดสงขลา** ส่วนใหญ่เป็นคนในจังหวัดสงขลา (ร้อยละ 91.9) และ**จังหวัดระนอง** ส่วนใหญ่เป็นคนในจังหวัดระนอง (ร้อยละ 44.8) รายละเอียดตามตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 จำนวนและร้อยละของชาวประมงทะเลในพื้นที่ศึกษา 4 จังหวัด จำแนกตามรายละเอียดของลูกเรือ

รายละเอียดของลูกเรือ	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เป็นคนจังหวัดนี้	143	71.4	33	73.3	34	83.3	28	48.3	34	91.9	23	44.8
เป็นคนนอกจังหวัดนี้	61	28.4	12	26.7	7	16.7	20	41.7	3	8.1	19	44.2
- มาจากจังหวัดภาคอีสาน	20	9.3	-	-	7	16.7	10	20.8	3	8.1	-	-
- มาจากจังหวัดภาคอื่น	11	4.1	-	-	-	-	3	6.3	-	-	8	19.0
- มาจากต่างประเทศ	28	13.1	12	26.7	-	-	7	14.6	-	-	9	21.4
รวม	214	100.0	44	100.0	42	100.0	48	100.0	37	100.0	42	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มชาวประมงทะเลส่วนใหญ่พบว่า เป็นเพศชาย มีสัญชาติไทยมากที่สุด และมีเงินบ้างเล็กน้อย ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ มีนับถือศาสนาอิสลามบ้างเล็กน้อย ระดับการศึกษาที่พบส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษา รองลงมาเป็นระดับมัธยมศึกษาตามมาด้วย ระดับ ปวส./อนุปริญญา ปริญญาตรี และมีผู้ไม่ได้เรียนบ้างเล็กน้อย สำหรับสถานภาพสมรสส่วนใหญ่ พบว่าเป็นผู้ที่แต่งงานแล้วมากที่สุด รองลงมาเป็นผู้ที่เป็นโสดและม่าย ภูมิลำเนาเดิมของกลุ่มชาวประมงทะเลส่วนใหญ่ ได้แก่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ตราด สมุทรสาคร สงขลา ระนอง นครศรีธรรมราช ชุมพร สมุทรปราการ และชุมพร อายุของกลุ่มชาวประมงทะเลส่วนใหญ่ มีอายุอยู่ในช่วง 31-40 ปี รองลงมาได้แก่ อายุ 41-44 ปี 46-40 ปี สูงกว่าร้อยละ 40 ปี อายุ 26-30 ปี และมีอายุ 21-24 ปี บ้างเล็กน้อย สถานภาพในครัวเรือน ส่วนใหญ่จะเป็นหัวหน้าครอบครัว รองลงมาเป็นผู้อาศัย คู่สมรส และบุตร จำนวนสมาชิกในครัวเรือนส่วนใหญ่ อยู่ระหว่าง 3-4 คน รองลงมาเป็น 4-6 คน 1-2 คน และมากกว่า 6 คน ตามลำดับ

สำหรับลักษณะประกอบการของผู้ให้สัมภาษณ์ พบว่า แหล่งทำการประมงหลักจะอยู่ในน่านน้ำไทย โดยเฉพาะฝั่งอ่าวไทยมากที่สุด มีบริเวณฝั่งอันดามันเล็กน้อย และมีบางส่วนที่ทำการประมงนอกเขตน่านน้ำไทย โดยส่วนใหญ่จะเป็นบริเวณแถบเมียนมาร์ รองลงมาได้แก่ อินเดีย กัมพูชา และบังกลาเทศ ขนาดของเรือประมงที่ใช้ส่วนใหญ่เป็นขนาดน้อยกว่า 14 เมตร รองลงมา เป็นเรือขนาด 14-20 เมตร ขนาดมากกว่า 24 เมตร และที่พบน้อยที่สุดคือเรือขนาด 21-24 เมตร ประเภทของเรือประมงที่ใช้มากที่สุดคือเรือประมงแบบมีเครื่องยนต์นอกเรือ (เรือหางยาว) รองลงมาได้แก่เรือประมงแบบมีเครื่องยนต์ในเรือ เรือประมงแบบไม่มีเครื่องยนต์ และเรือประมงอื่นๆ ตามลำดับ อายุของเรือที่ใช้ส่วนใหญ่ต่ำกว่า 4 ปี มากที่สุด รองลงมา 6-10 ปี และที่พบน้อยที่สุดคือมากกว่า 10 ปี โดยเครื่องมือที่ใช้ทำการประมงหลักของเรือที่พบมากที่สุดคืออวนลาก รองลงมาได้แก่ อวนหอย ลอบ อวนรุน เบ็ด แห เขี่ยหอยกระพง คราด อวนครอบ อวนช้อน อวนยก อวนติดตา โพงพาง และมีโป๊ะ และไซนู บ้างเล็กน้อย สำหรับท่าเรือ/แพปลาที่เรือเข้าเทียบท่าขึ้นปลาที่ใช้มาก

ที่สุดคือจังหวัดสุราษฎร์ธานี รองลงมาได้แก่ตราด ระนอง สงขลา และสมุทรสาครตามลำดับ สำหรับระยะเวลาในการออกจับปลาส่วนใหญ่ประมาณ 21-30 วัน รองลงมาได้แก่ น้อยกว่า 10 วัน ตามด้วย 11-20 วัน และมากกว่า 30 วันตามลำดับ โดยมีจำนวนคนที่ไปกับเรือน้อยกว่า 4 คน มากที่สุด รองลงมาได้แก่ 6-10 คน ตามมาด้วย มากกว่า 14 คน และ 11-14 คนตามลำดับ

สำหรับแหล่งเงินทุนทำประมงที่พบส่วนใหญ่มาจากเงินส่วนตัวและครอบครัวมากที่สุด รองลงมาได้แก่กู้จากแพปลา กู้จากเพื่อนและกู้จากสถาบันการเงินตามลำดับ ทั้งนี้มีแหล่งขายปลาที่จับได้ส่วนใหญ่เป็นแหล่งขายปลาภายในจังหวัด โดยขายให้กับพ่อค้าคนกลาง ผู้ค้าส่งสัตว์น้ำในจังหวัดมากที่สุด รองลงมาคือผู้บริโภคโดยตรงในจังหวัด ขายให้กับแพปลาในจังหวัด โรงงานห้องเย็นภายในจังหวัด ตามมาด้วยผู้รับซื้ออื่นๆ นอกจังหวัด แพปลานอกจังหวัด และโรงงานห้องเย็นนอกจังหวัด สำหรับรายละเอียดของลูกเรือนั้น ส่วนใหญ่เป็นคนจังหวัดที่ถูกสัมภาษณ์มากที่สุด รองลงมาเป็นคนนอกจังหวัด โดยส่วนใหญ่มาจากต่างประเทศ มาจากจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และมาจากจังหวัดภาคอื่นๆ ตามลำดับ

4.2.2 กลุ่มผู้กระจายสินค้าประมงทะเล

4.2.2.1 ผู้ประกอบกิจการทำเทียบเรือสะพานปลา

รายละเอียดลักษณะประกอบการของผู้ให้สัมภาษณ์สามารถสรุปได้ดังนี้

1) ช่วงระยะเวลาดำเนินการ พบว่า ส่วนใหญ่มีระยะเวลาดำเนินการอยู่ในช่วงเวลา 05.00-18.00 น. มากที่สุด ร้อยละ 71.7 รองลงมาได้แก่ ช่วงเวลา 01.00-12.00 น. ร้อยละ 23.0 และที่พบน้อยที่สุด ได้แก่ ช่วงเวลา 09.00-18.00 น. ร้อยละ 4.3 โดยพบว่า จังหวัดตราด สุราษฎร์ธานี และสงขลา มีระยะเวลาดำเนินการอยู่ในช่วงเวลา 05.00-18.00 น. ทั้งหมด จังหวัดสมุทรสาคร มีระยะเวลาดำเนินการส่วนใหญ่อยู่ในช่วงเวลา 01.00-12.00 น. มากที่สุด (ร้อยละ 76.9) และจังหวัดระนอง มีระยะเวลาดำเนินการส่วนใหญ่อยู่ในช่วงเวลา 05.00 - 18.00 น. มากที่สุด (ร้อยละ 57.1) รายละเอียดตามตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบกิจการทำเทียบเรือ/สะพานปลาในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัด จำแนกตามช่วงระยะเวลาดำเนินการ

ช่วงระยะเวลาดำเนินการ	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
05.00 - 18.00 น.	33	71.7	3	100.0	3	23.1	3	100.0	20	100.0	4	57.1
09.00 - 18.00 น.	2	4.3	-	-	-	-	-	-	-	-	2	28.6
01.00 - 12.00 น.	11	23.9	-	-	10	76.9	-	-	-	-	1	14.3
รวม	46	100.0	3	100.0	13	100.0	3	100.0	20	100.0	7	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

2) ปริมาณสัตว์น้ำที่ขนส่ง

2.1) ปลา พบว่าส่วนใหญ่มีปริมาณการขนส่งต่อเดือนมากกว่า 5 ตัน มากที่สุด ร้อยละ 88.9 รองลงมาได้แก่ ปริมาณ 1-2 ตัน ร้อยละ 8.3 และที่พบน้อยที่สุด ได้แก่ ปริมาณ 2-4 ตัน ร้อยละ 8.3 โดยพบว่า จังหวัดตราด จังหวัดสมุทรสาครและระนอง มีปริมาณการขนส่ง ปลาต่อเดือนที่พบมากที่สุด คือ มากกว่า 5 ตัน (ร้อยละ 91.7 และร้อยละ 57.1 ตามลำดับ) จังหวัด สุราษฎร์ธานีและสงขลา มีปริมาณ การขนส่งปลาต่อเดือน มากกว่า 5 ตัน ทั้งหมด รายละเอียดตาม ตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.17 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบกิจการทำเทียบเรือ/สะพานปลาในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัด จำแนกตามปริมาณปลาที่ขนส่ง(เดือน)

ปริมาณปลาที่ขนส่ง (เดือน)	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ตัน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
1 ถึง 2 ตัน	6	8.3	3	100.0	1	8.3	-	-	-	-	2	28.6
3 ถึง 4 ตัน	1	2.8	-	-	-	-	-	-	-	-	1	14.3
มากกว่า 5 ตัน	32	88.9	-	-	11	91.7	3	100.0	14	100.0	4	57.1
รวม	39	100.0	3	100.0	12	100.0	3	100.0	14	100.0	7	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

2.2) กุ้ง พบว่า ส่วนใหญ่มีปริมาณการขนส่งกุ้งต่อเดือนมากที่สุด คือ ปริมาณน้อยกว่า 1 ตัน และระหว่าง 1-2 ตัน อย่างละร้อยละ 46.2 และที่พบน้อยที่สุด คือ ปริมาณ 3-4 ตัน ร้อยละ 7.7 โดยพบว่า จังหวัดตราดและสงขลา ไม่มีผู้ตอบ จังหวัดสมุทรสาคร มีปริมาณการขนส่งกุ้งต่อเดือนที่พบมากที่สุด ปริมาณน้อยกว่า 1 ตัน (ร้อยละ 5) จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีปริมาณการขนส่งกุ้งต่อเดือนปริมาณน้อยกว่า 1 ตัน ทั้งหมด และจังหวัดระนอง มีปริมาณการขนส่งกุ้งต่อเดือนที่พบมากที่สุด ปริมาณ 1-2 ตัน (ร้อยละ 83.3) รายละเอียดตามตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.18 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบกิจการทำเทียบเรือ/สะพานปลาในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัด จำแนกตามปริมาณกุ้งที่ขนส่ง

ปริมาณกุ้งที่ขนส่ง (เดือน)	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ตัน	6	46.2	-	-	2	50.0	3	100.0	-	-	1	16.7
1 ถึง 2 ตัน	6	46.2	-	-	1	25.0	-	-	-	-	5	83.3
3 ถึง 4 ตัน	1	7.7	-	-	1	25.0	-	-	-	-	-	-
มากกว่า 5 ตัน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	13	100.0	-	-	4	100.0	3	100.0	-	-	6	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

2.3) ปลาหมึก พบว่า ส่วนใหญ่มีปริมาณการขนส่งปลาหมึกต่อเดือนพบมากที่สุด คือ ปริมาณ 3-4 ตัน ร้อยละ 37.5 รองลงมาได้แก่ ปริมาณน้อยกว่า 1 ตัน และปริมาณมากกว่า 5 ตัน อย่างละร้อยละ 25 และที่พบน้อยที่สุดคือปริมาณ 1-2 ตัน ร้อยละ 12.5 โดยพบว่า จังหวัดตราด สุราษฎร์ธานี และสงขลา ไม่มีผู้ตอบทั้งหมดจังหวัดสมุทรสาคร มีปริมาณการขนส่งปลาหมึกมากกว่า 5 ตันทั้งหมด จังหวัดระนอง พบว่ามีปริมาณการขนส่งปลาหมึก ประมาณ 3-4 ตันมากที่สุด (ร้อยละ 42.9) รายละเอียดตามตารางที่ 4.19

ตารางที่ 4.19 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบกิจการทำเทียบเรือ/สะพานปลาในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัดจำแนกตามปริมาณปลาหมึกที่ขนส่ง

ปริมาณปลาหมึกที่ขนส่ง (เดือน)	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ตัน	2	25.0	-	-	-	-	-	-	-	-	2	28.6
1 ถึง 2 ตัน	1	12.5	-	-	-	-	-	-	-	-	1	14.3
3 ถึง 4 ตัน	3	37.5	-	-	-	-	-	-	-	-	3	42.9
มากกว่า 5 ตัน	2	25.0	-	-	1	100.0	-	-	-	-	1	14.3
รวม	8	100.0	-	-	1	100.0	-	-	-	-	7	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

2.4) ปู พบว่า ส่วนใหญ่มีปริมาณการขนส่งปูต่อเดือนที่พบมากที่สุด คือ ปริมาณน้อยกว่า 1 ตัน และปริมาณ 1-2 ตัน อย่างละร้อยละ 33.3 รองลงมาได้แก่ ปริมาณ 3-4 ตัน และมากกว่า 5 ตัน อย่างละร้อยละ 16.7 โดยพบว่า จังหวัดสมุทรสาคร สุราษฎร์ธานี และสงขลา ไม่มีผู้ตอบ ส่วนจังหวัดระนองมีปริมาณการขนส่งต่อเดือนที่พบมากที่สุด คือ ปริมาณน้อยกว่า 1 ตัน และ ปริมาณ 1-2 ตัน (อย่างละร้อยละ 33.3) รายละเอียดตามตารางที่ 4.20

ตารางที่ 4.20 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบกิจการทำเทียบเรือ/สะพานปลาในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัดจำแนกตามปริมาณปูที่ขนส่ง

ปริมาณปูที่ขนส่ง (เดือน)	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ตัน	2	33.3	-	-	-	-	-	-	-	-	2	33.3
1 ถึง 2 ตัน	2	33.3	-	-	-	-	-	-	-	-	2	33.3
3 ถึง 4 ตัน	1	16.7	-	-	-	-	-	-	-	-	1	16.7
มากกว่า 5 ตัน	1	16.7	-	-	-	-	-	-	-	-	1	16.7
รวม	6	100.0	-	-	-	-	-	-	-	-	6	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

2.5) หอย พบว่า ส่วนใหญ่มีปริมาณการขนส่งหอยต่อเดือนที่พบมากที่สุด คือ ปริมาณ 1-2 ตัน และปริมาณมากกว่า 5 ตัน อย่างละร้อยละ 50 โดยพบว่า จังหวัดตราด สมุทรสาคร สุราษฎร์ธานี และสงขลา ไม่มีผู้ตอบ และจังหวัดระนอง มีปริมาณการขนส่งหอยต่อเดือนที่พบมากที่สุด คือ ปริมาณ 1-2 9 น. และปริมาณมากกว่า 5 ตัน (อย่างละร้อยละ 50) รายละเอียดตามตารางที่ 4.21

ตารางที่ 4.21 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบกิจการทำเทียบเรือ/สะพานปลาในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัดจำแนกตามปริมาณหอยที่ขนส่ง

ปริมาณหอยที่ขนส่ง (เดือน)	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ตัน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
1 ถึง 2 ตัน	1	50.0	-	-	-	-	-	-	-	-	1	50.0
3 ถึง 4 ตัน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
มากกว่า 5 ตัน	1	50.0	-	-	-	-	-	-	-	-	1	50.0
รวม	2	100.0	-	-	-	-	-	-	-	-	2	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

2.6) ปลาป่น พบว่า ส่วนใหญ่มีปริมาณการขนส่งปลาป่นต่อเดือนที่พบมากที่สุด คือ มากกว่า 5 ตัน ทั้งหมด โดยพบว่า จังหวัดตราด สุราษฎร์ธานี สงขลา และระนอง ไม่มีผู้ตอบ ส่วนจังหวัดสงขลาและสมุทรสาคร มีปริมาณการขนส่งปลาป่นต่อเดือน มากกว่า 5 ตัน ทั้งหมด รายละเอียดตามตารางที่ 4.22

ตารางที่ 4.22 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบกิจการทำเทียบเรือ/สะพานปลาในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัดจำแนกตามปริมาณปลาป่นที่ขนส่ง

ปริมาณปลาป่นที่ขนส่ง (เดือน)	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ตัน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
1 ถึง 2 ตัน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
3 ถึง 4 ตัน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
มากกว่า 5 ตัน	6	100.0	-	-	-	-	-	-	6	100.0	-	-
รวม	6	100.0	-	-	-	-	-	-	6	100.0	-	-

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

3) มูลค่าสัตว์น้ำที่ขนส่ง

3.1) ปลา พบว่า มีมูลค่าปลาที่ขนส่งต่อเดือนมากกว่า 100,000 บาท ทั้งหมด โดยพบว่า จังหวัดตราด สมุทรสาคร สุราษฎร์ธานี และระนอง มีมูลค่าปลาที่ขนส่งต่อเดือนมากกว่า 100,000 บาททั้งหมด รายละเอียดตามตารางที่ 4.23

ตารางที่ 4.23 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบกิจการทำเทียบเรือ/สะพานปลาในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัดจำแนกตามมูลค่าปลาที่ขนส่ง

มูลค่าปลาที่ขนส่ง (เดือน)	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มากกว่า 100,000 บาท	37	100.0	1	100.0	12	100.0	3	100.0	14	100.0	7	100.0
รวม	37	100.0	1	100.0	12	100.0	3	100.0	14	100.0	7	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

3.2) กุ้ง พบว่า มีมูลค่ากุ้งที่ขนส่งต่อเดือน ที่พบน้อยที่สุด คือ มากกว่า 100,000 บาท ร้อยละ 79.6 รองลงมาได้แก่ 50,001-100,000 บาท ร้อยละ 10.3 ตามมาด้วย 10,001-30,000 บาท ร้อยละ 6.9 และที่พบน้อยที่สุด คือ 30,001-50,000 บาท ร้อยละ 3.4 โดยพบว่า จังหวัดตราด มีมูลค่ากุ้งที่ขนส่งต่อเดือนประมาณ 10,001-30,000 บาท ทั้งหมด จังหวัดสมุทรสาคร มีมูลค่ากุ้งที่ขนส่งต่อเดือนมากกว่า 100,000 บาท มากที่สุด (ร้อยละ 75) จังหวัดสุราษฎร์ธานีและสงขลา มีมูลค่ากุ้งที่ขนส่งต่อเดือนมากกว่า 100,000 บาททั้งหมด และจังหวัดระนอง มีมูลค่ากุ้งที่ขนส่งต่อเดือนที่พบบมากที่สุด คือ ประมาณ 50,001-100,000 บาท และมากกว่า 100,000 บาท (อย่างละร้อยละ 42.9) รายละเอียดตารางที่ 4.24

ตารางที่ 4.24 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบกิจการทำเทียบเรือ/สะพานปลาในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัดจำแนกตามมูลค่ากุ้งที่ขนส่ง

มูลค่ากุ้งที่ขนส่ง (บาท)	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
10,001 ถึง 30,000 บาท	2	6.9	1	100.0	1	25.0	-	-	-	-	-	-
30,001 ถึง 50,000 บาท	1	3.4	-	-	-	-	-	-	-	-	1	14.3
50,001 ถึง 100,000 บาท	3	10.3	-	-	-	-	-	-	-	-	3	42.9
มากกว่า 100,000 บาท	23	79.3	-	-	3	75.0	3	100.0	14	100.0	3	42.9
รวม	29	100.0	1	100.0	4	100.0	3	100.0	14	100.0	7	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

3.3) ปลาหมึก พบว่ามีมูลค่าที่ขนส่งต่อเดือนที่พบบมากที่สุดคือมากกว่า 100,000 บาท ร้อยละ 50 รองลงมาได้แก่ 50,001-100,000 บาท ร้อยละ 33.3 และที่พบน้อยที่สุด คือ 30,001-50,000 บาท ร้อยละ 16.7 โดยพบว่า จังหวัดตราด สมุทรสาคร สุราษฎร์ธานี และสงขลา ไม่มีผู้ตอบ ส่วนจังหวัดระนอง มีมูลค่าปลาหมึกที่ขนส่งต่อเดือนที่พบบมากที่สุด คือมากกว่า 100,000 บาท (ร้อยละ 50) รายละเอียดตามตารางที่ 4.25

ตารางที่ 4.25 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบกิจการทำเทียบเรือ/สะพานปลาในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัดจำแนกตามมูลค่าปลาหมึกที่ขนส่ง

มูลค่าปลาหมึกที่ขนส่ง (บาท)	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
30,001 ถึง 50,000 บาท	1	16.7	-	-	-	-	-	-	-	-	1	16.7
50,001 ถึง 100,000 บาท	2	33.3	-	-	-	-	-	-	-	-	2	33.3
มากกว่า 100,000 บาท	3	50.0	-	-	-	-	-	-	-	-	3	50.0
รวม	6	100.0	-	-	-	-	-	-	-	-	6	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

3.4) ปู พบว่ามีมูลค่าที่ขนส่งต่อเดือนที่พบมากที่สุด คือ มากกว่า 100,000 บาท ร้อยละ 66.7 รองลงมาได้แก่ 50,001-100,000 บาท ร้อยละ 33.3 และที่พบน้อยที่สุด คือ 30,001-50,000 บาท ร้อยละ 16.7 โดยพบว่า จังหวัดตราด สุราษฎร์ธานี และสงขลา ไม่มีผู้ตอบ จังหวัดสมุทรสาคร มีมูลค่าปูที่ขนส่งต่อเดือนมากกว่า 100,000 บาท ทั้งหมด จังหวัดระนอง มีมูลค่าปูที่ขนส่งต่อเดือนที่พบมากที่สุด คือ มากกว่า 100,000 บาท (ร้อยละ 50) รายละเอียดตามตารางที่ 4.26

ตารางที่ 4.26 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบกิจการทำเทียบเรือ/สะพานปลาในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัดจำแนกตามมูลค่าปูที่ขนส่ง

มูลค่าปูที่ขนส่ง (บาท)	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
30,001 ถึง 50,000 บาท	1	16.7	-	-	-	-	-	-	-	-	1	16.7
50,001 ถึง 100,000 บาท	2	33.3	-	-	-	-	-	-	-	-	2	33.3
มากกว่า 100,000 บาท	4	66.7	-	-	1	100.0	-	-	-	-	3	50.0
รวม	7	116.7	-	-	1	100.0	-	-	-	-	6	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

3.5) หอย พบว่า มีมูลค่าหอยที่ขนส่งต่อเดือนที่พบมากที่สุด คือ 50,001-10,000 บาท และมากกว่า 100,000 บาท อย่างละร้อยละ 50 โดยพบว่า จังหวัดตราด สมุทรสาคร สุราษฎร์ธานี และสงขลา ไม่มีผู้ตอบ ส่วนจังหวัดระนอง มีมูลค่าหอยที่ขนส่งต่อเดือนที่พบมากที่สุด คือ 50,001-100,000 บาท และมากกว่า 100,000 บาท (อย่างละร้อยละ 50) รายละเอียดตามตารางที่ 4.27

ตารางที่ 4.27 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบกิจการทำเทียบเรือ/สะพานปลาในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัดจำแนกตามมูลค่าหอยที่ขนส่ง(เดือน)

มูลค่าหอยที่ขนส่ง (เดือน)	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
50,001 ถึง 100,000 บาท	1	16.7	-	-	-	-	-	-	-	-	1	16.7
มากกว่า 100,000 บาท	1	16.7	-	-	-	-	-	-	-	-	1	16.7
รวม	2	33.3	-	-	-	-	-	-	-	-	2	33.3

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

3.6) ปลาป่น พบว่า มีมูลค่าปลาป่นที่ขนส่งต่อเดือนที่พบมากที่สุด คือ 10,001-30,000 บาท ทั้งหมด โดยพบว่า โดยพบว่า จังหวัดตราด สมุทรสาคร สุราษฎร์ธานี และระนอง ไม่มีผู้ตอบ ส่วนจังหวัดระนอง มีมูลค่าปลาป่นที่ขนส่งต่อเดือน 10,001-30,000 บาท ทั้งหมด รายละเอียดตามตารางที่ 4.28

ตารางที่ 4.28 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบกิจการทำเทียบเรือ/สะพานปลาในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัดจำแนกตามมูลค่าปลาป่นที่ขนส่ง

มูลค่าปลาป่นที่ขนส่ง (เดือน)	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
10,001 ถึง 30,000 บาท	6	100.0	-	-	-	-	-	-	6	42.9	-	-
รวม	6	100.0	-	-	-	-	-	-	6	42.9	-	-

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

4) แหล่งทำการประมงหลัก พบว่าส่วนใหญ่มีแหล่งทำการประมงหลัก ในพื้นที่เขตน่านน้ำไทยมากที่สุด ร้อยละ 58.7 โดยคิดเป็นฝั่งอ่าวไทย ร้อยละ 90 และฝั่งอันดามันร้อยละ 8.7 รองลงมาในพื้นที่เขตนอกน่านน้ำไทย ร้อยละ 41.3 โดยคิดเป็น แถบอินโดนีเซียร้อยละ 10.9 แถบมาเลเซีย ร้อยละ 8.7 แถบเมียนมาร์ แถบอินโดนีเซียและแถบกัมพูชาอย่างละร้อยละ 6.5 และแถบบังคลาเทศ ร้อยละ 2.2 โดยพบว่าจังหวัดตราด ส่วนใหญ่มีแหล่งทำการประมงหลักในพื้นที่เขตนอกน่านน้ำไทย บริเวณแถบอินเดียมามากที่สุด (ร้อยละ 66.7) จังหวัดสมุทรสาคร ส่วนใหญ่มีแหล่งทำการประมงหลักในพื้นที่นอกเขตน่านน้ำไทยมากที่สุด (ร้อยละ 61.5) จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีแหล่งทำการประมงหลักในพื้นที่เขตน่านน้ำไทยบริเวณฝั่งอ่าวไทยทั้งหมด จังหวัดสงขลา มีแหล่งทำการประมงหลักส่วนใหญ่ในพื้นที่เขตน่านน้ำไทยบริเวณฝั่งอ่าวไทยมากที่สุด (ร้อยละ 80) และจังหวัดระนอง มีแหล่งทำการประมงหลักส่วนใหญ่ในพื้นที่เขตนอกน่านน้ำไทยมากที่สุด (ร้อยละ 71.4) ดังรายละเอียดตามตารางที่ 4.29

ตารางที่ 4.29 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบกิจการทำเทียบเรือ/สะพานปลาในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัดจำแนกตามแหล่งทำการประมงหลัก

แหล่งทำการประมงหลัก	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
- น่านน้ำไทย	27	58.7	1	33.3	5	38.5	3	100.0	16	80.0	2	28.6
ฝั่งอ่าวไทย	23	50.0	1	33.3	3	23.1	3	100.0	16	80.0	-	-
ฝั่งอันดามัน	4	8.7	-	-	2	15.4	-	-	-	-	2	28.6
- นอกน่านน้ำไทย	19	41.3	2	66.7	8	61.5	-	-	4	20.0	5	71.4
แถบมาเลเซีย	4	8.7	-	-	3	23.1	-	-	1	5.0	-	-
แถบเมียนมาร์	3	6.5	-	-	-	-	-	-	1	5.0	2	28.6
แถบอินโดนีเซีย	5	10.9	-	-	3	23.1	-	-	1	5.0	1	14.3
แถบบังคลาเทศ	1	2.2	-	-	-	-	-	-	1	5.0	-	-
แถบอินเดีย	3	6.5	2	66.7	-	-	-	-	-	-	1	14.3
แถบกัมพูชา	3	6.5	-	-	2	15.4	-	-	-	-	1	14.3
รวม	46	100.0	3	100.0	13	100.0	3	100.0	20	100.0	7	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

5) วิธีการนำสินค้าเข้าเทียบท่าเรือ/สะพานปลา

5.1) ทางเรือประมง สินค้าส่วนใหญ่มาจากแหล่งจังหวัดสงขลา มากที่สุด ร้อยละ 13 รองลงมา ได้แก่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ร้อยละ 11.2 ระยองและระนอง อย่างละ ร้อยละ 7.5 ตราด สมุทรสาคร และปัตตานี อย่างละ ร้อยละ 6.2 สมุทรสาคร ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร นครศรีธรรมราช อย่างละ ร้อยละ 4.3 ภูเก็ต และพม่า อย่างละ ร้อยละ 3.7 พังงาร้อยละ 3.1 จันทบุรี และเพชรบุรี อย่างละ ร้อยละ 2.5 ชลบุรี กรุงเทพมหานคร สตูล อย่างละ ร้อยละ 1.9 นราธิวาส และ แอฟริกา อย่างละ ร้อยละ 1.2 พัทลุงและกัมพูชา อย่างละ ร้อยละ 0.6 โดยพบว่า จังหวัดตราด สินค้าส่วนใหญ่มาจากจังหวัดตราดมากที่สุด (ร้อยละ 50) จังหวัดสมุทรสาคร สินค้าส่วนใหญ่มาจากจังหวัดสมุทรสาครมากที่สุด (ร้อยละ 12.2) จังหวัดสุราษฎร์ธานี สินค้าทั้งหมดมาจากจังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดสงขลา สินค้าส่วนใหญ่มาจากจังหวัดสงขลา (ร้อยละ 33.3) และจังหวัดระนอง สินค้าส่วนใหญ่มาจากจังหวัดระนองและพม่า (อย่างละร้อยละ 13) รายละเอียดตามตารางที่ 4.30

ตารางที่ 4.30 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบกิจการทำเทียบเรือ/สะพานปลาในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัดจำแนกตามวิธีการนำสินค้า
เทียบท่าเรือ/สะพานปลาทางเรือประมง

วิธีการนำสินค้าเข้าท่าเรือ	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ทางเรือประมง / แหล่งสินค้า												
- ตราด	10	6.2	3	50.0	7	8.5	-	-	-	-	-	-
- จันทบุรี	4	2.5	1	16.7	3	3.7	-	-	-	-	-	-
- ระยอง	12	7.5	1	16.7	9	11.0	-	-	2	8.3	-	-
- ชลบุรี	3	1.9	-	-	3	3.7	-	-	-	-	-	-
- กทม.	3	1.9	-	-	-	-	-	-	-	-	3	6.5
- สมุทรสาคร	10	6.2	-	-	5	6.1	-	-	-	-	5	10.9
- สมุทรสงคราม	7	4.3	-	-	2	2.4	-	-	-	-	5	10.9
- เพชรบุรี	4	2.5	-	-	1	1.2	-	-	-	-	3	6.5
- ประจวบคีรีขันธ์	7	4.3	-	-	2	2.4	-	-	-	-	5	10.9
- ชุมพร	7	4.3	-	-	5	6.1	-	-	1	4.2	1	2.2
- สุราษฎร์ธานี	18	11.2	-	-	9	11.0	3	100.0	3	12.5	3	6.5
- นครศรีธรรมราช	7	4.3	-	-	4	4.9	-	-	3	12.5	-	-
- พัทลุง	1	0.6	-	-	1	1.2	-	-	-	-	-	-
- สงขลา	21	13.0	-	-	10	12.2	-	-	8	33.3	3	6.5
- ปัตตานี	10	6.2	-	-	3	3.7	-	-	5	20.8	2	4.3
- นราธิวาส	2	1.2	-	-	1	1.2	-	-	-	-	1	2.2
- ระนอง	12	7.5	-	-	6	7.3	-	-	-	-	6	13.0
- พังงา	5	3.1	-	-	5	6.1	-	-	-	-	-	-
- ภูเก็ต	6	3.7	-	-	3	3.7	-	-	-	-	3	6.5
- สตูล	3	1.9	-	-	1	1.2	-	-	2	8.3	-	-
- กัมพูชา	1	0.6	1	16.7	-	-	-	-	-	-	-	-
- แอฟริกา	2	1.2	-	-	2	2.4	-	-	-	-	-	-
- หน่า	6	3.7	-	-	-	-	-	-	-	-	6	13.0
รวม	161	100.0	6	100.0	82	100.0	3	100.0	24	100.0	46	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

5.2) ทางรถยนต์ พบว่าสินค้าส่วนใหญ่มาจากจังหวัดสุราษฎร์ธานี มากที่สุด ร้อยละ 9.2 รองลงมาได้แก่ จังหวัดสงขลา ปัตตานี และระนอง อย่างละร้อยละ 7.3 ตามมาด้วย จังหวัดเพชรบุรีชุมพร ภูเก็ต และสตูล อย่างละร้อยละ 6.4 จังหวัดสมุทรสาครและพังงาอย่างละร้อยละ 5.5 จังหวัดสมุทรสงคราม ประจวบคีรีขันธ์และ นครศรีธรรมราช อย่างละร้อยละ 4.6 จังหวัดชลบุรี ร้อยละ 3.7 จังหวัดตราด จันทบุรี ระยองและ พัทลุง อย่างละ ร้อยละ 2.8 กรุงเทพมหานคร ร้อยละ 1.8 และที่พบน้อยที่สุดคือจังหวัดฉะเชิงเทราและนราธิวาสอย่าง ละ ร้อยละ 0.9 โดยพบว่า จังหวัดตราด ไม่มีผู้ตอบ จังหวัดสมุทรสาคร สินค้าส่วนใหญ่มาจาก จังหวัดสงขลา (ร้อยละ 9.3) จังหวัดสุราษฎร์ธานี สินค้าส่วนใหญ่มาจากจังหวัดชุมพร ระนองและพังงา(อย่างละร้อยละ 29) จังหวัดสงขลา สินค้าส่วนใหญ่มาจากจังหวัดสตูล (ร้อยละ 66.7) และจังหวัดระนอง สินค้าส่วนใหญ่ มาจากจังหวัดสุราษฎร์ธานี ปัตตานี และภูเก็ต (อย่างละร้อยละ 14.7) รายละเอียดตามตารางที่ 4.31

ตารางที่ 4.31 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบกิจการทำเทียบเรือ/สะพานปลาในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัดจำแนกตามทางรถยนต์ และแหล่งสินค้า

วิธีการนำสินค้าเข้าท่าเรือ	รวม		ตลาด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ทางรถยนต์ / แหล่งสินค้า												
- ตลาด												
- จันทบุรี	3	2.8	-	-	3	5.6	-	-	-	-	-	-
- ระยอง	3	2.8	-	-	3	5.6	-	-	-	-	-	-
- ชลบุรี	4	3.7	-	-	3	5.6	-	-	1	11.1	-	-
- ฉะเชิงเทรา	1	0.9	-	-	1	1.9	-	-	-	-	-	-
- กทม.	2	1.8	-	-	-	-	-	-	-	-	2	5.9
- สมุทรสาคร	6	5.5	-	-	2	3.7	-	-	1	11.1	3	8.8
- สมุทรสงคราม	5	4.6	-	-	2	3.7	-	-	-	-	3	8.8
- เพชรบุรี	7	6.4	-	-	3	5.6	-	-	-	-	4	11.8
- ประจวบคีรีขันธ์	5	4.6	-	-	3	5.6	-	-	-	-	2	5.9
- ชุมพร	7	6.4	-	-	4	7.4	3	25.0	-	-	-	-
- สุราษฎร์ธานี	10	9.2	-	-	4	7.4	1	8.3	-	-	5	14.7
- นครศรีธรรมราช	5	4.6	-	-	2	3.7	2	16.7	-	-	1	2.9
- พัทลุง	3	2.8	-	-	3	5.6	-	-	-	-	-	-
- สงขลา	8	7.3	-	-	5	9.3	-	-	-	-	3	8.8
- ภูเก็ต	8	7.3	-	-	2	3.7	-	-	1	11.1	5	14.7
- นราธิวาส	1	0.9	-	-	1	1.9	-	-	-	-	-	-
- ระนอง	8	7.3	-	-	4	7.4	3	25.0	-	-	1	2.9
- พังงา	6	5.5	-	-	3	5.6	3	25.0	-	-	-	-
- ภูเก็ต	7	6.4	-	-	2	3.7	-	-	-	-	5	14.7
- สตูล	7	6.4	-	-	1	1.9	-	-	6	66.7	-	-
										.0		
รวม	109	100.0			54	100.0	12	100.0	9	100	34	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

6) วิธีการนำสินค้าออกจากท่าเทียบเรือ/สะพานปลา

6.1) ทางเรือประมง พบว่าส่วนใหญ่จะมีแหล่งจุดหมายปลายทางของสินค้าทางเรือประมง ไปยังพื้นที่จังหวัดสงขลา และชุมพรมากที่สุด ร้อยละ 12.5 รองลงมาได้แก่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ร้อยละ 9.4 ตามมาด้วยจังหวัดตราด จันทบุรี ระยอง ชลบุรี เพชรบุรี ระนอง อย่างละร้อยละ 6.3 และที่พบน้อยที่สุดคือ จังหวัดสมุทรสาคร กรุงเทพมหานคร สมุทรสงคราม ประจวบคีรีขันธ์ นครศรีธรรมราช พัทลุง ปัตตานี พังงา และภูเก็ต อย่างละร้อยละ 3.1 โดยพบว่า จังหวัดตราด สงขลาและระนองไม่มีผู้ตอบส่วนจังหวัดสมุทรสาครมีแหล่งจุดหมายปลายทางของสินค้าทางเรือประมงไปยังพื้นที่จังหวัดตราด จันทบุรี ระยอง ชลบุรี เพชรบุรี ชุมพร สงขลาและระนองมากที่สุด (อย่างละร้อยละ 7.7) และจังหวัดระนองมีแหล่งจุดหมายปลายทางของสินค้าทางเรือประมงไปยังพื้นที่จังหวัดชุมพร สุราษฎร์ธานีและสงขลามากที่สุด (อย่างละร้อยละ 33.3) รายละเอียดตามตารางที่ 4.32

ตารางที่ 4.32 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบกิจการท่าเทียบเรือ/สะพานปลาในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัดจำแนกตามวิธีการนำสินค้าออกจากท่าเทียบเรือ/สะพานปลา

วิธีการนำสินค้าออกจากท่าเทียบเรือ/สะพานปลา	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ทางเรือประมง / ไปยังจังหวัด	2	6.3	-	-	2	7.7	-	-	-	-	-	-
- ตราด	2	6.3	-	-	2	7.7	-	-	-	-	-	-
- จันทบุรี	2	6.3	-	-	2	7.7	-	-	-	-	-	-
- ระยอง	2	6.3	-	-	2	7.7	-	-	-	-	-	-
- ชลบุรี	2	6.3	-	-	2	7.7	-	-	-	-	-	-
- กทม.	1	3.1	-	-	1	3.8	-	-	-	-	-	-
- สมุทรสาคร	1	3.1	-	-	1	3.8	-	-	-	-	-	-
- สมุทรสงคราม	1	3.1	-	-	1	3.8	-	-	-	-	-	-
- เพชรบุรี	2	6.3	-	-	2	7.7	-	-	-	-	-	-
- ประจวบคีรีขันธ์	1	3.1	-	-	1	3.8	-	-	-	-	-	-
- ชุมพร	4	12.5	-	-	2	7.7	2	33.3	-	-	-	-
- สุราษฎร์ธานี	3	9.4	-	-	1	3.8	2	33.3	-	-	-	-
- นครศรีธรรมราช	1	3.1	-	-	1	3.8	-	-	-	-	-	-
- พัทลุง	1	3.1	-	-	1	3.8	-	-	-	-	-	-
- สงขลา	4	12.5	-	-	2	7.7	2	33.3	-	-	-	-
- ปัตตานี	1	3.1	-	-	1	3.8	-	-	-	-	-	-
- ระนอง	2	6.3	-	-	2	7.7	-	-	-	-	-	-
- พังงา	1	3.1	-	-	1	3.8	-	-	-	-	-	-
- ภูเก็ต	1	3.1	-	-	1	3.8	-	-	-	-	-	-
- พังงา	1	3.1	-	-	1	3.8	-	-	-	-	-	-
รวม	32	100.0	-	-	26	100.0	6	100.0	-	-	-	-

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

6.2) ทางรถยนต์ ส่วนใหญ่จะมีแหล่งจุดหมายปลายทางของสินค้าทางรถยนต์ไปยังพื้นที่จังหวัดสงขลา ร้อยละ 8.4 รองลงมา ได้แก่ สมุทรสาคร ร้อยละ 6.4 ชุมพร ร้อยละ 5.6 รองลงมา ได้แก่ สมุทรสงครามและเพชรบุรีอย่างละร้อยละ 5.2 ประจวบคีรีขันธ์ ร้อยละ 4.4 กรุงเทพมหานคร และมาเลเซียอย่างละร้อยละ 4 ตราด ร้อยละ 3.6 สุราษฎร์ธานีและภูเก็ตอย่างละร้อยละ 3.2 จันทบุรี ระยอง ชลบุรีอย่างละร้อยละ 2.8 ฉะเชิงเทราและระนองอย่างละร้อยละ 2.4 นครศรีธรรมราช พัทลุงและปัตตานีอย่างละร้อยละ 2.0 พังงาร้อยละ 1.2 ที่เหลือเป็นนราธิวาสและสตูลอย่างละร้อยละ 0.4 โดยพบว่าจังหวัดตราดมีแหล่งจุดหมายปลายทางของสินค้าทางรถยนต์ไปยังพื้นที่จังหวัดตราด สมุทรสาครและสมุทรสงคราม (อย่างละร้อยละ 33.3) จังหวัดสมุทรสาครมีแหล่งจุดหมายปลายทางของสินค้าทางรถยนต์ไปยังพื้นที่จังหวัดเพชรบุรีมากที่สุด (ร้อยละ 9) จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีแหล่งจุดหมายปลายทางของสินค้าทางรถยนต์ไปยังพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร ชุมพรและสงขลามากที่สุด (อย่างละร้อยละ 27.3) จังหวัดสงขลามีแหล่งจุดหมายปลายทางของสินค้าทางรถยนต์ไปยังพื้นที่จังหวัดสงขลาและมาเลเซีย (อย่างละร้อยละ 50) และจังหวัดระนองมีแหล่งจุดหมายปลายทางของสินค้าทางรถยนต์ ไปยังพื้นที่จังหวัดสมุทรสาครมากที่สุด (ร้อยละ 11.7) ตามตารางที่ 4.33

ตารางที่ 4.33 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบกิจการทำเทียบเรือ/สะพานปลาในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัดจำแนกตามทางรถยนต์ไปยังพื้นที่จังหวัด

วิธีการนำสินค้าออกจาก ทำเทียบเรือ/สะพานปลา	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ทางรถยนต์ ไปยังพื้นที่จังหวัด												
- ตราด	9	3.6	2	33.3	7	7.9	-	-	-	-	-	-
- จันทบุรี	7	2.8	-	-	7	7.9	-	-	-	-	-	-
- ระยอง	7	2.8	-	-	7	7.9	-	-	-	-	-	-
- ชลบุรี	7	2.8	-	-	7	7.9	-	-	-	-	-	-
- ฉะเชิงเทรา	6	2.4	-	-	6	6.7	-	-	-	-	-	-
- กทม.	10	4.0	-	-	4	4.5	-	-	-	-	6	10.0
- สมุทรสาคร	16	6.4	2	33.3	4	4.5	3	27.3	-	-	7	11.7
- สมุทรสงคราม	13	5.2	2	33.3	5	5.6	-	-	-	-	6	10.0
- เพชรบุรี	13	5.2	-	-	8	9.0	-	-	-	-	5	8.3
- ประจวบคีรีขันธ์	11	4.4	-	-	7	7.9	-	-	-	-	4	6.7
- ชุมพร	14	5.6	-	-	7	7.9	3	27.3	-	-	4	6.7
- สุราษฎร์ธานี	8	3.2	-	-	3	3.4	-	-	-	-	5	8.3
- นครศรีธรรมราช	5	2.0	-	-	2	2.2	-	-	-	-	3	5.0
- พัทลุง	5	2.0	-	-	2	2.2	-	-	-	-	3	5.0
- สงขลา	21	8.4	-	-	4	4.5	3	27.3	10	50.0	4	6.7
- ปัตตานี	5	2.0	-	-	2	2.2	-	-	-	-	3	5.0
- นราธิวาส	1	0.4	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1.7
- ระนอง	6	2.4	-	-	2	2.2	2	18.2	-	-	2	3.3
- พังงา	3	1.2	-	-	1	1.1	-	-	-	-	2	3.3
- ภูเก็ต	8	3.2	-	-	3	3.4	-	-	-	-	5	8.3
- สตูล	1	0.4	-	-	1	1.1	-	-	-	-	-	-

- มาเลเซีย	10	4.0	-	-	-	-	-	-	10	50.0		-
รวม	250	100.0	6	100.0	89	100.0	11	100.0	20	100.0	60	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

7) **ทำเทียบเรือประมง พบว่าภายในรัศมี 20 กิโลเมตรส่วนใหญ่เป็นท่า** ป.อภิชัย (จังหวัดสมุทรสาคร) มากที่สุด ร้อยละ 61.1 รองลงมาได้แก่ ท่าศิริชัย (จังหวัดสมุทรสาคร) ร้อยละ 30.6 ตามมาด้วยท่าคลองใหญ่ ท่าตรงข้าม และท่าแพกุ้งใหญ่ วัดใหม่ (จังหวัดตราด) อย่างละ ร้อยละ 2.8 โดยพบว่าจังหวัดตราดส่วนใหญ่เป็นท่าคลองใหญ่ และท่าตรงข้าม (อย่างละร้อยละ 50) จังหวัดสมุทรสาครพบว่าส่วนใหญ่เป็นท่าศิริชัยมากที่สุด (ร้อยละ 84.6) จังหวัดสุราษฎร์ธานี ไม่มีผู้ตอบ จังหวัดสงขลา และระนอง เป็นท่า ป.อภิชัยทั้งหมด รายละเอียดตามตารางที่ 4.34

ตารางที่ 4.34 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบกิจการทำเทียบเรือ/สะพานปลาในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัดจำแนกตามท่าเทียบเรือประมง ในรัศมี 20 กม.

ท่าเทียบเรือประมง ในรัศมี 20 กิโลเมตร	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
คลองใหญ่	1	2.8	1	50.0	-	-	-	-	-	-	-	-
ตรงข้าม	1	2.8	1	50.0	-	-	-	-	-	-	-	-
แพกุ้งใหญ่วัดใหม่	1	2.8	-	-	1	7.7	-	-	-	-	-	-
ศิริชัย	11	30.6	-	-	11	84.6	-	-	-	-	-	-
ป. อภิชัย	22	61.1	-	-	1	7.7	-	-	20	100.0	1	100.0
รวม	36	100.0	2	100.0	13	100.0	-	-	20	100.0	1	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

8) ข้อปัญหา / อุปสรรค และข้อเสนอแนะ

ข้อปัญหา/อุปสรรค ส่วนใหญ่พบว่ามีปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญดังนี้ ปัญหาเรื่องแพปลา ร้อยละ 47.8 รองลงมาได้แก่ ปัญหาน้ำมันแพง แต่ราคาสินค้าไม่ขึ้น ร้อยละ 32.6 ตามมาด้วย ปัญหาปลาไม่ได้ขนาด ร้อยละ 10.9 และที่พบน้อยที่สุด คือ ปัญหาพ่อค้ามากเกินไป ราคาไม่มาตรฐาน ร้อยละ 8.7 โดยพบว่า จังหวัดตราด และสุราษฎร์ธานี มีปัญหาที่พบบ่อยที่สุดคือ ปัญหาน้ำมันแพงแต่ราคาสินค้าไม่ขึ้น(อย่างละ ร้อยละ 66.7) จังหวัดสมุทรสาคร สงขลา และระนองมี ปัญหาที่พบบ่อยที่สุดคือเรื่องแพปลา (ร้อยละ 69.2 ร้อยละ 49 และร้อยละ 42.9 ตามลำดับ) รายละเอียดตารางที่ 4.35

ตารางที่ 4.35 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบกิจการทำเทียบเรือ/สะพานปลาในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัดจำแนกตามปัญหา/อุปสรรค

ปัญหา/อุปสรรค	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้ำมันแพง แต่ราคาสินค้าไม่ขึ้น	15	32.6	2	66.7	4	30.8	2	66.7	5	25.0	2	28.6
เครื่องแปปลา	22	47.8	1	33.3	9	69.2	-	-	9	45.0	3	42.9
พ่อค้ามากเกินไป ราคาไม่มาตรฐาน	4	8.7	-	-	-	-	1	33.3	2	10.0	1	14.3
ปลาไม่ไ้ขนาด	5	10.9	-	-	-	-	-	-	4	20.0	1	14.3
รวม	46	100.0	3	100.0	13	100.0	3	100.0	20	100.0	7	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

ข้อเสนอแนะ ที่สำคัญ ได้แก่ ข้อเสนอแนะด้านควบคุมราคาน้ำมันให้ราคาลดลงร้อยละ 63 รองลงมาได้แก่ ข้อเสนอแนะให้ดูแลราคาสัตว์น้ำ ร้อยละ 34.8 และที่พบน้อยที่สุดคือข้อเสนอแนะให้หาแหล่งประมงให้ ร้อยละ 2.2 โดยพบว่าจังหวัดตราดมีข้อเสนอแนะให้ควบคุมราคาน้ำมันให้ราคาลดลง ให้ดูแลราคาสัตว์น้ำ และข้อเสนอแนะให้หาแหล่งประมงให้ (อย่างละร้อยละ 33.3) จังหวัดสมุทรสาคร สุราษฎร์ธานีและระนองมีข้อเสนอแนะที่พบบ่อยที่สุดคือข้อเสนอแนะให้ควบคุมราคาน้ำมันให้ราคาลดลง (ร้อยละ 53.8 ร้อยละ 66.7 ร้อยละ 70 และร้อยละ 71.4 ตามลำดับ) รายละเอียดตามตารางที่ 4.36

ตารางที่ 4.36 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบกิจการทำเทียบเรือ/สะพานปลาในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัดจำแนกตามข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะ	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ควบคุมราคาน้ำมัน ให้ลดลง	29	63.0	1	33.3	7	53.8	2	66.7	14	70.0	5	71.4
ดูแลราคาสัตว์น้ำ	16	34.8	1	33.3	6	46.2	1	33.3	6	30.0	2	28.6
หาแหล่งประมงให้	1	2.2	1	33.3	-	-	-	-	-	-	-	-
อยากให้มีเรือเข้าจำนวนมาก	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	46	100.0	3	100.0	13	100.0	3	100.0	20	100.0	7	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

สรุปผลการศึกษาวิเคราะห์กลุ่มผู้ประกอบกิจการทำเทียบเรือ/สะพานปลาพบว่าส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างจะเป็นชาย มีสัญชาติไทย ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ รองลงมาได้แก่ศาสนาอิสลาม ระดับการศึกษาที่พบบ่อยเป็นพิเศษได้แก่ระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษา รองลงมาได้แก่ระดับมัธยมศึกษา

และปริญญาตรี สถานภาพสมรสส่วนใหญ่เป็นผู้ที่แต่งงานแล้ว รองลงมาได้แก่ผู้ที่เป็นโสด ม่าย และหย่าตามลำดับ ภูมิลำเนาเดิมส่วนใหญ่อยู่ในภาคใต้ได้แก่จังหวัดนครศรีธรรมราช รองลงมาได้แก่สมุทรสงคราม ประจวบคีรีขันธ์ นครราชสีมา เพชรบุรี และปัตตานี อายุของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 41-45 ปี รองลงมาได้แก่ อายุ 26-30 ปี 46-50 ปี 31-40 ปี และ 21-25 ปี ตามลำดับ จำนวนสมาชิกสถานภาพในครัวเรือนที่พบส่วนใหญ่เป็นหัวหน้าครอบครัวรองลงมาเป็นคู่สมรส บุตร และบุตรตามลำดับ จำนวนสมาชิกในครัวเรือนส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 5-6 คน รองลงมาได้แก่ สมาชิกมากกว่า 6 คน 3-4 คน และ 1-2 คน ตามลำดับ

สำหรับรายละเอียดลักษณะประกอบกรผู้ให้สัมภาษณ์พบว่าช่วงระยะเวลาดำเนินการส่วนใหญ่อยู่ในช่วงเวลา 05.00-18.00 น.มากที่สุด รองลงมาได้แก่เวลา 01.00-12.00 น. และ 09.00-18.00 น. ตามลำดับ โดยพบว่าปริมาณปลาที่ขนส่งต่อเดือนที่พบส่วนใหญ่คือปริมาณมากกว่า 5 ตัน รองลงมาได้แก่ ปริมาณ 1-2 ตัน และปริมาณ 3-4 ตันตามลำดับปริมาณกึ่งที่ขนส่งต่อเดือนที่พบส่วนใหญ่คือน้อยกว่า 1 ตันและ 1-2 ตัน รองลงมาได้แก่ปริมาณ 2-4 ตัน ปริมาณปลาหมึกที่ขนส่งต่อเดือน พบว่าส่วนใหญ่มีปริมาณ 3-4 ตัน รองลงมาได้แก่ปริมาณน้อยกว่า 1 ตัน ปริมาณมากกว่า 5 ตันและปริมาณ 1-2 ตันตามลำดับ ปริมาณปูที่ขนส่งต่อเดือนพบว่าส่วนใหญ่มีปริมาณน้อยกว่า 1 ตัน และ 1-2 ตัน รองลงมาได้แก่ปริมาณ 3-4 ตัน และมากกว่า 5 ตันตามลำดับ ปริมาณหอยที่ขนส่งต่อเดือนพบว่าส่วนใหญ่เป็นปริมาณ 1-2 ตัน และปริมาณมากกว่า 5 ตันตามลำดับ ปริมาณปลาปนที่ขนส่งต่อเดือนพบว่าเป็นปริมาณมากกว่า 5 ตันทั้งหมด โดยมูลค่าปลาที่ขนส่งต่อเดือนที่พบคือมากกว่า 100,000 บาททั้งหมด มูลค่ากึ่งที่ขนส่งต่อเดือนที่พบมากที่สุดคือมากกว่า 100,000 บาท รองลงมาได้แก่ 50,001-100,000 บาท ตามมาด้วย 10,001-30,000 บาท และ 30,001-50,000 บาทตามลำดับ มูลค่าปลาหมึกที่ขนส่งต่อเดือน ที่พบมากที่สุดคือ มากกว่า 100,000 บาท รองลงมาได้แก่ 50,001-100,000 บาท และ 30,001-50,000 บาทตามลำดับ มูลค่าปูที่ขนส่งต่อเดือนที่พบมากที่สุดคือมากกว่า 100,000 บาท รองลงมาได้แก่ 50,001-100,000 บาท และ 30,001-50,000 บาทตามลำดับ มูลค่าหอยที่ขนส่งต่อเดือนที่พบมากที่สุดคือ 50,001-100,000 บาท และมากกว่า 100,000 บาท มูลค่าปลาปนที่ขนส่งต่อเดือนที่พบมากที่สุดคือ 10,001-30,000 บาททั้งหมด โดยมีแหล่งทำการประมงหลักที่พบส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่เขตน่านน้ำไทยในบริเวณอ่าวไทยและอันดามันมากที่สุด รองลงมาเป็นพื้นที่เขตน่านน้ำไทยโดยเป็นแถบอินโดนีเซียมากที่สุดรองลงมาเป็นแถบมาเลเซีย เมียนมาร์ อินเดีย กัมพูชาและแถบบังคลาเทศตามลำดับ สำหรับวิธีการนำสินค้าเข้าเทียบท่าเรือ/สะพานปลาโดยทางเรือประมงส่วนใหญ่มาจากแหล่งจังหวัดสงขลามากที่สุด รองลงมาเป็นจังหวัดสุราษฎร์ธานี ระยองและระนองตามลำดับ วิธีการนำสินค้าเข้าเทียบท่าเรือ/สะพานปลาทางรถยนต์ส่วนใหญ่มาจากจังหวัดสุราษฎร์ธานีมากที่สุดรองลงมาเป็นจังหวัดสงขลา ปัตตานี และระนอง วิธีการนำสินค้าออกจากท่าเทียบเรือ/สะพานปลาทางเรือประมงส่วนใหญ่มีแหล่งจุดหมายปลายทางของสินค้าไปยังพื้นที่จังหวัดสงขลาและชุมพรมากที่สุด รอง

ลงมาเป็นจังหวัดสุราษฎร์ธานี ตรวด จันทบุรี ระยอง ชลบุรี เพชรบุรีและระนองตามลำดับ วิธีการนำสินค้าออกจากท่าเทียบเรือ/สะพานปลาทางรถยนต์ส่วนใหญ่มีแหล่งจุดหมายปลายทางของสินค้าไปยังพื้นที่จังหวัดสงขลามากที่สุด รองลงมาได้แก่สมุทรสาคร ชุมพร สมุทรสงคราม และเพชรบุรีตามลำดับ เมื่อพิจารณาท่าเทียบเรือประมงในรัศมี 20 กิโลเมตรพบว่าส่วนใหญ่เป็นท่า ป.อภิรักษ์มากที่สุด รองลงมาเป็นท่าศิริชัย ตามมาด้วยท่าคลองใหญ่ ท่าตรงข้ามและท่าแพกุ้งใหญ่ วัดใหม่ตามลำดับ

สำหรับการวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคกลุ่มผู้ประกอบการท่าเทียบเรือ/สะพานปลาพบว่ามียุทธศาสตร์สำคัญ ดังนี้ (1) ปัญหาเรื่องแพปลา (2) ปัญหาน้ำมันแพง แต่ราคาสินค้าไม่ขึ้น (3) ปัญหาปลาไม่ได้ขนาด และ (4) ปัญหาพ่อค้ามากเกินไปราคาไม่มาตรฐาน ทั้งนี้โดยมีข้อเสนอแนะที่สำคัญ ได้แก่ข้อเสนอแนะให้ควบคุมราคาให้ลดลง รองลงมาได้แก่ข้อเสนอการดูแลราคาสัตว์น้ำ และข้อเสนอแนะให้หาแหล่งประมงให้ตามลำดับ

4.2.2.3 กลุ่มผู้ซื้อผู้ขายสินค้า นายหน้า ตัวแทนซื้อขายสินค้า แพปลา

จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างของผู้ซื้อผู้ขายสินค้า นายหน้า ตัวแทนซื้อขายสินค้า แพปลา สามารถสรุปผลลักษณะประกอบการของผู้ให้สัมภาษณ์ ได้ดังนี้

1) ปริมาณสัตว์น้ำที่ซื้อขายต่อเดือน

1.1) ปลา พบว่าส่วนใหญ่มีปริมาณการซื้อขายปลาต่อเดือนประมาณ 11-20 ตันมากที่สุด ร้อยละ 23.1 รองลงมาได้แก่ 5-10 ตัน/เดือน และ 21-99 ตัน/เดือน อย่างละร้อยละ 17.3 ประมาณ 3-4 ตัน/เดือน ร้อยละ 13.5 ต่ำกว่า 1 ตัน/เดือน และ 1-2 ตัน/เดือน อย่างละร้อยละ 11.5 และที่พบน้อยที่สุด คือ 100 ตัน/เดือนขึ้นไป ร้อยละ 5.8 โดยพบว่า จังหวัดตรวด มีปริมาณการซื้อขายปลาต่อเดือนที่พบมากที่สุด คือ ปริมาณ 21-99 ตัน (ร้อยละ 40) จังหวัดสมุทรสาคร มีปริมาณการซื้อขายปลาต่อเดือนที่พบมากที่สุดคือปริมาณต่ำกว่า 1 ตัน (ร้อยละ 23.1) จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีปริมาณการซื้อขายปลาต่อเดือนที่พบมากที่สุด คือ ปริมาณ 5-10 ตัน (ร้อยละ 33.3) จังหวัดสงขลา มีปริมาณการซื้อขายปลาต่อเดือนที่พบมากที่สุด คือ ปริมาณ 11-20 ตัน (ร้อยละ 66.7) และจังหวัดระนอง มีปริมาณการซื้อขายปลาต่อเดือนที่พบมากที่สุด คือ ปริมาณ 3-4 ตัน (ร้อยละ 42.9) รายละเอียดตามตารางที่ 4.37

ตารางที่ 4.37 จำนวนและร้อยละของผู้ซื้อ ผู้ขาย นายหน้า ตัวแทนชื่อ แพลลาในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัด จำแนกตามปริมาณปลาที่ซื้อขาย

ปริมาณปลาที่ซื้อขาย (เดือน)	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1 ตัน	6	11.5	1	20.0	3	23.1	2	13.3	-	-	-	-
1 ถึง 2 ตัน	6	11.5	-	-	2	15.4	4	26.7	-	-	-	-
3 ถึง 4 ตัน	7	13.5	1	20.0	2	15.4	1	6.7	-	-	3	42.9
5 ถึง 10 ตัน	9	17.3	1	20.0	1	7.7	5	33.3	-	-	2	28.6
11 ถึง 20 ตัน	12	23.1	-	-	1	7.7	2	13.3	8	66.7	1	14.3
21 ถึง 99 ตัน	9	17.3	2	40.0	2	15.4	1	6.7	3	25.0	1	14.3
100 ตันขึ้นไป	3	5.8	-	-	2	15.4	-	-	1	8.3	-	-
รวม	52	100.0	5	100.0	13	100.0	15	100.0	12	100.0	7	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

1.2) กุ้ง พบว่าส่วนใหญ่มีปริมาณการซื้อขายกุ้งต่อเดือนประมาณ 3-4 ตัน/เดือน มากที่สุด ร้อยละ 44.4 รองลงมาได้แก่ 21-99 ตัน/เดือน ร้อยละ 33.3 และที่พบน้อยที่สุด คือ ต่ำกว่า 1 ตัน/เดือน และ 5-10 ตัน/เดือน อย่างละ ร้อยละ 11.1 โดยพบว่า จังหวัดตราด ไม่มีผู้ตอบ จังหวัดสมุทรสาคร มีปริมาณการซื้อขายกุ้งต่อเดือนที่พบมากที่สุด คือ ปริมาณ 3-4 ตัน ทั้งหมด จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีปริมาณการซื้อขายกุ้งต่อเดือน 3-4 ตัน และ 21-99 ตัน (อย่างละร้อยละ 50) จังหวัดสงขลา มีปริมาณการซื้อขายกุ้งต่อเดือน 21-99 ตันทั้งหมด และจังหวัดระนอง มีปริมาณการซื้อขายกุ้งต่อเดือนที่พบมากที่สุด คือ ปริมาณ 3-4 ตัน (ร้อยละ 50) รายละเอียดตามตารางที่ 4.38

ตารางที่ 4.38 จำนวนและร้อยละของผู้ซื้อ ผู้ขาย นายหน้า ตัวแทนชื่อ แพลลาในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัด จำแนกตามปริมาณกุ้งที่ซื้อขาย

ปริมาณกุ้งที่ซื้อขาย (เดือน)	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1 ตัน	1	11.1	-	-	-	-	-	-	-	-	1	25.0
3 ถึง 4 ตัน	4	44.4	-	-	1	100.0	1	50.0	-	-	2	50.0
5 ถึง 10 ตัน	1	11.1	-	-	-	-	-	-	-	-	1	25.0
21 ถึง 99 ตัน	3	33.3	-	-	-	-	1	50.0	2	100.0	-	-
รวม	9	100.0	-	#DIV/0!	1	100.0	2	100.0	2	100.0	4	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

1.3) ปลาหมึก พบว่าส่วนใหญ่มีปริมาณการซื้อขายต่อเดือนประมาณ 21-99 ตัน/เดือน มากที่สุด ร้อยละ 30 รองลงมาได้แก่ 3-4 ตัน/เดือน 5-10 ตัน/เดือน และ 100 ตันขึ้นไป อย่างละ ร้อยละ 20 และที่พบน้อยที่สุด คือ ต่ำกว่า 1 ตัน/เดือน ร้อยละ 10 โดยพบว่า จังหวัดตราด มีปริมาณการซื้อขายปลาหมึกต่อเดือน 3-4 ตัน และ 5-10 ตัน (อย่างละร้อยละ 50) จังหวัดสมุทรสาคร มีปริมาณการซื้อขายปลาหมึกต่อเดือน ต่ำกว่า 1 ตัน 3-4 ตัน และ 21-99 ตัน (อย่างละ

ร้อยละ 33.3) จังหวัดสุราษฎร์ธานี ไม่มีผู้ตอบ จังหวัดสงขลา มีปริมาณการซื้อขายปลาหมึกต่อเดือน ประมาณ 100 ตันขึ้นไปทั้งหมด และจังหวัดระนอง มีปริมาณการซื้อขายปลาหมึกต่อเดือน ที่พบมากที่สุด คือ 21-99 ตัน (ร้อยละ 66.7) รายละเอียดตามตารางที่ 4.39

ตารางที่ 4.39 จำนวนและร้อยละของผู้ซื้อ ผู้ขาย นายหน้า ตัวแทนซื้อ แพลานในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัด จำแนกตามปริมาณปลาหมึกที่ซื้อขาย

ปริมาณปลาหมึกที่ซื้อขาย (เดือน)	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1 ตัน	1	10.0	-	-	1	33.3	-	-	-	-	-	-
3 ถึง 4 ตัน	2	20.0	1	50.0	1	33.3	-	-	-	-	-	-
5 ถึง 10 ตัน	2	20.0	1	50.0	-	-	-	-	-	-	1	33.3
21 ถึง 99 ตัน	3	30.0	-	-	1	33.3	-	-	-	-	2	66.7
100 ตันขึ้นไป	2	20.0	-	-	-	-	-	-	2	100.0	-	-
รวม	10	100.0	2	100.0	3	100.0	-	-	2	100.0	3	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

1.4) หอย พบว่ามีปริมาณการซื้อขายต่อเดือนประมาณ 5-10 ทั้งหมด โดยพบว่า จังหวัดตราด สมุทรสาคร สุราษฎร์ธานี และสงขลา ไม่มีผู้ตอบ ส่วนจังหวัดระนอง มีปริมาณการซื้อขายหอยต่อเดือนประมาณ 5-10 ทั้งหมด รายละเอียดตามตารางที่ 4.40

ตารางที่ 4.40 จำนวนและร้อยละของผู้ซื้อ ผู้ขาย นายหน้า ตัวแทนซื้อ แพลานในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัด จำแนกตามปริมาณหอยที่ซื้อขาย

ปริมาณหอยที่ซื้อขาย (เดือน)	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
5 ถึง 10 ตัน	1	100.0	-	-	-	-	-	-	-	-	1	100.0
รวม	1	100.0	-	-	-	-	-	-	-	-	1	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

1.5) ปู พบว่ามีปริมาณซื้อขายต่อเดือนประมาณ ต่ำกว่า 1 ตัน/เดือน และ 11-20 ตัน/เดือน อย่างละ ร้อยละ 50 โดยพบว่า จังหวัดตราดและระนอง มีปริมาณการซื้อขายปูต่อเดือนประมาณต่ำกว่า 1 ตัน และ 11-20 ตัน (อย่างละร้อยละ 50) ส่วนจังหวัดสมุทรสาคร สุราษฎร์ และสงขลา ไม่มีผู้ตอบ รายละเอียดตามตารางที่ 4.41

ตารางที่ 4.41 จำนวนและร้อยละของผู้ซื้อ ผู้ขาย นายหน้า ตัวแทนซื้อ แอปปลาในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัด จำแนกตามปริมาณที่ซื้อขาย

ปริมาณที่ซื้อขาย (เดือน)	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1 ตัน	2	50.0	1	50.0	-	-	-	-	-	-	1	50.0
11 ถึง 20 ตัน	2	50.0	1	50.0	-	-	-	-	-	-	1	50.0
รวม	4	100.0	2	100.0	-	-	-	-	-	-	2	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

1.6) ปลา พบว่าส่วนใหญ่มีมูลค่าการซื้อขายปลามากกว่า 1 ล้านบาท ร้อยละ 47.6 รองลงมาได้แก่ 1 แสน - 1 ล้านบาท ร้อยละ 28.6 ตามมาด้วย 10,001-50,000 บาท ร้อยละ 19 และที่พบน้อยที่สุด คือ ต่ำกว่า 1,000 บาท และ 5,001-10,000 บาท อย่างละร้อยละ 2.4 โดยพบว่า จังหวัดตราด สมุทรสาครและสุราษฎร์ธานี มีมูลค่าปลาที่ซื้อขายต่อเดือน มากที่สุดคือ มากกว่า 1 ล้านบาทร้อยละ 80 ร้อยละ 50 และร้อยละ 53.3 ตามลำดับ จังหวัดสงขลาและระนองมีมูลค่าปลาที่ซื้อขายต่อเดือนมากที่สุดคือ 1 แสน - 1 ล้านบาท (ร้อยละ 66.7 และร้อยละ 71.4 ตามลำดับ) รายละเอียดตามตารางที่ 4.42

ตารางที่ 4.42 จำนวนและร้อยละของผู้ซื้อ ผู้ขาย นายหน้า ตัวแทนซื้อ แอปปลาในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัด จำแนกตามมูลค่าปลาที่ซื้อขาย

มูลค่าปลาที่ซื้อขาย (เดือน)	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1,000 บาท	1	2.4	-	-	1	8.3	-	-	-	-	-	-
5,001 ถึง 10,000 บาท	1	2.4	-	-	-	-	1	6.7	-	-	-	-
10,001 ถึง 50,000 บาท	8	19.0	1	20.0	2	16.7	4	26.7	-	-	1	14.3
1 แสน ถึง 1 ล้านบาท	12	28.6	-	-	3	25.0	2	13.3	2	66.7	5	71.4
มากกว่า 1 ล้านบาท	20	47.6	4	80.0	6	50.0	8	53.3	1	33.3	1	14.3
รวม	42	100.0	5	100.0	12	100.0	15	100.0	3	100.0	7	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

2) มูลค่าสัตว์น้ำที่ซื้อต่อเดือน

2.1) กุ้ง พบว่าส่วนใหญ่มีมูลค่าการซื้อขายกุ้งต่อเดือนประมาณ 1 แส่นล้านบาท ร้อยละ 55.6 รองลงมาได้แก่ 5,001-10,000 บาท และมากกว่า 1 ล้านบาท อย่างละ ร้อยละ 22.2 ตามลำดับ โดยพบว่าจังหวัดตราด ไม่มีผู้ตอบ จังหวัดสมุทรสาคร มีมูลค่าการซื้อขายกุ้งต่อเดือนที่พบมากที่สุด ประมาณ 5,001-10,000 บาท และ 1 แส่น - 1 ล้านบาท (อย่างละร้อยละ 50) จังหวัดสุราษฎร์ธานีและสงขลา มีมูลค่าการซื้อขายกุ้ง/ต่อเดือนประมาณ 1 แส่น - 1 ล้านบาททั้งหมด จังหวัดระนอง มีมูลค่าการซื้อขายกุ้ง/ต่อเดือนที่พบมากที่สุด คือ มากกว่า 1 ล้านบาท (ร้อยละ 50) รายละเอียดตามตารางที่ 4.43

ตารางที่ 4.43 จำนวนและร้อยละของผู้ซื้อ ผู้ขาย นายหน้า ตัวแทนซื้อ แพลลาในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัด จำแนกตามมูลค่ากุ้งที่ซื้อขาย

มูลค่ากุ้งที่ซื้อขาย (เดือน)	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
5,001 ถึง 10,000 บาท	2	22.2	-	-	1	50.0	-	-	-	-	1	25.0
1 แส่น ถึง 1 ล้านบาท	5	55.6	-	-	1	50.0	1	100.0	2	100.0	1	25.0
มากกว่า 1 ล้านบาท	2	22.2	-	-	-	-	-	-	-	-	2	50.0
รวม	9	100.0	-	-	2	100.0	1	100.0	2	100.0	4	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

2.2) ปลาหมึก พบว่าส่วนใหญ่ มีค่าการซื้อขายมากกว่า 1 ล้านบาท ร้อยละ 60 รองลงมา ได้แก่ 1 แส่น-1 ล้านบาท ร้อยละ 30 และที่พบน้อยที่สุดคือ 1,001-5,000 บาท ร้อยละ 10 โดยพบว่า จังหวัดตราด มีมูลค่าปลาหมึกที่ซื้อขายต่อเดือนมากที่สุดคือ มากกว่า 1 ล้านบาททั้งหมด จังหวัดสมุทรสาคร มีมูลค่าปลาหมึกที่ซื้อขายต่อเดือนประมาณ 1,001-5,000 บาท 1 แส่น- 1 ล้านบาท และมากกว่า 1 ล้านบาท (อย่างละร้อยละ 33.3) จังหวัดสุราษฎร์ธานี ไม่มีผู้ตอบ จังหวัดสงขลามีมูลค่าปลาหมึกที่ซื้อขายต่อเดือน มากกว่า 1 ล้านบาททั้งหมด และจังหวัดระนอง มีมูลค่าปลาหมึกที่ซื้อขายต่อเดือนมากที่สุดคือ 1 แส่น-1 ล้านบาท (ร้อยละ 66.7) รายละเอียดตามตารางที่ 4.44

ตารางที่ 4.44 จำนวนและร้อยละของผู้ซื้อ ผู้ขาย นายหน้า ตัวแทนซื้อ แพลลาในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัด จำแนกตามมูลค่าปลาหมึกที่ซื้อขาย

มูลค่าปลาหมึกที่ซื้อขาย (เดือน)	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1,001 ถึง 5,000 บาท	1	10.0	-	-	1	33.3	-	-	-	-	-	-
1 แส่น ถึง 1 ล้านบาท	3	30.0	-	-	1	33.3	-	-	-	-	2	66.7
มากกว่า 1 ล้านบาท	6	60.0	2	100.0	1	33.3	-	-	2	100.0	1	33.3
รวม	10	100.0	2	100.0	3	100.0	-	-	2	100.0	3	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

2.3) หอย พบว่ามีมูลค่าซื้อขายประมาณ 1 แสน - 1 ล้านบาทต่อเดือน ทั้งหมดโดยพบว่าจังหวัดตราด สมุทรสาคร-สุราษฎร์ธานีและสงขลา ไม่มีผู้ตอบ จังหวัดระนอง มีมูลค่าหอยที่ซื้อขายต่อเดือน ประมาณ 1 แสน - 1 ล้านบาท ทั้งหมดรายละเอียดตามตารางที่ 4.45

ตารางที่ 4.45 จำนวนและร้อยละของผู้ซื้อ ผู้ขาย นายหน้า ตัวแทนชื่อ แพลลาในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัด จำแนกตามมูลค่าหอยที่ซื้อขาย

มูลค่าหอยที่ซื้อขาย (เดือน)	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1 แสน - 1 ล้านบาท	1	100.0	-	-	-	-	-	-	-	-	1	100.0
รวม	1	100.0	-	-	-	-	-	-	-	-	1	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

2.4) ปู พบว่ามีมูลค่าการซื้อขายมากที่สุดประมาณ 10,001-50,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 66.7 รองลงมาได้แก่มากกว่า 1 ล้านบาท ร้อยละ 33.3 โดยพบว่า จังหวัดตราด มีมูลค่าปูที่ซื้อขายต่อเดือน 10,001-50,000 บาททั้งหมด จังหวัดสมุทรสาคร สุราษฎร์ธานีและสงขลา ไม่มีผู้ตอบ และจังหวัดระนอง มีมูลค่าการซื้อปูต่อเดือน 10,001-50,000 บาท และมากกว่า 1 ล้านบาท (อย่างละร้อยละ 50) รายละเอียดตามตารางที่ 4.46

ตารางที่ 4.46 จำนวนและร้อยละของผู้ซื้อ ผู้ขาย นายหน้า ตัวแทนชื่อ แพลลาในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัด จำแนกตามมูลค่าปูที่ซื้อขาย

มูลค่าปูที่ซื้อขาย (เดือน)	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
10,001 ถึง 50,000 บาท	2	66.7	1	100.0	-	-	-	-	-	-	1	50.0
มากกว่า 1 ล้านบาท	1	33.3	-	-	-	-	-	-	-	-	1	50.0
รวม	3	100.0	1	100.0	-	-	-	-	-	-	2	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

3) ลักษณะของการซื้อขาย ส่วนใหญ่พบ ได้แก่ การประมูล ร้อยละ 61.9 รองลงมาได้แก่ การขายตรง ร้อยละ 20.6 และที่พบน้อยที่สุด ได้แก่ การฝากขาย ร้อยละ 17.5 โดยพบว่าจังหวัดตราดและสุราษฎร์ธานี มีลักษณะของการซื้อขายที่พบบ่อยที่สุด คือ การขายตรง (ร้อยละ 83.3) และร้อยละ 53.3 ตามลำดับ จังหวัดสมุทรสาครและระนอง มีลักษณะการซื้อปูที่พบบ่อยที่สุด คือ การประมูล (ร้อยละ 73.3 และร้อยละ 83.3 ตามลำดับ) จังหวัดสงขลา มีลักษณะการซื้อปูเป็นแบบการประมูลทั้งหมด รายละเอียดตามตารางที่ 4.47

ตารางที่ 4.47 จำนวนและร้อยละของผู้ซื้อ ผู้ขาย นายหน้า ตัวแทนชื่อ แพลลาในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัด จำแนกตามลักษณะของการซื้อขาย

ลักษณะของการซื้อขาย	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การประมูล	39	61.9	1	16.7	11	73.3	2	13.3	15	100.0	10	83.3
การฝากขาย	11	17.5	-	-	4	26.7	5	33.3	-	-	2	16.7
ขายตรง	13	20.6	5	83.3	-	-	8	53.3	-	-	-	-
รวม	63	100.0	6	100.0	15	100.0	15	100.0	15	100.0	12	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

4) ช่วงระยะเวลาซื้อขาย ส่วนใหญ่มีช่วงระยะเวลาซื้อขาย 03.00-12.00 น. มากที่สุด ร้อยละ 21.6 รองลงมาได้แก่ 04.00-10.00 น. ร้อยละ 13.7 ตามมาด้วย 05.00-14.00 น. 05.00-18.00 น. และ 08.00-09.00 น. อย่างร้อยละ 5.9 เวลา 03.00-09.00 น., 05.00-09.00 น. และ 03.00-05.00 น. อย่างละร้อยละ 3.9 ที่เหลือนอกนั้นเป็น 02.00-12.00 น. 01.00-05.00 น. 06.00-10.00 น. 08.00-12.00 น. 07.00-19.00 น. และ 02.00-10.00 น. อย่างละร้อยละ 2 ตามลำดับโดยพบว่า จังหวัดตราดมีช่วงระยะเวลาซื้อขายที่มากที่สุดในช่วงระหว่าง 06.00-12.00 น. และ 05.00-18.00 น. (อย่างละร้อยละ 50) จังหวัดสมุทรสาครมีช่วงระยะเวลาซื้อขายที่พบมากที่สุดคือ 05.00-14.00 น. และ 02.00-20.00 น. (อย่างละร้อยละ 26.7) จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีช่วงระยะเวลาซื้อขายที่พบมากที่สุดคือ 04.00-10.00 น. (ร้อยละ 46.7) จังหวัดสงขลามีช่วงระยะเวลาซื้อขายที่พบมากที่สุด คือ 03.00-12.00 น. (ร้อยละ 73.3) และจังหวัดระนองไม่มีผู้ตอบ รายละเอียดตามตารางที่ 4.48

ตารางที่ 4.48 จำนวนและร้อยละของผู้ซื้อ ผู้ขาย นายหน้า ตัวแทนชื่อ แพลลาในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัด จำแนกตามช่วงระยะเวลาซื้อขาย

ช่วงระยะเวลาซื้อ-ขาย	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
03.00 ถึง 12.00 น.	11	21.6	-	-	-	-	-	-	11	73.3	-	-
05.00 ถึง 12.00 น.	3	5.9	-	-	-	-	-	-	3	20.0	-	-
02.00 ถึง 12.00 น.	1	2.0	-	-	-	-	-	-	1	6.7	-	-
06.00 ถึง 12.00 น.	3	5.9	3	50.0	-	-	-	-	-	-	-	-
05.00 ถึง 18.00 น.	3	5.9	3	50.0	-	-	-	-	-	-	-	-
05.00 ถึง 14.00 น.	4	7.8	-	-	4	26.7	-	-	-	-	-	-
02.00 ถึง 20.00 น.	4	7.8	-	-	4	26.7	-	-	-	-	-	-
03.00 ถึง 09.00 น.	2	3.9	-	-	2	13.3	-	-	-	-	-	-
01.00 ถึง 05.00 น.	1	2.0	-	-	1	6.7	-	-	-	-	-	-
06.00 ถึง 10.00 น.	1	2.0	-	-	1	6.7	-	-	-	-	-	-
06.00 ถึง 21.00 น.	1	2.0	-	-	1	6.7	-	-	-	-	-	-
08.00 ถึง 12.00 น.	1	2.0	-	-	1	6.7	-	-	-	-	-	-
07.00 ถึง 09.00 น.	1	2.0	-	-	1	6.7	-	-	-	-	-	-
05.00 ถึง 09.00 น.	2	3.9	-	-	-	-	2	13.3	-	-	-	-
03.00 ถึง 05.00 น.	2	3.9	-	-	-	-	2	13.3	-	-	-	-
08.00 ถึง 09.00 น.	3	5.9	-	-	-	-	3	20.0	-	-	-	-

04.00 ถึง 10.00 น.	7	13.7	-	-	-	-	7	46.7	-	-	-	-
02.00 ถึง 10.00 น.	1	2.0	-	-	-	-	1	6.7	-	-	-	-
รวม	51	100.0	6	100.0	15	100.0	15	100.0	15	100.0	-	-

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

5) ลักษณะของการขนส่งสินค้าที่ซื้อ-ขายแล้ว พบว่าส่วนใหญ่เป็นลักษณะของการขนส่งแบบผู้ซื้อขนส่งเองมากที่สุด ร้อยละ 65.1 รองลงมาเป็นผู้ขายจัดส่งให้ร้อยละ 34.9 โดยพบว่าจังหวัดตราด สงขลา และระนอง มีลักษณะของการขนส่งสินค้าที่ซื้อขายแล้ว ส่วนใหญ่เป็นแบบผู้ซื้อขนส่งเองมากที่สุด (ร้อยละ 83.3 ร้อยละ 73.3 และร้อยละ 83.3 ตามลำดับ) จังหวัดสมุทรสาคร มีลักษณะการขนส่งสินค้าที่ซื้อขายแล้ว เป็นแบบผู้ซื้อขนส่งเองทั้งหมดและจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีลักษณะของการขนส่งสินค้าที่ซื้อขายแล้ว เป็นแบบผู้ขายจัดส่งให้ทั้งหมด รายละเอียดตามตารางที่ 4.49

ตารางที่ 4.49 จำนวนและร้อยละของผู้ซื้อ ผู้ขาย นายหน้า ตัวแทนซื้อ แพลลาในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัด จำแนกตามลักษณะการขนส่งสินค้า

ลักษณะการขนส่งสินค้า	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ผู้ซื้อขนส่งเอง	41	65.1	5	83.3	15	100.0	-	-	11	73.3	10	83.3
ผู้ขายจัดส่งให้	22	34.9	1	16.7	-	-	15	100.0	4	26.7	2	16.7
รวม	63	100.0	6	100.0	15	100.0	15	100.0	15	100.0	12	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

6) ที่มาของผู้ซื้อ พบว่ากลุ่มผู้ซื้อส่วนใหญ่มาจากจังหวัดสุราษฎร์ธานี และสงขลา อย่างละ ร้อยละ 23.8 รองลงมา ได้แก่ มาจากจังหวัดสมุทรสาคร ร้อยละ 19 จังหวัดระนอง ร้อยละ 17.5 จังหวัดตราด ร้อยละ 7.9 ที่เหลือนอกนั้น เป็นกลุ่มผู้ซื้อที่มาจากจังหวัดกรุงเทพมหานคร กระบี่ ประจวบคีรีขันธ์ นครปฐม และแม่ฮ่องสอน อย่างละ ร้อยละ 1.6 โดยพบว่าจังหวัดตราดกลุ่มผู้ซื้อส่วนใหญ่มาจากจังหวัดตราด (ร้อยละ 83.3) จังหวัดสมุทรสาคร กลุ่มผู้ซื้อส่วนใหญ่มาจากจังหวัดสมุทรสาคร (ร้อยละ 73.3) จังหวัดสุราษฎร์ธานี กลุ่มผู้ซื้อมาจากจังหวัดสุราษฎร์ธานีทั้งหมด จังหวัดสงขลา กลุ่มผู้ซื้อมาจากจังหวัดสงขลาทั้งหมด และจังหวัดระนองกลุ่มผู้ซื้อมาจากจังหวัดระนองมากที่สุด (ร้อยละ 91.7) รายละเอียดตามตารางที่ 4.50

ตารางที่ 4.50 จำนวนและร้อยละของผู้ซื้อ ผู้ขาย นายหน้า ตัวแทนซื้อ แพลานในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัด จำแนกตามที่มาของผู้ซื้อ

ที่มาของผู้ซื้อ	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กทม.	1	1.6	-	-	1	6.7	-	-	-	-	-	-
จังหวัดระนอง	11	17.5	-	-	-	-	-	-	-	-	11	91.7
สุราษฎร์ธานี	15	23.8	-	-	-	-	15	100.0	-	-	-	-
กระบี่	1	1.6	-	-	-	-	-	-	-	-	1	8.3
ตราด	5	7.9	5	83.3	-	-	-	-	-	-	-	-
สมุทรสาคร	12	19.0	1	16.7	11	73.3	-	-	-	-	-	-
ประจวบ	1	1.6	-	-	1	6.7	-	-	-	-	-	-
นครปฐม	1	1.6	-	-	1	6.7	-	-	-	-	-	-
แม่ฮ่องสอน	1	1.6	-	-	1	6.7	-	-	-	-	-	-
สงขลา	15	23.8	-	-	-	-	-	-	15	100.0	-	-
รวม	63	100.0	6	100.0	15	100.0	15	100.0	15	100.0	12	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

7) ปริมาณสินค้าที่ซื้อ-ขาย พบว่า ปริมาณสินค้าที่ซื้อขายต่อวันสูงสุด ได้แก่ ปริมาณสินค้า น้อยกว่า 1 ตัน/วัน ร้อยละ 73 รองลงมาได้แก่ ปริมาณสินค้าที่ซื้อขายประมาณ 1-2 ตัน/วัน ร้อยละ 12.7 ปริมาณสินค้าที่ซื้อขายมากกว่า 5 ตัน/วัน ร้อยละ 9.5 และปริมาณ 3-4 ตัน ร้อยละ 4.8 โดยพบว่าจังหวัดตราด สมุทรสาคร สุราษฎร์ธานี สงขลา และระนอง มีปริมาณสินค้าที่ซื้อขายต่อวัน ที่พบมากที่สุดคือ ปริมาณน้อยกว่า 1 ตัน (ร้อยละ 83.3 ร้อยละ 53.3 ร้อยละ 93.3 ร้อยละ 66.7 และร้อยละ 75 ตามลำดับ) รายละเอียดตามตารางที่ 4.51

ตารางที่ 4.51 จำนวนและร้อยละของผู้ซื้อ ผู้ขาย นายหน้า ตัวแทนซื้อ แพลานในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัด จำแนกตามปริมาณสินค้าซื้อ-ขาย

ปริมาณสินค้าซื้อ-ขาย (ตัน/วัน)	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ตัน	46	73.0	5	83.3	8	53.3	14	93.3	10	66.7	9	75.0
1-2 ตัน	8	12.7	1	16.7	4	26.7	-	-	2	13.3	1	8.3
3-4 ตัน	3	4.8	-	-	1	6.7	1	6.7	1	6.7	-	-
มากกว่า 5 ตัน	6	9.5	-	-	2	13.3	-	-	2	13.3	2	16.7
รวม	63	100.0	6	100.0	15	100.0	15	100.0	15	100.0	12	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

8) มูลค่าสินค้าที่ซื้อขาย พบว่าส่วนใหญ่มีมูลค่าสินค้าที่ซื้อขายน้อยกว่า 10,000 บาท มากที่สุด ร้อยละ 52.4 รองลงมาเป็น 10,001-50,000 บาท ร้อยละ 27 ตามมาด้วย 100,001-200,000 บาท ร้อยละ 9.5 มากกว่า 200,000 บาท ร้อยละ 6.3 และที่พบน้อยที่สุดคือ 50,001-100,000 บาท ร้อยละ 4.8 โดยพบว่าจังหวัดตราดมีมูลค่าสินค้าที่ซื้อขายที่พบมากที่สุดคือน้อยกว่า 10,000 บาท และ 10,001-50,000 บาท (อย่างละร้อยละ 50) จังหวัดสมุทรสาครมีมูลค่าสินค้าที่ซื้อขายที่พบมากที่สุด คือ 10,001-50,000 บาท (ร้อยละ 40) จังหวัดสุราษฎร์ธานีและสงขลามีมูลค่าสินค้าที่ซื้อขายที่พบมากที่สุดคือน้อยกว่า 10,000 บาท (ร้อยละ 73.3 และร้อยละ 73.3 ตามลำดับ) และจังหวัดระนองมีมูลค่าสินค้าที่ซื้อขายที่พบมากที่สุดคือน้อยกว่า 10,000 บาท และ 10,001-50,000 บาท (อย่างละร้อยละ 33.3) รายละเอียดตามตารางที่ 4.52

ตารางที่ 4.52 จำนวนและร้อยละของผู้ซื้อ ผู้ขาย นายหน้า ตัวแทนซื้อ แพลลาในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัด จำแนกตามมูลค่าสินค้าซื้อขาย

มูลค่าสินค้าซื้อขาย (บาท)	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 10,000 บาท	33	52.4	3	50.0	4	26.7	11	73.3	11	73.3	4	33.3
10,001 ถึง 50,000 บาท	17	27.0	3	50.0	6	40.0	3	20.0	1	6.7	4	33.3
50,001 ถึง 100,000 บาท	3	4.8	-	-	1	6.7	-	-	1	6.7	1	8.3
100,001 ถึง 200,000 บาท	6	9.5	-	-	2	13.3	1	6.7	2	13.3	1	8.3
มากกว่า 200,000 บาท	4	6.3	-	-	2	13.3	-	-	-	-	2	16.7
รวม	63	100.0	6	100.0	15	100.0	15	100.0	15	100.0	12	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

9) ลักษณะผลตอบแทนที่ได้รับ ส่วนใหญ่พบว่าเป็นลักษณะส่วนต่างของปริมาณการซื้อขาย ร้อยละ 82.5 รองลงมาเป็นลักษณะของร้อยละจากปริมาณการซื้อขาย ร้อยละ 15.9 และเจ้าของเรือขายเอง ร้อยละ 1.6 โดยพบว่า จังหวัดตราด สมุทรสาคร สุราษฎร์ธานี และระนองมีลักษณะของผลตอบแทนที่ได้รับส่วนใหญ่ เป็นส่วนต่างของปริมาณการซื้อขาย (ร้อยละ 83.3 ร้อยละ 80 ร้อยละ 73.3 และร้อยละ 75 ตามลำดับ) ส่วนจังหวัดสงขลามีลักษณะของผลตอบแทนที่ได้รับทั้งหมดเป็นส่วนต่างของปริมาณการซื้อขายรายละเอียดตามตารางที่ 4.53

ตารางที่ 4.53 จำนวนและร้อยละของผู้ซื้อ ผู้ขาย นายหน้า ตัวแทนซื้อ แพลลาในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัด จำแนกตามลักษณะผลตอบแทนที่ได้รับ

ลักษณะผลตอบแทนที่ได้รับ (ร้อยละ)	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ร้อยละจากปริมาณซื้อขาย	10	15.9	-	-	3	20.0	4	26.7	-	-	3	25.0
ส่วนต่างของปริมาณการซื้อขาย	52	82.5	5	83.3	12	80.0	11	73.3	15	100.0	9	75.0
เจ้าของเรือขายเอง	1	1.6	1	16.7	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	63	100.0	6	100.0	15	100.0	15	100.0	15	100.0	12	100.0

10) กลไกกำหนดราคาซื้อ-ขายสินค้า มีลักษณะดังนี้คือเป็นลักษณะของการกำหนดเองร้อยละ 63.5 และกลไกการตลาด ร้อยละ 36.5 โดยพบว่าจังหวัดตราดและสมุทรสาคร มีกลไกการกำหนดราคาซื้อราคาขายสินค้า ส่วนใหญ่มาจากการกำหนดเอง (ร้อยละ 66.7 และร้อยละ 66.7 ตามลำดับ) จังหวัดสุราษฎร์ธานีและระนอง มีกลไกการกำหนดราคาซื้อ-ราคาขายสินค้า มาจากกลไกตลาด (ร้อยละ 60 และร้อยละ 58.3 ตามลำดับ) ส่วนจังหวัดสงขลา มีกลไกการกำหนดราคาซื้อราคาขายสินค้ามาจากการกำหนดเองทั้งหมด รายละเอียดตามตารางที่ 4.54

ตารางที่ 4.54 จำนวนและร้อยละของผู้ซื้อ ผู้ขาย นายหน้า ตัวแทนซื้อ แพลตฟอร์มที่ศึกษา 5 จังหวัด จำแนกตามกลไกกำหนดราคาซื้อ-ขายสินค้า

กลไกกำหนด ราคาซื้อ-ขายสินค้า	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กลไกตลาด	23	36.5	2	33.3	5	33.3	9	60.0	-	-	7	58.3
กำหนดเอง	40	63.5	4	66.7	10	66.7	6	40.0	15	100.0	5	41.7
รวม	63	100.0	6	100.0	15	100.0	15	100.0	15	100.0	12	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

11) ข้อปัญหา/อุปสรรค

ส่วนใหญ่พบว่า เป็นปัญหา/อุปสรรคเนื่องจาก ปัญหาพม่าไม่เปิดให้ทำสัมปทาน ปัญหาไม่มีเรือเข้า และปัญหาคนพม่าแอบขโมยปลาไปขาย อย่างละร้อยละ 33.3 โดยพบว่าจังหวัดตราด มีปัญหา/อุปสรรค ที่พบมากที่สุด คือปัญหาไม่มีเรือเข้า (ร้อยละ 63.7) จังหวัดสมุทรสาคร มีปัญหา/อุปสรรคที่พบคือ ปัญหาไม่มีเรือเข้าและปัญหาด้านราคา (อย่างละร้อยละ 50) จังหวัดสุราษฎร์ธานีและสงขลา ไม่มีผู้ตอบ และจังหวัดระนอง ปัญหาและอุปสรรคที่พบคือ ปัญหาพม่าไม่เปิดให้ทำสัมปทาน ปัญหาไม่มีเรือเข้าและปัญหาคนพม่าแอบขโมยปลาไปขาย (อย่างละร้อยละ 33.3) รายละเอียดตามตารางที่ 4.55

ตารางที่ 4.55 จำนวนและร้อยละของผู้ซื้อ ผู้ขาย นายหน้า ตัวแทนซื้อ แพลตฟอร์มที่ศึกษา 5 จังหวัด จำแนกตามปัญหาอุปสรรค

ปัญหา/อุปสรรค	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
พม่าไม่เปิดให้ทำสัมปทาน	53	33.3	-	-	-	-	-	-	-	-	1	33.3
ไม่มีเรือเข้า	53	33.3	2	66.7	1	50.0	-	-	-	-	1	33.3
คนพม่าแอบขโมยปลาไปขาย	53	33.3	-	-	0	-	-	-	-	-	1	33.3
ไม่มีผู้ซื้อ	-	-	1	33.3	0	-	-	-	-	-	-	-
ด้านราคา	-	-	-	-	1	50.0	-	-	-	-	-	-
รวม	159	100.0	3	100.0	2	100.0	-	-	-	-	3	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

สรุปผลการวิเคราะห์กลุ่มผู้ซื้อ-ผู้ขายสินค้า นายหน้า ตัวแทน หรือขายสินค้า แพลลา พบว่าข้อมูลพื้นฐานส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีสัญชาติไทยและนับถือศาสนาพุทธ รองลงมา ได้แก่ ศาสนาอิสลาม ระดับการศึกษาที่พบส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษา รองลงมาได้แก่ระดับมัธยมศึกษาและปริญญาตรีบางส่วน สถานภาพสมรสส่วนใหญ่เป็นผู้ที่แต่งงานแล้ว รองลงมาเป็นผู้ที่เป็นโสดและฝ่ายตามลำดับ ภูมิลำเนาเดิมของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาเดิมในจังหวัดสงขลามากที่สุด รองลงมาได้แก่จังหวัดสมุทรสาคร ระนอง สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช ตรัง และชุมพรตามลำดับอายุของกลุ่มตัวอย่างที่พบส่วนใหญ่ เป็นผู้ที่มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 31-40 ปี รองลงมาได้แก่อายุสูงกว่า 50 ปี อายุ 46-50 ปี อายุ 41-45 ปี อายุ 26-30 ปี และอายุ 21-25 ปีตามลำดับ สถานภาพในครัวเรือนส่วนใหญ่เป็นหัวหน้าครอบครัว รองลงมาเป็นคู่สมรส บุตร และผู้อาศัย จำนวนสมาชิกในครัวเรือนส่วนใหญ่อยู่ในระหว่าง 3-4 คน รองลงมาได้แก่สมาชิก 5-6 คน มากกว่า 6 คน ตามลำดับ

สำหรับลักษณะประกอบการของผู้ให้สัมภาษณ์พบว่าการซื้อขายสินค้าสำคัญ ได้แก่ (1) ปลา ส่วนใหญ่มีการซื้อขายประมาณ 11-20 ตัน/เดือน รองลงมาได้แก่ 5-10 ตัน/เดือน 21-99 ตัน/เดือน โดยมีมูลค่าการซื้อขายส่วนใหญ่มากกว่า 1 ล้านบาท รองลงมาได้แก่ 100,000-1,000,000 ล้านบาท (2) กุ้ง มีปริมาณการซื้อขายต่อเดือน 3-4 ตัน รองลงมาประมาณ 21-99 ตัน และต่ำกว่า 1 ตัน/เดือน โดยมีมูลค่าการซื้อขายประมาณ 1 แสน-1 ล้านบาท มากที่สุด รองลงมาเป็น 5,001-10,000 บาท และมากกว่า 1 ล้านบาท ตามลำดับ (3) ปลาหมึก มีปริมาณการซื้อขาย ประมาณ 21-99 ตัน/เดือนรองลงมาได้แก่ 3-4 ตัน โดยมีมูลค่าการซื้อขาย มากกว่า 1 ล้านบาท/เดือน รองลงมาได้แก่ 100,000-1 ล้านบาท/เดือน และ (4) หอย มีปริมาณการซื้อขาย 5-10 ตัน/เดือน และมีมูลค่าการซื้อขายประมาณ 100,000-1 ล้านบาท/เดือน และ (5) ปูมีปริมาณการซื้อขาย ต่ำกว่า 1 ตัน/เดือน รองลงมาประมาณ 11-20 ตัน/เดือน โดยมีมูลค่าการซื้อขายประมาณ 10,001-50,000 ต่อเดือน รองลงมาได้แก่มากกว่า 1 ล้านบาท/เดือน ส่วนลักษณะของการซื้อขาย ส่วนใหญ่เป็นการประมูล รองลงมาเป็นการขายตรงและฝากขายตามลำดับ สำหรับช่วงระยะเวลาซื้อขายส่วนใหญ่จะมีช่วงระยะเวลาซื้อขายช่วง 03.00-12.00 น. มากที่สุด รองลงมาได้แก่ 04.00-10.00 น. 05.00-14.00 น. และ 02.00-20.00 น. ตามลำดับ ลักษณะของการขนส่งสินค้าที่ซื้อขายแล้วพบว่าส่วนใหญ่เป็นลักษณะของการขนส่งผู้ซื้อขนส่งเอง รองลงมาเป็นผู้ขายจัดส่งให้กลุ่มผู้ซื้อส่วนใหญ่มาจากจังหวัดสุราษฎร์ธานีและสงขลา รองลงมาได้แก่จังหวัดสมุทรสาคร ระนองและตรังตามลำดับ โดยปริมาณสินค้าที่ซื้อขายต่อวันพบว่าส่วนใหญ่เป็นปริมาณสินค้าน้อยกว่า 1 ตัน/วัน รองลงมาได้แก่ ปริมาณ 1-2 ตัน/วัน ตามมาด้วย มากกว่า 5 ตัน/วัน และปริมาณ 3-4 ตัน/วัน มูลค่าสินค้าที่ซื้อขายส่วนใหญ่มีมูลค่าน้อยกว่า 10,000 บาทมากที่สุด รองลงมาได้แก่ 10,001-50,000 บาท ตามมาด้วย 100,001-200,000 บาท ตามลำดับ ลักษณะของผลตอบแทนที่ได้ส่วนใหญ่ในลักษณะส่วนต่างของปริมาณการซื้อขาย รองลงมาเป็นลักษณะของร้อยละจากปริมาณการซื้อขายและ

เจ้าของเรือขายเองตามลำดับ สำหรับกลไกกำหนดราคาซื้อ-ราคาขายสินค้าส่วนใหญ่เป็นลักษณะของการกำหนดราคาเอง รongลงมาเป็นไปตามกลไกตลาด

สำหรับข้อปัญหาและอุปสรรคกลุ่มนี้พบว่ามีปัญหาและอุปสรรคเนื่องจากปัญหาพม่าไม่เปิดให้ทำสัมปทาน ปัญหาไม่มีเรือเข้า และปัญหาคนพม่าแอบขโมยปลาไปขาย ตามลำดับ

4.2.2.3 ผู้ประกอบการกิจการขนส่ง

จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างของผู้ประกอบการกิจการขนส่งสามารถสรุปรายละเอียดลักษณะการประกอบการได้ดังต่อไปนี้

1) ยานพาหนะขนส่ง พบว่าส่วนใหญ่เป็นรถบรรทุก 4 ล้อ สูงถึงร้อยละ 51 รองลงมาได้แก่ รถบรรทุก 10 ล้อ ร้อยละ 27.5 ตามมาด้วย รถบรรทุก 6 ล้อ ร้อยละ 13.7 และที่ใช้น้อยที่สุดคือ รถปิกอัพ 4 ล้อ ร้อยละ 7.8 โดยพบว่า **จังหวัดตราด** ส่วนใหญ่ใช้รถบรรทุก 10 ล้อ และรถบรรทุก 4 ล้อ มากที่สุด (อย่างละ ร้อยละ 42.9) **จังหวัดสมุทรสาคร สุราษฎร์ธานี และ สงขลา** ส่วนใหญ่ ใช้รถบรรทุก 4 ล้อ มากที่สุด (ร้อยละ 50, 66.7 และ ร้อยละ 80 ตามลำดับ) ส่วน **จังหวัดระนอง** ส่วนใหญ่ใช้รถบรรทุก 10 ล้อ มากที่สุด (ร้อยละ 50) รายละเอียดตามตารางที่ 4.56

ตารางที่ 4.56 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการขนส่งในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัด จำแนกตามยานพาหนะขนส่ง

ยานพาหนะ ขนส่ง	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รถบรรทุก 10 ล้อ	14	27.5	3	42.9	3	21.4	1	33.3	1	6.7	6	50.0
รถบรรทุก 6 ล้อ	7	13.7	1	14.3	4	28.6	-	-	2	13.3	-	-
รถบรรทุก 4 ล้อ	26	51.0	3	42.9	7	50.0	2	66.7	12	80.0	2	16.7
รถปิกอัพ 4 ล้อ	4	7.8	-	-	-	-	-	-	-	-	4	33.3
รวม	51	100.0	7	100.0	14	100.0	3	100.0	15	100.0	12	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

2) ปริมาณการขนส่งสินค้า พบว่าส่วนใหญ่มีปริมาณการขนส่งสินค้าต่อวัน ประมาณ 1-4 ตัน สูงถึงร้อยละ 51 รองลงมาได้แก่ ปริมาณต่ำกว่า 1 ตัน/วัน ร้อยละ 17.6 ตามมาด้วยปริมาณ 11-20 ตัน/วัน ร้อยละ 15.7 และปริมาณ 5-10 ตัน/วัน ร้อยละ 13.7 ตามลำดับ และที่พบน้อยที่สุดคือ ปริมาณ 21-30 ตัน/วัน ร้อยละ 2 โดยพบว่า **จังหวัดตราด** มีปริมาณการขนส่งสินค้าวันละ ประมาณ 5-10 ตัน และ 1-4 ตัน มากที่สุด (อย่างละ ร้อยละ 42.9) **จังหวัดสมุทรสาคร และสงขลา** มีปริมาณการขนส่งสินค้า วันละประมาณ 1-4 ตัน มากที่สุด (ร้อยละ 64.3 และ 80 ตามลำดับ) **จังหวัดสุราษฎร์ธานี และระนอง** มีปริมาณการขนส่งสินค้าวันละต่ำกว่า 1 ตัน มากที่สุด (ร้อยละ 66.7 และ 50 ตามลำดับ) รายละเอียดตามตารางที่ 4.57

ตารางที่ 4.57 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบกิจการขนส่งในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัด จำแนกตามปริมาณขนส่งสินค้า

ปริมาณขนส่ง สินค้า (ตัน)	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1	9	17.6	-	-	1	7.1	2	66.7	-	-	6	50.0
1-4	26	51.0	3	42.9	9	64.3	-	-	12	80.0	2	16.7
5-10	7	13.7	3	42.9	-	-	1	33.3	2	13.3	1	8.3
11-20	8	15.7	-	-	4	28.6	-	-	1	6.7	3	25.0
21-30	1	2.0	1	14.3	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	51	100.0	7	100.0	14	100.0	3	100.0	15	100.0	12	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

3) ลักษณะการซื้อขาย ส่วนใหญ่พบว่า มีลักษณะของการซื้อขายเป็นแบบการซื้อตรง-ขายตรง ร้อยละ 45.1 รองลงมาเป็นการประมูล ร้อยละ 43.1 และที่พบน้อยที่สุดคือการขายฝาก ร้อยละ 11.8 โดยพบว่า **จังหวัดตราด** ส่วนใหญ่มีลักษณะการซื้อขายแบบ ซื้อตรง-ขายตรง มากที่สุด (ร้อยละ 85.7) **จังหวัดสมุทรสาคร สุราษฎร์ธานี และระนอง** ส่วนใหญ่มีลักษณะการซื้อขายแบบประมูลมากที่สุด ร้อยละ 71.4, 66.7 และ 83.3 ตามลำดับ ส่วน**จังหวัดสงขลา** มีลักษณะการซื้อขายแบบ ซื้อตรง-ขายตรง ทั้งหมด รายละเอียดตามตารางที่ 4.58

ตารางที่ 4.58 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบกิจการขนส่งในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัด จำแนกตามลักษณะการซื้อขาย

ลักษณะการซื้อขาย	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ซื้อตรง-ขายตรง	23	45.1	6	85.7	1	7.1	1	33.3	15	100.0		-
การประมูล	22	43.1		-	10	71.4	2	66.7		-	10	83.3
การฝากขาย	6	11.8	1	14.3	3	21.4		-		-	2	16.7
รวม	51	100.0	7	100.0	14	100.0	3	100.0	15	100.0	12	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

4) ลักษณะภาชนะที่ใช้บรรจุขนส่ง ส่วนใหญ่พบว่าลักษณะของภาชนะที่ใช้ในการบรรจุขนส่งเป็นลังพลาสติกสูงถึงร้อยละ 88.2 โดยพบว่าเป็นลังพลาสติกขนาด 31-50 กิโลกรัม ร้อยละ 37.3 ลังพลาสติกขนาด 10-30 กิโลกรัม ร้อยละ 35.3 และลังพลาสติกไม่ระบุขนาด ร้อยละ 15.7 ส่วนที่เหลือนอกนั้นเป็นลังไม้ ร้อยละ 11.8 โดยพบว่า **จังหวัดตราด** มีลักษณะภาชนะที่ใช้บรรจุขนส่ง เป็นลังพลาสติกทั้งหมด โดยเป็นลังพลาสติก ขนาด 10-30 กิโลกรัม มากที่สุด (ร้อยละ 71.4) **จังหวัดสมุทรสาคร** ลักษณะภาชนะที่ใช้บรรจุขนส่งมากที่สุดคือ ลังพลาสติก (ร้อยละ 85.7) โดยคิดเป็นลังพลาสติก ขนาด 10-30 กิโลกรัม มากที่สุด (ร้อยละ 50) **จังหวัดสุราษฎร์ธานี** มีลักษณะภาชนะที่ใช้บรรจุขนส่งทั้งหมดเป็นลังพลาสติก ขนาด 31-50 กิโลกรัม **จังหวัดสงขลา** มีลักษณะของภาชนะที่ใช้บรรจุขนส่งมากที่สุด เป็นลังพลาสติก (ร้อยละ 80) โดยเป็นลังพลาสติก ขนาด 31-50 กิโลกรัม (ร้อยละ 40) ส่วนจังหวัดระนอง มีลักษณะของภาชนะที่ใช้ในการบรรจุขนส่ง เป็นลังพลาสติก (ร้อยละ 91.7) โดยเป็นลังพลาสติกขนาด 31-50 กิโลกรัม มากที่สุด (ร้อยละ 50) รายละเอียดตามตารางที่ 4.59

ตารางที่ 4.59 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบกิจการขนส่งในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัด จำนวนตามภาชนะบรรจุขนส่ง

ประเภทภาชนะบรรจุขนส่ง	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ภาชนะบรรจุ												
- ลังไม้	6	11.8	-	-	2	14.3	-	-	3	20.0	1	8.3
- ลังพลาสติก	45	88.2	7	100.0	12	85.7	3	100.0	12	80.0	11	91.7
รวม	51	100.0	7	100.0	14	100.0	3	100.0	15	100.0	12	100.0
ขนาด												
- ขนาด 31-50 กก.	19	37.3	1	14.3	3	21.4	3	100.0	6	40.0	6	50.0
- ขนาด 10-30 กก.	18	35.3	5	71.4	7	50.0	-	-	4	26.7	2	16.7
- ไม่ระบุขนาด	8	15.7	1	14.3	2	14.3	-	-	2	13.3	3	25.0
รวม	51	100.0	7	100.0	14	100.0	3	100.0	15	100.0	12	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

5) ระยะเวลาขนส่ง พบว่าส่วนใหญ่จะใช้ระยะเวลาในการขนส่ง ประมาณ 1-2 ชั่วโมง ร้อยละ 49 รองลงมาเป็นระยะเวลา 7-10 ชั่วโมง ร้อยละ 23.5 ตามมาด้วย ระยะเวลา 3-4 ชั่วโมง ร้อยละ 15.7 และระยะเวลา 5-6 ชั่วโมง ร้อยละ 9.8 ตามลำดับ และที่พบ น้อยที่สุดคือ ระยะเวลา 16-20 ชั่วโมง ร้อยละ 2 โดยพบว่า **จังหวัดตราด** ส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาในการ ขนส่ง 5-6 ชั่วโมง (ร้อยละ 57.1) **จังหวัดสมุทรสาคร** ส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาในการขนส่ง 1-2 ชั่วโมง (ร้อยละ 71.4) **จังหวัดสุราษฎร์ธานี** ส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาในการขนส่ง 1-2 ชั่วโมง (ร้อยละ 66.7) **จังหวัดสงขลา** ส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาในการขนส่ง 1-2 ชั่วโมง (ร้อยละ 73.3) และ**จังหวัด ระนอง** ส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาในการขนส่ง 7-10 ชั่วโมง (ร้อยละ 83.3) รายละเอียดตามตารางที่ 4.60

ตารางที่ 4.60 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบกิจการขนส่งในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัด จำแนกตามเวลาที่ใช้นขนส่ง

เวลาที่ใช้นขนส่ง (ชั่วโมง)	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1-2 ชั่วโมง	25	49.0	1	14.3	10	71.4	2	66.7	11	73.3	1	8.3
3-4 ชั่วโมง	8	15.7	2	28.6	1	7.1	-	-	4	26.7	1	8.3
5-6 ชั่วโมง	5	9.8	4	57.1	1	7.1	-	-	-	-	-	-
7-10 ชั่วโมง	12	23.5	-	-	1	7.1	1	33.3	-	-	10	83.3
16-20 ชั่วโมง	1	2.0	-	-	1	7.1	-	-	-	-	-	-
รวม	51	100.0	7	100.0	14	100.0	3	100.0	15	100.0	12	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

6) ระยะขนส่ง พบว่าส่วนใหญ่ใช้ระยะทางเฉลี่ยในการขนส่งต่อวัน ประมาณ 1-100 กิโลเมตร ร้อยละ 41.2 รองลงมาเป็นระยะทาง 101-200 กิโลเมตร และระยะทาง 301-400 กิโลเมตร อย่างละ ร้อยละ 25.2 ตามมาด้วยระยะทาง 201-300 กิโลเมตร ร้อยละ 5.9 และที่พบน้อยที่สุดคือ ระยะทางมากกว่า 400 กิโลเมตร ร้อยละ 2 โดยพบว่า **จังหวัดตราด และระนอง** ส่วนใหญ่ใช้ระยะทางเฉลี่ยที่ใช้ในการขนส่งต่อวัน ประมาณ 301-400 กิโลเมตร (ร้อยละ 71.4 และ 58.3 ตามลำดับ) **จังหวัดสมุทรสาคร และสุราษฎร์ธานี** ส่วนใหญ่ในระยะทางเฉลี่ยที่ใช้ในการขนส่งต่อวัน ประมาณ 1-100 กิโลเมตร (ร้อยละ 78.6 และ 66.7 ตามลำดับ) และ**จังหวัดสงขลา** ส่วนใหญ่ใช้ระยะทางเฉลี่ยที่ใช้ในการขนส่งต่อวันประมาณ 101-200 กิโลเมตร (ร้อยละ 66.7) รายละเอียดตามตารางที่ 4.61

ตารางที่ 4.61 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบกิจการขนส่งในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัด จำแนกตามระยะทางขนส่ง

ระยะทางขนส่ง (กิโลเมตร/วัน)	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1 - 100	21	41.2	1	14.3	11	78.6	2	66.7	5	33.3	2	16.7
101 - 200	13	25.5	-	-	-	-	1	33.3	10	66.7	2	16.7
201 - 300	3	5.9	1	14.3	1	7.1	-	-	-	-	1	8.3
301 - 400	13	25.5	5	71.4	1	7.1	-	-	-	-	7	58.3
มากกว่า 400	1	2.0	-	-	1	7.1	-	-	-	-	-	-
รวม	51	100.0	7	100.0	14	100.0	3	100.0	15	100.0	12	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

7) เส้นทางขนส่ง ส่วนใหญ่พบว่าเส้นทางที่ใช้ในการขนส่งเป็นเส้นทางระหว่างจังหวัด สูงถึงร้อยละ 66.7 โดยคิดเป็นจุดหมายปลายทาง มหาชัย-แม่กลอง จังหวัดสมุทรสาคร ร้อยละ 21.6 รองลงมาเป็นจุดหมายปลายทางกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 13.7 จุดหมายปลายทางสุราษฎร์ธานี ร้อยละ 7.8 จุดหมายปลายทางนครศรีธรรมราช ร้อยละ 5.9 จุดหมายปลายทาง สุพรรณบุรีและสตูล อย่างละ ร้อยละ 3.9 และนอกนั้นเป็นจุดหมายปลายทางระยอง ตราด ราชบุรี ระนอง และสงขลา อย่างละ ร้อยละ 2 ตามลำดับ ส่วนที่เหลือเป็นเส้นทางภายในจังหวัด ร้อยละ 33.3 โดยพบว่า จังหวัดตราด ส่วนใหญ่เส้นทางที่ใช้ในการขนส่งเป็นเส้นทางระหว่างจังหวัด (ร้อยละ 85.7) โดยคิดเป็นจุดหมายปลายทาง มหาชัย-แม่กลอง สมุทรสาคร มากที่สุด (ร้อยละ 57.1) จังหวัดสมุทรสาคร ส่วนใหญ่เส้นทางที่ใช้ในการขนส่งเป็นเส้นทางระหว่างจังหวัด (ร้อยละ 71.4) โดยคิดเป็นจุดหมายปลายทาง มหาชัย-แม่กลอง สมุทรสาคร มากที่สุด (ร้อยละ 35.7) จังหวัดสุราษฎร์ธานี ส่วนใหญ่เส้นทางที่ใช้ในการขนส่งเป็นเส้นทางระหว่างจังหวัด (ร้อยละ 66.7) โดยคิดเป็นจุดหมายปลายทาง มหาชัย-แม่กลอง สมุทรสาคร และสุราษฎร์ธานีมากที่สุด (อย่างละ ร้อยละ 33.3) จังหวัดสงขลา ส่วนใหญ่เส้นทางที่ใช้ในการขนส่งเป็นเส้นทางภายในจังหวัดสงขลา (ร้อยละ 66.7) ส่วนจังหวัดระนอง ส่วนใหญ่เส้นทางที่ใช้ในการขนส่งเป็นเส้นทางขนส่งระหว่างจังหวัด (ร้อยละ 91.7) โดยคิดเป็นจุดหมายปลายทาง กรุงเทพมหานคร มากที่สุด (ร้อยละ 50) รายละเอียดตามตารางที่ 4.62

ตารางที่ 4.62 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบกิจการขนส่งในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัด จำแนกตามเส้นทางขนส่ง

เส้นทางขนส่ง	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เส้นทางภายในจังหวัด	17	33.3	1	14.3	4	28.6	1	33.3	10	66.7	1	8.3
เส้นทางระหว่างจังหวัด	34	66.7	6	85.7	10	71.4	2	66.7	5	33.3	11	91.7
- ปลายทางมหาชัย-แม่กลอง	11	21.6	4	57.1	5	35.7	1	33.3	-	-	1	8.3
- ปลายทาง กทม.	7	13.7	1	14.3	-	-	-	-	-	-	6	50.0
- ปลายทาง ระยอง	1	2.0	1	14.3	-	-	-	-	-	-	-	-
- ปลายทาง ตราด	1	2.0	-	-	1	7.1	-	-	-	-	-	-
- ปลายทาง ราชบุรี	1	2.0	-	-	1	7.1	-	-	-	-	-	-
- ปลายทาง สุพรรณ	2	3.9	-	-	2	14.3	-	-	-	-	-	-
- ปลายทาง สตูล	2	3.9	-	-	1	7.1	-	-	1	6.7	-	-
- ปลายทาง ระนอง	1	2.0	-	-	-	-	-	-	-	-	1	8.3
- ปลายทางนครศรีธรรมราช	3	5.9	-	-	-	-	-	-	2	13.3	1	8.3
- ปลายทาง สงขลา	1	2.0	-	-	-	-	-	-	-	-	1	8.3
- ปลายทาง สุราษฎร์ธานี	4	7.8	-	-	-	-	1	33.3	2	13.3	1	8.3
รวม	51	100.0	7	100.0	14	100.0	3	100.0	15	100.0	12	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

8) ข้อปัญหา/อุปสรรคและข้อเสนอแนะ

ข้อปัญหา/อุปสรรค จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการขนส่ง ส่วนใหญ่พบว่ามีปัญหาอุปสรรคที่สำคัญ ดังนี้ คือ ปัญหาที่พบมากที่สุด ได้แก่ ปัญหาไปถึงท่ายังเอาของลงไม่ได้ ต้องรอคิว ร้อยละ 31.4 รองลงมาเป็นปัญหาด้านตำรวจมาก ต้องจ่ายค่าด่าน ร้อยละ 29.4 ตามมาด้วย ปัญหาต้นทุนการขนส่งมากขึ้น ร้อยละ 25.5 และปัญหาการคมนาคมไม่ดี ร้อยละ 13.7 โดยพบว่า **จังหวัดตราด** ปัญหา/อุปสรรคที่พบส่วนใหญ่คือ ปัญหาด้านตำรวจ 5-6 ด่าน ต้องจ่ายค่าด่าน (ร้อยละ 57.1) **จังหวัดสมุทรสาคร** ปัญหา/อุปสรรคที่พบส่วนใหญ่คือ ปัญหาด้านตำรวจ 5-6 ด่าน ต้องจ่ายค่าด่าน ปัญหาไปถึงท่ายังเอาของลงไม่ได้ ต้องรอคิว และ ปัญหาต้นทุนการขนส่งมากขึ้น (อย่างละ ร้อยละ 28.6) **จังหวัดสุราษฎร์ธานี และสงขลา** ปัญหา/อุปสรรคที่พบส่วนใหญ่คือ ปัญหาไปถึงท่ายังเอาของลงไม่ได้ ต้องรอคิว (ร้อยละ 66.7 และร้อยละ 40 ตามลำดับ) ส่วนจังหวัดระนอง ปัญหา/อุปสรรคที่พบส่วนใหญ่คือ ปัญหาต้นทุนการขนส่งมากขึ้น (ร้อยละ 50) รายละเอียดตามตารางที่ 4.63

ตารางที่ 4.63 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการขนส่งในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัด จำแนกตามปัญหาอุปสรรค

ปัญหา/อุปสรรค	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต้องจ่ายค่าด่าน	15	29.4	4	57.1	4	28.6	-	-	3	20.0	4	33.3
ต้องรอคิว เอาของลงไม่ได้	16	31.4	3	42.9	4	28.6	2	66.7	6	40.0	1	8.3
การคมนาคมไม่ดี	7	13.7	-	-	2	14.3	-	-	4	26.7	1	8.3
ต้นทุนการขนส่งสูง	13	25.5	-	-	4	28.6	1	33.3	2	13.3	6	50.0
รวม	51	100.0	7	100.0	14	100.0	3	100.0	15	100.0	12	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

ข้อเสนอแนะ พบว่าข้อเสนอแนะที่พบมากที่สุด ได้แก่ ข้อเสนอแนะในการอยากให้ลดต้นทุนการขนส่ง (น้ำมัน) ร้อยละ 39.2 รองลงมาเป็นข้อเสนอแนะเรื่องราคาสินค้าถูกมาก อยากให้ช่วยปรับราคาให้สูงขึ้น ร้อยละ 21.6 ตามมาด้วยข้อเสนอแนะอยากให้มีตลาดรองรับมากกว่านี้ ร้อยละ 13.7 และข้อเสนอแนะในการให้รัฐบาลช่วยเรื่องค่าตรวจทางหลวง ร้อยละ 13.7 และที่เสนอน้อยที่สุด คือ ข้อเสนอแนะอยากให้ทำถนนให้ดีขึ้น ร้อยละ 11.8 โดยพบว่า **จังหวัดตราด** มีข้อเสนอแนะให้มีตลาดรองรับมากกว่านี้ ข้อเสนอแนะด้านราคาถูก อยากให้ช่วยปรับราคา และข้อเสนอแนะอยากให้ทำถนนให้ดีที่สุดมากที่สุด (อย่างละ ร้อยละ 28.6) **จังหวัดสมุทรสาคร** มีข้อเสนอแนะอยากให้ลดต้นทุนการขนส่ง (น้ำมัน) มากที่สุด (ร้อยละ 42.9) **จังหวัดสุราษฎร์ธานี** มีข้อเสนอแนะอยากให้มีตลาดรองรับมากกว่านี้ ข้อเสนอแนะราคาถูกอยากให้ช่วยปรับราคา และข้อเสนอแนะอยากให้ลดต้นทุนการขนส่ง (น้ำมัน) (อย่างละ ร้อยละ 33.3) **จังหวัดสงขลา** มีข้อเสนอแนะด้านราคาถูกมาก อยากให้มีการปรับราคาให้สูงขึ้น มากที่สุด (ร้อยละ 40) และ**จังหวัดระนอง** มีข้อเสนอแนะอยากให้ลดต้นทุนการขนส่ง (น้ำมัน) มากที่สุด (ร้อยละ 58.3) รายละเอียดตามตารางที่ 4.64

ตารางที่ 4.64 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบกิจการขนส่งในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัด จำแนกตามข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะ	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ให้มีตลาดรองรับมากขึ้น	7	13.7	2	28.6	1	7.1	1	33.3	3	20.0	-	-
ให้ช่วยปรับราคาให้สูงขึ้น	11	21.6	2	28.6	2	14.3	1	33.3	6	40.0	-	-
ให้ทำถนนให้ดี	6	11.8	2	28.6	1	7.1	-	-	1	6.7	2	16.7
ให้ลดต้นทุนขนส่งน้ำมัน	20	39.2	1	14.3	6	42.9	1	33.3	5	33.3	7	58.3
ให้ช่วยเรื่องค่าตรวจทางหลวง	7	13.7	-	-	4	28.6	-	-	-	-	3	25.0
รวม	51	100.0	7	100.0	14	100.0	3	100.0	15	100.0	12	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานกลุ่มผู้ประกอบการขนส่งพบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีสัญชาติไทย ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธและมีศาสนาอิสลามบ้างเล็กน้อย ระดับการศึกษาส่วนใหญ่จบระดับมัธยมศึกษาและระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษา รองลงมาปริญญาตรี ระดับปวช. ปวส. และปริญญาโทบ้างเล็กน้อย สถานภาพสมรสส่วนใหญ่เป็นผู้ที่แต่งงานแล้ว รองลงมาเป็นผู้ที่โสดและหย่า ภูมิลำเนาเดิมส่วนใหญ่อยู่ในเขตภาคใต้ ได้แก่ จังหวัดระนอง สงขลา สุราษฎร์ธานี และภูเก็ต ส่วนที่เหลือจะกระจายอยู่ตามจังหวัดต่างๆ อาทิ สมุทรสาคร ตราด จันทบุรี และเพชรบุรี อายุของกลุ่มตัวอย่างที่พบส่วนใหญ่ อยู่ในช่วงอายุ 31-40 ปี รองลงมาได้แก่

อายุ 26-30 ปี อายุ 41-45 ปี อายุ 21-25 ปี สถานภาพในครัวเรือนของกลุ่มตัวอย่าง ที่พบส่วนใหญ่ คือ หัวหน้าครอบครัว รองลงมา เป็น นุตร ผู้อาศัย และคู่สมรสตามลำดับ จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่พบส่วนใหญ่จะมีสมาชิกในครัวเรือน ระหว่าง 3-4 คน รองลงมาได้แก่ สมาชิก 5-6 คน และสมาชิกมากกว่า 6 คน

ส่วนลักษณะประกอบการของผู้ให้สัมภาษณ์พบว่าประเภทยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งส่วนใหญ่เป็นรถบรรทุก 4 ล้อ รองลงมาเป็นรถบรรทุก 10 ล้อ 6 ล้อ และรถปิคอัพ 4 ล้อ โดยปริมาณการขนส่งสินค้าส่วนใหญ่จะมีปริมาณขนาด 1-4 ตัน รองลงมาต่ำกว่า 1 ตัน 11-20 ตัน 5-10 ตัน และ 21-30 ตันตามลำดับ โดยมีลักษณะการซื้อขายส่วนใหญ่เป็นการซื้อตรง-ขายตรง รองลงมาเป็นการประมูลและการขายฝาก ลักษณะของภาชนะที่ใช้บรรจุขณะขนส่งพบว่าส่วนใหญ่เป็นลังพลาสติก ขนาด 31-50 กิโลกรัมมากที่สุด รองลงมาเป็นขนาด 10-30 กิโลกรัม และมีลังไม้บ้างเล็กน้อย สำหรับระยะเวลาเฉลี่ยที่ใช้ขนส่งพบว่าส่วนใหญ่ใช้เวลา 1-2 ชั่วโมง รองลงมาเป็นระยะเวลา 7-10 ชั่วโมง ระยะเวลา 3-4 ชั่วโมง 5-6 ชั่วโมง และ 16-20 ชั่วโมง โดยระยะทางเฉลี่ยที่ใช้ในการขนส่งต่อวัน พบว่าส่วนใหญ่ประมาณ 1-100 กิโลเมตร รองลงมาเป็น ระยะทาง 101-200 กิโลเมตร 301-400 กิโลเมตร ระยะทาง 201-300 กิโลเมตร และระยะทางมากกว่า 400 กิโลเมตร โดยเส้นทางที่ใช้ในการขนส่งส่วนใหญ่ใช้เส้นทางขนส่งระหว่างจังหวัด โดยมีจุดหมายปลายทางไปยังมหาชัย-แม่กลองจังหวัดสมุทรสาครมากที่สุด รองลงมาเป็นกรุงเทพมหานคร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช สุพรรณบุรี สตูล และเป็นเส้นทางภายในจังหวัดบางส่วน

สำหรับข้อปัญหาอุปสรรคพบว่ามีความสำคัญของปัญหาตามลำดับดังนี้ (1) ปัญหาไปถึงท่ายังเอาของลงไม่ได้ต้องรอคิว (2) ปัญหาด่านตำรวจ 5-6 ด่าน ต้องจ่ายค่าด่าน (3) ปัญหาต้นทุนการขนส่งมากขึ้น และ (4) ปัญหาการคมนาคมไม่ดี พร้อมทั้งมีข้อเสนอแนะที่สำคัญดังนี้ (1) อยากรให้ลดต้นทุนการขนส่งน้ำมันลง (2) ปัญหาราคาสินค้าถูกมากอยากให้ช่วยปรับราคาให้สูงขึ้น (3) อยากรให้มีตลาดรองรับมากกว่านี้ (4) อยากรให้รัฐบาลช่วยเรื่องตำรวจทางหลวง และ (5) อยากรให้ทำถนนให้ดี

4.2.2.4 กลุ่มผู้ประกอบการห้องเย็น

จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างของผู้ประกอบการห้องเย็นสามารถสรุปผลรายละเอียดประกอบการของผู้ให้สัมภาษณ์ ได้ดังนี้

1) ประเภทและปริมาณสินค้าพบว่า ส่วนใหญ่เป็นปลา รั้อยละ 61 รองลงมาได้แก่ กุ้ง รั้อยละ 22 ตามมาด้วย ปลาหมึก รั้อยละ 12.2 และที่พบน้อยที่สุด คือ ปู รั้อยละ 4.9 ตามลำดับ โดยพบว่า **จังหวัดตราด** พบว่า มีประเภทและปริมาณสินค้าที่ทำการขนส่งต่อเดือน คือ ปลา กุ้ง ปลาหมึก และปู อย่างละ รั้อยละ 25 **จังหวัดสมุทรสาคร** มีประเภทและปริมาณสินค้าที่ทำการขนส่งต่อเดือนทั้งหมดเป็นกุ้ง **จังหวัดสุราษฎร์ธานีและสงขลา** มีประเภทและปริมาณสินค้าที่ทำการขนส่งต่อเดือน ส่วนใหญ่เป็นปลามากที่สุด (รั้อยละ 50 และ รั้อยละ 95 ตามลำดับ) และ**จังหวัดระนอง** มีประเภทและปริมาณสินค้าที่ทำการขนส่งต่อเดือนมากที่สุด คือ กุ้ง (รั้อยละ 42.9) รายละเอียดตามตารางที่ 4.65

ตารางที่ 4.65 จำนวนและรั้อยละของผู้ประกอบการห้องเย็นในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัด จำแนกตามประเภท/ปริมาณสินค้า

ประเภท/ปริมาณสินค้า (ตัน)	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	รั้อยละ	จำนวน	รั้อยละ	จำนวน	รั้อยละ	จำนวน	รั้อยละ	จำนวน	รั้อยละ	จำนวน	รั้อยละ
ปลา	25	61.0	1	25.0	-	-	3	50.0	19	95.0	2	28.6
กุ้ง	9	22.0	1	25.0	4	100.0	1	16.7	-	-	3	42.9
ปลาหมึก	5	12.2	1	25.0	-	-	1	16.7	1	5.0	2	28.6
ปู	2	4.9	1	25.0	-	-	1	16.7	-	-	-	-
รวม	41	100.0	4	100.0	4	100.0	6	100.0	20	100.0	7	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

2) ประเภทและมูลค่าสินค้า พบว่า ส่วนใหญ่มีมูลค่าสินค้า ประมาณ 1,000,001-5,000,000 บาท ร้อยละ 31.7 รองลงมาได้แก่ มากกว่า 10 ล้านบาท ร้อยละ 24.4 ตามด้วย 5,000,001-10,000,000 บาท ร้อยละ 22.0 น้อยกว่า 500,000 บาท ร้อยละ 12.2 และพบน้อยที่สุดคือ 500,001-1,000,000 บาท และไม่บอกมูลค่า อย่างละ ร้อยละ 4.9 ตามลำดับ โดยพบว่า **จังหวัดตราด** ส่วนใหญ่มีมูลค่าสินค้ามากกว่า 10 ล้านบาท (ร้อยละ 50) **จังหวัดสมุทรสาคร** มีมูลค่าสินค้า น้อยกว่า 500,000 บาท และ 1,000,001-5,000,000 บาท (อย่างละ ร้อยละ 50) **จังหวัดสุราษฎร์ธานี** ส่วนใหญ่มีมูลค่าสินค้า 1,000,001-5,000,000 บาท และมากกว่า 10 ล้านบาท มากที่สุด (อย่างละ ร้อยละ 33.3) **จังหวัดสงขลา** ส่วนใหญ่มีมูลค่าสินค้า ประมาณ 5,000,001-10,000,000 บาท มากที่สุด (ร้อยละ 45) และ**จังหวัดระนอง** มีมูลค่าสินค้าส่วนใหญ่ ประมาณ 1,000,001-5,000,000 บาท มากที่สุด (ร้อยละ 85.7) รายละเอียดตามตารางที่ 4.66

ตารางที่ 4.66 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบกิจการห้องเย็นในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัด จำแนกตามประเภทสินค้าและมูลค่า

มูลค่าสินค้า (บาท)	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 500,000 บาท	5	12.2	1	25.0	2	50.0	1	16.7	1	5.0	-	-
500,001-1,000,000 บาท	2	4.9	-	-	-	-	1	16.7	-	-	1	14.3
1,000,001-5,000,000 บาท	13	31.7	1	25.0	2	50.0	2	33.3	2	10.0	6	85.7
5,000,001-10,000,000 บาท	9	22.0	-	-	-	-	-	-	9	45.0	-	-
มากกว่า 10 ล้านบาท	10	24.4	-	-	-	-	2	33.3	8	40.0	-	-
ไม่บอกมูลค่า	2	4.9	2	50.0	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	41	100.0	4	100.0	4	100.0	6	100.0	20	100.0	7	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

3) ลักษณะการซื้อขาย ที่พบส่วนใหญ่เป็นแบบลักษณะการประมูลร้อยละ 75.6 รองลงมาได้แก่ การฝากขาย ร้อยละ 14.6 และที่พบน้อยที่สุดคือ การซื้อขายตามใบสั่งซื้อร้อยละ 9.8 โดยพบว่า **จังหวัดตราด และสมุทรสาคร** มีลักษณะการซื้อขายส่วนใหญ่ที่พบบมากที่สุด คือ การซื้อขายตามใบสั่งซื้อ (อย่างละ ร้อยละ 50 ตามลำดับ) **จังหวัดสุราษฎร์ธานี และระนอง** พบว่ามีลักษณะการซื้อขายส่วนใหญ่ที่พบบมากที่สุด เป็นแบบการประมูล (ร้อยละ 66.7 และร้อยละ 71.4 ตามลำดับ) และ**จังหวัดสงขลา** มีลักษณะการซื้อขายทั้งหมดเป็นแบบการประมูลรายละเอียดยึดตามตารางที่ 4.67

ตารางที่ 4.67 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบกิจการห้องเย็นในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัด จำแนกตามลักษณะการซื้อขาย

ลักษณะการซื้อขาย	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ตามใบสั่งซื้อ	4	9.8	2	50.0	2	50.0	-	-	-	-	-	-
การประมูล	31	75.6	1	25.0	1	25.0	4	66.7	20	100.0	5	71.4
การฝากขาย	6	14.6	1	25.0	1	25.0	2	33.3	-	-	2	28.6
รวม	41	100.0	4	100.0	4	100.0	6	100.0	20	100.0	7	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

4) **ระยะเวลาซื้อขาย** ส่วนใหญ่เป็นระยะเวลา 08.00-17.00 น. มากที่สุด ร้อยละ 50 รองลงมาได้แก่ ระยะเวลา 08.00-15.00 น. ร้อยละ 17.1 ตามมาด้วยระยะเวลา 06.00-18.00 น. ร้อยละ 14.6 และระยะเวลา 01.00-05.00น. ระยะเวลา 07.00-18.00 น. ระยะเวลา 08.00-18.00 น. ระยะเวลา 07.00-15.00 น. และระยะเวลา 01.00-24.00 น. อย่างละ ร้อยละ 24 และไม่ทราบเวลา ร้อยละ 4.9 โดยพบว่า **จังหวัดตราด** มีช่วงระยะเวลาของการซื้อขายทั้งหมด ระหว่าง 06.00-18.00 น. **จังหวัดสมุทรสาคร** ส่วนใหญ่ไม่ทราบระยะเวลาของการซื้อขายมากที่สุด (ร้อยละ 50) รองลงมาเป็นช่วงระยะเวลาที่ซื้อขายในระหว่าง 06.00-18.00 น. และ 01.00-05.00 น. (อย่างละ ร้อยละ 25) **จังหวัดสุราษฎร์ธานี** มีช่วงระยะเวลาของการซื้อขายทั้งหมด ในช่วง 08.00-17.00 น. **จังหวัดสงขลา และระนอง** ส่วนใหญ่มีช่วงระยะเวลาของการซื้อขายที่พบมากที่สุดในช่วงเวลา 08.00-17.00 น. (ร้อยละ 50 และ ร้อยละ 57.1 ตามลำดับ) รายละเอียดตามตารางที่ 4.68

ตารางที่ 4.68 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบกิจการห้องเย็นในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัด จำแนกตามช่วงระยะเวลาซื้อ-ขาย

ช่วงระยะเวลาซื้อ-ขาย	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
06.00-18.00 น.	6	14.6	4	100.0	1	25.0	-	-	-	-	1	14.3
01.00-05.00 น.	1	2.4	-	-	1	25.0	-	-	-	-	-	-
08.00-17.00 น.	21	51.2	-	-	-	-	6	100.0	11	55.0	4	57.1
07.00-18.00 น.	1	2.4	-	-	-	-	-	-	-	-	1	14.3
08.00-18.00 น.	1	2.4	-	-	-	-	-	-	-	-	1	14.3
07.00-15.00 น.	1	2.4	-	-	-	-	-	-	1	5.0	-	-
01.00-24.00 น.	1	2.4	-	-	-	-	-	-	1	5.0	-	-
08.00-15.00 น.	7	17.1	-	-	-	-	-	-	7	35.0	-	-
ไม่ทราบเวลา	2	4.9	-	-	2	50.0	-	-	-	-	-	-
รวม	41	100.0	4	100.0	4	100.0	6	100.0	20	100.0	7	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

5) ลักษณะการขนส่งสินค้าที่ซื้อ-ขายแล้ว พบว่าส่วนใหญ่เป็นลักษณะของผู้ขายจัดส่งให้ มากที่สุด ร้อยละ 68.3 รองลงมาได้แก่ ผู้ซื้อขนส่งเอง ร้อยละ 31.7 โดยพบว่า **จังหวัดตราด สุราษฎร์ธานี และระนอง** มีลักษณะของการขนส่งสินค้าที่ซื้อ-ขายแล้วในลักษณะของผู้ขายจัดส่งให้ทั้งหมด **จังหวัดสมุทรสาคร** มีลักษณะของการขนส่งสินค้าที่ซื้อ-ขายแล้วส่วนใหญ่ในลักษณะของผู้ขายจัดส่งให้มากที่สุด (ร้อยละ 75) และ**จังหวัดสงขลา** มีลักษณะของการขนส่งสินค้าที่ซื้อ-ขายแล้ว ส่วนใหญ่ในลักษณะของผู้ซื้อขนส่งเองมากที่สุด (ร้อยละ 60) รายละเอียดตามตารางที่ 4.69

ตารางที่ 4.69 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบกิจการห้องเย็นในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัด จำแนกตามการขนส่งสินค้าที่ซื้อ-ขาย

การขนส่งสินค้าที่ซื้อ-ขาย	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ผู้ซื้อขนส่งเอง	13	31.7	-	-	1	25.0	-	-	12	60.0	-	-
ผู้ขายจัดส่งให้	28	68.3	4	100.0	3	75.0	6	100.0	8	40.0	7	100.0
รวม	41	100.0	4	100.0	4	100.0	6	100.0	20	100.0	7	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

6) ที่มาและรายละเอียดผู้ซื้อ พบว่าผู้ซื้อสินค้าส่วนใหญ่เป็นลูกค้าทั้งในจังหวัดและต่างจังหวัดมากที่สุด ร้อยละ 61 โดยเป็นลูกค้ามาจากจังหวัดสุราษฎร์ธานี ร้อยละ 26.8 สมุทรสาคร ร้อยละ 24.4 และระนอง ร้อยละ 9.8 ส่วนที่เหลืออีก ร้อยละ 39 เป็นลูกค้าจากต่างประเทศ โดยพบว่า จังหวัดตราด สมุทรสาคร และสงขลา พบว่าผู้ซื้อสินค้าส่วนใหญ่เป็นลูกค้าจากต่างประเทศ และลูกค้าทั้งในจังหวัดและต่างจังหวัด อย่างละ ร้อยละ 50 จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่าผู้ซื้อสินค้าส่วนใหญ่เป็นลูกค้าทั้งในจังหวัดและต่างจังหวัดสุราษฎร์ธานีมากที่สุด (ร้อยละ 83.3) และจังหวัดระนอง พบว่าผู้ซื้อสินค้าส่วนใหญ่เป็นลูกค้าทั้งในจังหวัดและต่างจังหวัดระนองมากที่สุด (ร้อยละ 85.7) รายละเอียดตามตารางที่ 4.70

ตารางที่ 4.70 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบกิจการห้องเย็นในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัด จำแนกตามแหล่งที่มาของผู้ซื้อ

ที่มาของผู้ซื้อ	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ลูกค้าจากต่างประเทศ	16	39.0	2	50.0	2	50.0	1	16.7	10	50.0	1	14.3
ทั้งในจังหวัดและต่างจังหวัด	25	61.0	2	50.0	2	50.0	5	83.3	10	50.0	6	85.7
สุราษฎร์ธานี	11	26.8	-	-	-	-	5	83.3	5	25.0	1	14.3
สมุทรสาคร	10	24.4	2	50.0	2	50.0	-	-	5	25.0	1	14.3
ระนอง	4	9.8	-	-	-	-	-	-	-	-	4	57.1
รวม	41	100.0	4	100.0	4	100.0	6	100.0	20	100.0	7	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่าส่วนใหญ่ผู้ซื้อเป็นลูกค้าทั้งในจังหวัด และต่างจังหวัดมากที่สุด ร้อยละ 85.4 โดยแบ่งเป็นลูกค้าที่เป็นเจ้าของกิจการ ร้อยละ 46.3 ลูกค้าจากแพปลา ร้อยละ 29.3 และลูกค้าจากโรงงาน ร้อยละ 12.2 ส่วนที่เหลือเป็นลูกค้าต่างประเทศ (บริษัทจัดจำหน่ายสินค้าต่างประเทศ) ร้อยละ 14.6 โดยพบว่า **จังหวัดตราด และสมุทรสาคร** ผู้ซื้อส่วนใหญ่เป็นลูกค้าต่างประเทศ และลูกค้าทั้งในและต่างจังหวัด อย่างละ ร้อยละ 50 **จังหวัดสุราษฎร์ธานี และระนอง** มีผู้ซื้อส่วนใหญ่มาจากทั้งในและต่างจังหวัด (ร้อยละ 83.3 และร้อยละ 85.7 ตามลำดับ) และ**จังหวัดสงขลา** มีผู้ซื้อเป็นลูกค้าทั้งในจังหวัดและต่างจังหวัดทั้งหมด รายละเอียดตามตารางที่ 4.71

ตารางที่ 4.71 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบกิจการท่องเที่ยวในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัด จำแนกตามประเภทของผู้ซื้อ

ประเภทของผู้ซื้อ	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ลูกค้าต่างประเทศ (บริษัทจัดจำหน่ายต่างประเทศ)	6	14.6	2	50.0	2	50.0	1	16.7	-	-	1	14.3
ทั้งในจังหวัดและต่างจังหวัด	35	85.4	2	50.0	2	50.0	5	83.3	20	100.0	6	85.7
แพปลา	12	29.3	1	25.0	2	50.0	1	16.7	8	40.0	-	-
โรงงาน	5	12.2	1	25.0	-	-	4	66.7	-	-	-	-
เจ้าของกิจการ	19	46.3	-	-	-	-	-	-	12	60.0	7	100.0
รวม	41	100.0	4	100.0	4	100.0	6	100.0	20	100.0	7	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

7) ที่มาและรายละเอียดผู้ขาย พบว่าผู้ขายส่วนใหญ่มาจากทั้งในจังหวัดและต่างจังหวัด มากที่สุด ร้อยละ 53.7 รองลงมาได้แก่ ลูกค้าในจังหวัด ร้อยละ 41.5 และลูกค้าไม่ระบุแหล่ง อีกร้อยละ 4.9 โดยพบว่า จังหวัดตราด สมุทรสาคร สุราษฎร์ธานี และระนอง ผู้ขายส่วนใหญ่ที่พบเป็นคนในจังหวัดมากที่สุด (ร้อยละ 75 ร้อยละ 75 ร้อยละ 83.3 และร้อยละ 85.7 ตามลำดับ) ส่วนจังหวัดสงขลา มีผู้ขายทั้งหมดเป็นคนทั้งในจังหวัดและต่างจังหวัด รายละเอียดตามตารางที่ 4.72

ตารางที่ 4.72 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบกิจการห้องเย็นในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัด จำแนกตามแหล่งที่มาของผู้ขาย

แหล่งที่มาของผู้ขาย	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ในจังหวัด	17	41.5	3	75.0	3	75.0	5	83.3	-	-	6	85.7
ในจังหวัดและต่างจังหวัด	22	53.7	1	25.0	1	25.0	-	-	20	100.0	-	-
ไม่ทราบ	2	4.9	-	-	-	-	1	16.7	-	-	1	14.3
รวม	41	100.0	4	100.0	4	100.0	6	100.0	20	100.0	7	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่าผู้ขายส่วนใหญ่เป็นคนทั้งในจังหวัดและต่างจังหวัดมากที่สุด ร้อยละ 65.9 โดยแบ่งเป็น ผู้ขายจากประมง ร้อยละ 36.6 และผู้ขายจากแพปลา ร้อยละ 29.3 และส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 34.1 เป็นผู้ประกอบกิจการห้องเย็น โดยพบว่า **จังหวัดตราด** ผู้ขายส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบกิจการห้องเย็นมากที่สุด (ร้อยละ 75) **จังหวัดสมุทรสาคร** ผู้ขายเป็นผู้ประกอบกิจการห้องเย็นและผู้ขายทั้งในและต่างจังหวัดอย่างละร้อยละ 50 **จังหวัดสุราษฎร์ธานี และระนอง** ผู้ขายทั้งหมดเป็นคนทั้งในและต่างจังหวัด และ**จังหวัดสงขลา** ผู้ขายใหญ่เป็นคนที่ทั้งในและต่างจังหวัดมากที่สุด (ร้อยละ 55 โดยมาจากแพปลามากที่สุด) รายละเอียดตามตารางที่ 4.73

ตารางที่ 4.73 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบกิจการห้องเย็นในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัด จำแนกตามประเภทของผู้ขาย

เป็นใคร	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ผู้ประกอบการห้องเย็น	14	34.1	3	75.0	2	50.0	-	-	9	45.0	-	-
ทั้งในและต่างจังหวัด	27	65.9	1	25.0	2	50.0	6	100.0	11	55.0	7	100.0
ประมง	15	36.6	-	-	1	25.0	6	100.0	1	5.0	7	100.0
แพปลา	12	29.3	1	25.0	1	25.0	-	-	10	50.0	-	-
รวม	41	100.0	4	100.0	4	100.0	6	100.0	20	100.0	7	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

8) ปริมาณซื้อขายสินค้า พบว่าส่วนใหญ่มีปริมาณซื้อขายสินค้าวันละมากกว่า 3 ตัน ร้อยละ 56.1 รองลงมาได้แก่ ปริมาณ 1-2 ตัน ร้อยละ 19.5 ตามมาด้วยปริมาณขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ และปริมาณ 2-3 ตัน อย่างละ ร้อยละ 9.8 และที่พบน้อยที่สุด คือ ปริมาณ น้อยกว่า 1 ตัน ร้อยละ 4.9 โดยพบว่า **จังหวัดตราด และสมุทรสาคร** ส่วนใหญ่มีปริมาณการซื้อขายสินค้าต่อวัน ขึ้นอยู่กับจำนวนวัตถุประสงค์ มากที่สุด (อย่างละ ร้อยละ 50) **จังหวัดสุราษฎร์ธานี** ส่วนใหญ่มีปริมาณการซื้อขายสินค้าต่อวัน ประมาณ 1-2 ตัน และ 2-3 ตัน มากที่สุด (อย่างละ ร้อยละ 33.3) **จังหวัดสงขลา** มีปริมาณการซื้อขายสินค้าต่อวัน มากกว่า 3 ตัน ทั้งหมด และ**จังหวัดระนอง** ส่วนใหญ่มีปริมาณการซื้อขายสินค้าต่อวัน ประมาณ 1-2 ตัน มากที่สุด (ร้อยละ 57.1) รายละเอียดตามตารางที่ 4.74

ตารางที่ 4.74 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบกิจการท่องเที่ยวในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัด จำแนกตามปริมาณสินค้าซื้อขาย

ปริมาณสินค้าซื้อขาย (ตัน/วัน)	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ขึ้นอยู่กับจำนวนวัตถุประสงค์	4	9.8	2	50.0	2	50.0	-	-	-	-	-	-
น้อยกว่า 1 ตัน	2	4.9	-	-	-	-	1	16.7	-	-	1	14.3
1-2 ตัน	8	19.5	1	25.0	1	25.0	2	33.3	-	-	4	57.1
2-3 ตัน	4	9.8	-	-	-	-	2	33.3	-	-	2	28.6
มากกว่า 3 ตัน	23	56.1	1	25.0	1	25.0	1	16.7	20	100.0	-	-
รวม	41	100.0	4	100.0	4	100.0	6	100.0	20	100.0	7	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

9) มูลค่าซื้อ-ขายสินค้า พบว่ามีมูลค่าของสินค้า 100,001-500,000 บาท ร้อยละ 51.2 รองลงมาได้แก่ 500,001-1,000,000 บาท ร้อยละ 19.5 ตามมาด้วย 50,000 บาท หรือน้อยกว่า ร้อยละ 9.8 ประมาณ 50,001-100,000 บาท และ 1,000,001-5,000,000 บาท อย่างละ ร้อยละ 7.3 และไม่ทราบ ร้อยละ 4.9 โดยพบว่า **จังหวัดตราด** พบว่า ไม่ทราบมูลค่าที่ซื้อขายมากที่สุด (ร้อยละ 50) **จังหวัดสมุทรสาคร และสุราษฎร์ธานี** มีมูลค่าของสินค้าที่ซื้อขาย ประมาณ 500,001-1,000,000 บาท มากที่สุด (ร้อยละ 50 และร้อยละ 83.3 ตามลำดับ) **จังหวัดสงขลา และระนอง** มีมูลค่าของสินค้าที่ซื้อขาย ประมาณ 100,001-500,000 บาท มากที่สุด (ร้อยละ 80 และ ร้อยละ 71.4 ตามลำดับ) รายละเอียดตามตารางที่ 4.75

ตารางที่ 4.75 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบกิจการห้องเย็นในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัด จำแนกตามมูลค่าสินค้าที่ซื้อ-ขาย

มูลค่าสินค้าที่ซื้อ-ขาย (บาท)	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
50,000น้อยกว่า	4	9.8	1	25.0	1	25.0	1	16.7	-	-	1	14.3
50,001-100,000	3	7.3	-	-	-	-	-	-	2	10.0	1	14.3
100,001-500,000	21	51.2	-	-	-	-	-	-	16	80.0	5	71.4
500,001-1,000,000	8	19.5	1	25.0	2	50.0	5	83.3	-	-	-	-
1,000,001-5,000,000	3	7.3	-	-	1	25.0	-	-	2	10.0	-	-
ไม่ทราบ	2	4.9	2	50.0	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	41	100.0	4	100.0	4	100.0	6	100.0	20	100.0	7	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

10) ลักษณะผลตอบแทนที่รับ พบว่าส่วนใหญ่เป็นส่วนต่างของปริมาณการซื้อขายมากที่สุด ร้อยละ 85.4 รองลงมาร้อยละจากปริมาณการซื้อขาย ร้อยละ 14.6 โดยพบว่า **จังหวัดตราด สมุทรสาคร และสงขลา** มีลักษณะของผลตอบแทนที่ได้รับส่วนใหญ่เป็นส่วนต่างของปริมาณการซื้อขายมากที่สุด (ร้อยละ 75 ร้อยละ 75 และร้อยละ 80 ตามลำดับ) **จังหวัดสุราษฎร์ธานี และระนอง** มีลักษณะของผลตอบแทนที่ได้รับทั้งหมดเป็นส่วนต่างของปริมาณซื้อขาย รายละเอียดตามตารางที่ 4.76

ตารางที่ 4.76 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบกิจการห้องเย็นในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัด จำแนกตามลักษณะผลตอบแทนที่ได้รับ

ลักษณะผลตอบแทน ที่ได้รับ	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ร้อยละจากปริมาณซื้อขาย	6	14.6	1	25.0	1	25.0	-	-	4	20.0	-	-
ส่วนต่างของปริมาณซื้อขาย	35	85.4	3	75.0	3	75.0	6	100.0	16	80.0	7	100.0
รวม	41	100.0	4	100.0	4	100.0	6	100.0	20	100.0	7	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

11) กลไกกำหนดราคาซื้อ-ราคาขายสินค้า พบว่าส่วนใหญ่เป็นกลไกตลาดมากที่สุด ร้อยละ 90.2 รองลงมาได้แก่ กำหนดเอง ร้อยละ 7.3 และทางราชการกำหนด ร้อยละ 2.4 โดยพบว่า **จังหวัดตราด** พบว่ากลไกการกำหนดราคาซื้อราคาขายสินค้ามากที่สุดคือกลไกตลาด (ร้อยละ 50) **จังหวัดสมุทรสาคร** มีกลไกการกำหนดราคาซื้อ ราคาขายสินค้า จากกลไกตลาด และกำหนดเอง (อย่างละ ร้อยละ 50) **จังหวัดสุราษฎร์ธานี สงขลา และระนอง** มีกลไกการกำหนดราคาซื้อราคาขายทั้งหมดจากกลไกตลาด รายละเอียดตามตารางที่ 4.77

ตารางที่ 4.77 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบกิจการห้องเย็นในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัด จำแนกตามกลไกกำหนดราคาซื้อ-ขาย

กลไกกำหนดราคาซื้อ-ขาย	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กลไกตลาด	37	90.2	2	50.0	2	50.0	6	100.0	20	100.0	7	100.0
กำหนดเอง	3	7.3	1	25.0	2	50.0	-	-	-	-	-	-
ทางราชการกำหนด	1	2.4	1	25.0	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	41	100.0	4	100.0	4	100.0	6	100.0	20	100.0	7	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

12) ข้อปัญหา/อุปสรรคและข้อเสนอแนะ

ปัญหา/อุปสรรค พบว่าส่วนใหญ่เป็นปัญหาต้นทุนสินค้าสูงไม่คงที่มากที่สุด ร้อยละ 34.1 รองลงมาได้แก่ ปัญหาสินค้ามีตามฤดูกาล และสภาวะอากาศ ร้อยละ 19.5 ปัญหาน้ำมันแพงทำให้ต้องแบกรับค่าใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้น ร้อยละ 14.6 ปัญหาสินค้าไม่พอกับความต้องการตลาด ร้อยละ 9.8 ปัญหาการค้างชำระเงิน ปัญหาค่าแรงงานสูง ปัญหาการขนส่ง และปัญหาราคาสินค้าเพิ่ม อย่างละ ร้อยละ 4.9 และที่พบน้อยที่สุดคือ ปัญหาขาดแคลนคนงาน ร้อยละ 2.4 โดยพบว่า **จังหวัดตราด และสงขลา** มีปัญหาอุปสรรคที่พบบ่อยที่สุดคือ ปัญหาต้นทุนสินค้าสูงไม่คงที่ (ร้อยละ 50 และร้อยละ 35 ตามลำดับ) **จังหวัดสมุทรสาคร** มีปัญหาอุปสรรคที่พบบ่อยที่สุด คือ ปัญหาสินค้ามีตามฤดูกาล และสภาวะอากาศ (ร้อยละ 50) **จังหวัดสุราษฎร์ธานี** ไม่ตอบทั้งหมด **จังหวัดระนอง** มีปัญหาอุปสรรคที่พบบ่อยคือ ปัญหาต้นทุนสินค้าสูงไม่คงที่ และปัญหาสินค้าไม่พอกับความต้องการตลาด (อย่างละ ร้อยละ 28.6) รายละเอียดตามตารางที่ 4.78

ตารางที่ 4.78 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบกิจการห้องเย็นในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัด จำแนกตามข้อปัญหาอุปสรรค

ข้อปัญหาอุปสรรค	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การค้างชำระเงิน	2	4.9	-	-	-	-	-	-	-	-	1	14.3
สินค้ามีตามฤดูกาล	8	19.5	1	25.0	2	50.0	-	-	3	15.0	-	-
ต้นทุนสูงไม่คงที่	14	34.1	2	50.0	1	25.0	-	-	7	35.0	2	28.6
ค่าแรงงานสูง	2	4.9	-	-	1	25.0	-	-	-	-	-	-
การขนส่ง	2	4.9	-	-	-	-	-	-	2	10.0	-	-
สินค้าไม่เพียงพอ	4	9.8	1	25.0	-	-	-	-	1	5.0	2	28.6
ราคาสินค้าเพิ่ม	2	4.9	-	-	-	-	-	-	2	10.0	-	-
ขาดแคลนคนงาน	1	2.4	-	-	-	-	-	-	-	-	1	14.3
น้ำมันแพง	6	14.6	-	-	-	-	-	-	5	25.0	1	14.3
รวม	41	100.0	4	100.0	4	100.0			20	100.0	7	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

ข้อเสนอแนะ พบว่ามีข้อเสนอแนะด้านการขยายตลาดให้มากกว่านี้มากที่สุด ร้อยละ 51.2 รองลงมาได้แก่ข้อเสนอแนะต้องการให้เปิดน่านน้ำให้มากกว่านี้ ร้อยละ 46.3 และข้อเสนอแนะด้านการช่วยเหลือการประมง ร้อยละ 2.4 โดยพบว่า **จังหวัดตราด สุราษฎร์ธานี และสงขลา** มีข้อเสนอแนะที่สำคัญที่พบมากที่สุดคือ ข้อเสนอแนะต้องการให้เปิดน่านน้ำให้มากกว่านี้ และข้อเสนอแนะด้านการขยายตลาดมากกว่านี้ (อย่างละ ร้อยละ 50) **จังหวัดสมุทรสาคร** มีข้อเสนอแนะด้านการขยายตลาดมากกว่านี้ทั้งหมด และ**จังหวัดระนอง** มีข้อเสนอแนะต้องการให้เปิดน่านน้ำให้มากกว่านี้ มากที่สุด (ร้อยละ 57.1) รายละเอียดตามตารางที่ 4.79

ตารางที่ 4.79 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบกิจการท่องเที่ยวในพื้นที่ยุทธศาสตร์ 5 จังหวัด จำแนกตามข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะ	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ให้เปิดน่านน้ำให้มาก	19	46.3	2	50.0	-	-	3	50.0	10	50.0	4	57.1
ผ่อนผันแรงงานพม่า	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ขยายตลาดให้มากขึ้น	21	51.2	2	50.0	4	100.0	3	50.0	10	50.0	2	28.6
ช่วยเหลือการประมง	1	2.4	-	-	-	-	-	-	-	-	1	14.3
รวม	41	100.0	4	100.0	4	100.0	6	100.0	20	100.0	7	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

ผลการวิเคราะห์กลุ่มผู้ประกอบการท่องเที่ยวโดยสรุปพบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีสัญชาติไทย และสัญชาติจีนบ้างเล็กน้อย ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ มีศาสนาอิสลามและศาสนาคริสต์บ้างเล็กน้อย ระดับการศึกษาส่วนใหญ่ จบการศึกษาระดับปริญญาตรี รองลงมาได้แก่ระดับมัธยมศึกษา ปริญญาโท ระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษา และระดับ ปวช. ตามลำดับ สถานภาพสมรสส่วนใหญ่เป็นผู้ที่แต่งงานแล้ว รองลงมาได้แก่ โสด และฝ่ายตามลำดับ ภูมิลำเนาเดิมส่วนใหญ่เป็นคนจังหวัดสงขลา รองลงมาได้แก่จังหวัดสมุทรสาคร สุราษฎร์ธานี ระนอง และตราด อายุของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 31-40 ปี รองลงมาได้แก่อายุ 26-30 ปี 41-45 ปี 46-50 ปี สูงกว่า 50 ปี 15-20 ปี และอายุ 21-25 ปี ตามลำดับ สถานภาพในครัวเรือนที่พบส่วนใหญ่เป็นหัวหน้าครอบครัว รองลงมาเป็นบุตร คู่สมรสและผู้อาศัยตามลำดับ จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่พบส่วนใหญ่มีสมาชิกมากกว่า 6 คน รองลงมาได้แก่ สมาชิก 3-4 คน สมาชิก 5-6 คน และสมาชิก 1-2 คน ตามลำดับ

จากการวิเคราะห์ลักษณะประกอบการของผู้ให้สัมภาษณ์พบว่าประเภทสินค้าและปริมาณที่ทำการขนส่งต่อเดือนส่วนใหญ่เป็นปลา รองลงมาเป็นกุ้ง ปลาหมึกและปูตามลำดับ โดยมีมูล

ค่าส่วนใหญ่ประมาณ 1,000,001-5,000,000 บาท รองลงมาได้แก่ มากกว่า 10 ล้านบาท ตามด้วย 5,000,001-10,000,000 บาท น้อยกว่า 500,000 บาท และ 500,001-1,000,000 บาทตามลำดับ ลักษณะการซื้อขายที่พบส่วนใหญ่เป็นแบบลักษณะการประมูล รองลงมาเป็นการฝากขาย และการซื้อขายตามใบสั่งซื้อ ตามลำดับ โดยช่วงระยะเวลาของการซื้อ-ขาย ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงเวลา 08.00-17.00 น. รองลงมาได้แก่ 08.00-15.00 น. เวลา 06.00-18.00 น. เวลา 01.00-05.00 น. ตามลำดับ ส่วนใหญ่ผู้ขายจัดส่งให้ รองลงมาเป็นผู้ซื้อขนส่งเอง ผู้ซื้อส่วนใหญ่เป็นลูกค้า ลูกค้าทั้งในจังหวัดและต่างจังหวัด ได้แก่ ตราด สมุทรสาคร สุราษฎร์ธานี สงขลา และระนอง ผู้ซื้อส่วนใหญ่เป็นลูกค้าทั้งในจังหวัดและต่างจังหวัด โดยจะเป็นลูกค้าจากเจ้าของกิจการ-รองลงมาเป็นลูกค้าจากแพปลา และโรงงาน ตามลำดับที่เหลือเป็นลูกค้าจากต่างประเทศ (บริษัทจัดจำหน่ายสินค้าต่างประเทศ) ผู้ขายส่วนใหญ่มาจากทั้งในจังหวัดและต่างจังหวัด รองลงมาได้แก่ลูกค้าในจังหวัด ผู้ขายส่วนใหญ่เป็นคนทั้งในจังหวัดและต่างจังหวัดที่เป็นประมง แพปลา และผู้ประกอบการห้องเย็นตามลำดับ โดยมีปริมาณสินค้าที่ซื้อขายต่อวัน มากกว่า 3 ตัน/วันมากที่สุด รองลงมาได้แก่ปริมาณ 1-2 ตัน/วัน ปริมาณขึ้นอยู่กับจำนวนวัตถุดิบ และปริมาณ 2-3 ตัน/วันตามลำดับ มูลค่าสินค้าที่ซื้อขายส่วนใหญ่ประมาณ 100,001-500,000 บาท รองลงมาได้แก่ 500,001-1,000,000 บาท ประมาณ 50,000 บาท หรือน้อยกว่าประมาณ 50,001-100,000 บาท และ 1,000,001-5,000,000 บาท ตามลำดับ ลักษณะของผลตอบแทนที่ได้รับส่วนใหญ่เป็นส่วนต่างของปริมาณการซื้อขาย รองลงมาได้แก่ร้อยละจากปริมาณการซื้อขาย กลไกการกำหนดราคาซื้อ-ราคาขายสินค้าที่พบส่วนใหญ่เป็นกลไกตลาด รองลงมาเป็นการกำหนดเอง และทางราชการกำหนดให้ ตามลำดับ

จากการวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคกลุ่มผู้ประกอบการห้องเย็นพบปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญตามลำดับความสำคัญ ดังนี้ (1) ปัญหาต้นทุนสินค้าสูงไม่คงที่ (2) ปัญหาสินค้ามีตามฤดูกาล และสภาวะอากาศ (3) ปัญหาน้ำมันแพงทำให้ต้องแบกรับภาระค่าใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้น (4) ปัญหาสินค้าไม่พอกับความต้องการตลาด (5) ปัญหาการค้างชำระเงิน (6) ปัญหาค่าแรงงานสูง (7) ปัญหาการขนส่ง (8) ปัญหาราคาสินค้าเพิ่ม และ (9) ปัญหาขาดแคลนแรงงาน ตามลำดับ ทั้งนี้ ได้มีการเสนอแนะ ข้อเสนอแนะที่สำคัญตามลำดับ ดังนี้ (1) ข้อเสนอแนะด้านการขยายตลาดมากกว่านี้ (2) ข้อเสนอแนะต้องการให้เปิดน่านน้ำให้มากกว่านี้ และ (3) ข้อเสนอแนะด้านการช่วยเหลือผู้ประกอบการประมง ตามลำดับ

4.2.2.5 ผู้ใช้แรงงานรับจ้าง

จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างของผู้ใช้แรงงานรับจ้างพบว่าสามารถสรุปผลการศึกษารายละเอียดลักษณะประกอบการของผู้ให้สัมภาษณ์ ได้ดังนี้

1) **ระยะเวลาในการทำงาน** ส่วนใหญ่พบว่ามีระยะเวลาในการทำงานประมาณ 1-2 ปี มากที่สุด ร้อยละ 39.4 รองลงมาได้แก่ 5 ปีขึ้นไป ร้อยละ 36.1 ตามด้วยประมาณ 3-4 ปี ร้อยละ 18.8 และที่พบน้อยที่สุด คือ ต่ำกว่า 1 ปี ร้อยละ 5.8 โดยพบว่า **จังหวัดตราด สมุทรสาคร และระนอง** มีระยะเวลาในการทำงานที่พบมากที่สุด คือ ระยะเวลา 1-2 ปี (ร้อยละ 47.6 ร้อยละ 40 และร้อยละ 40.5 ตามลำดับ) **จังหวัดสุราษฎร์ธานี และสงขลา** มีระยะเวลาในการทำงานที่พบมากที่สุด คือ ระยะเวลา 5 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 39.5 และ ร้อยละ 47.2 ตามลำดับ) รายละเอียดตามตารางที่ 4.80

ตารางที่ 4.80 จำนวนและร้อยละของผู้ใช้แรงงานรับจ้างในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัด จำแนกตามระยะเวลาในการทำงาน

ระยะเวลาในการทำงาน	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1 ปี	12	5.8	5	11.9	3	6.7	2	4.7	-	-	2	4.8
1-2 ปี	82	39.4	20	47.6	18	40.0	15	34.9	12	33.3	17	40.5
3-4 ปี	39	18.8	6	14.3	10	22.2	9	20.9	7	19.4	7	16.7
5 ปีขึ้นไป	75	36.1	11	26.2	14	31.1	17	39.5	17	47.2	16	38.1
รวม	208	100.0	42	100.0	45	100.0	43	100.0	36	100.0	42	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

2) รายได้ พบว่าส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยวันละ 100-200 บาท มากที่สุด ร้อยละ 80.3 รองลงมาได้แก่ ต่ำกว่า 100 บาท ร้อยละ 8.2 ตามมาด้วย รายได้ 201-300 บาท ร้อยละ 7.7 และที่พบน้อยที่สุดคือ รายได้ 301 บาทขึ้นไป ร้อยละ 3.8 โดยพบว่า **จังหวัดตราด** ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยวันละ ต่ำกว่า 100 บาท มากที่สุด (ร้อยละ 40.5) **จังหวัดสมุทรสาคร สงขลา และ ระนอง** ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยวันละ 100-200 บาท มากที่สุด (ร้อยละ 68.9 ร้อยละ 86.1 และ ร้อยละ 90.5 ตามลำดับ) **จังหวัดสุราษฎร์ธานี** มีรายได้เฉลี่ยวันละ 100-200 บาท ทั้งหมด รายละเยียดตามตารางที่ 4.81

ตารางที่ 4.81 จำนวนและร้อยละของผู้ใช้แรงงานรับจ้างในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัด จำแนกตามรายได้เฉลี่ยวันละ (บาท)

รายได้เฉลี่ยวันละ (บาท)	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 100	17	8.2	17	40.5	-	-	-	-	-	-	-	-
100 - 200	167	80.3	24	57.1	31	68.9	43	100.0	31	86.1	38	90.5
201 - 300	16	7.7	-	-	11	24.4	-	-	5	13.9	-	-
301 ขึ้นไป	8	3.8	1	2.4	3	6.7	-	-	-	-	4	9.5
รวม	208	100.0	42	100.0	45	100.0	43	100.0	36	100.0	42	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

3) รายจ่าย ส่วนใหญ่พบว่า มีรายจ่ายเฉลี่ยต่อวัน ประมาณ 400 บาท ร้อยละ 71.6 รองลงมาได้แก่ 500 บาท ร้อยละ 19.2 ตามมาด้วย รายจ่าย ประมาณ 700 บาทขึ้นไป ร้อยละ 4.8 และที่พบน้อยที่สุดคือรายได้ 600 บาท ร้อยละ 4.3 โดยพบว่า **จังหวัดตราด สมุทรสาคร สุราษฎร์ธานี สงขลา และระนอง** ส่วนใหญ่มีรายจ่ายเฉลี่ยต่อวัน ประมาณ 400 บาท มากที่สุด (ร้อยละ 83.3 ร้อยละ 53.3 ร้อยละ 58.1 ร้อยละ 80.6 และ ร้อยละ 85.7 ตามลำดับ) รายละเอียดตามตารางที่ 4.82

ตารางที่ 4.82 จำนวนและร้อยละของผู้ใช้แรงงานรับจ้างในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัด จำแนกตามรายจ่ายเฉลี่ยวันละ (บาท)

รายจ่ายเฉลี่ยวันละ (บาท)	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
400 บาท	149	71.6	35	83.3	24	53.3	25	58.1	29	80.6	36	85.7
500 บาท	40	19.2	6	14.3	16	35.6	8	18.6	7	19.4	3	7.1
600 บาท	9	4.3	1	2.4	4	8.9	4	9.3	-	-	-	-
700 บาท ขึ้นไป	10	4.8	-	-	1	2.2	6	14.0	-	-	3	7.1
รวม	208	100.0	42	100.0	45	100.0	43	100.0	36	100.0	42	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

4) ระยะทางจากที่ทำงานและที่พักอาศัย ส่วนใหญ่พบว่ามีระยะทางจากที่ทำงานและที่อยู่อาศัย ประมาณ 11 กิโลเมตรขึ้นไป มากที่สุด ร้อยละ 27.4 รองลงมาได้แก่ ระยะทาง 1-2 กิโลเมตร ร้อยละ 26.4 ตามมาด้วยระยะทางต่ำกว่า 1 กิโลเมตร ร้อยละ 15.4 ระยะทาง 5-6 กิโลเมตร และ 7-8 กิโลเมตร อย่างละ ร้อยละ 9.6 ระยะทาง 9-10 กิโลเมตร ร้อยละ 5.8 และที่พบน้อยที่สุด คือ ระยะทาง 3-4 กิโลเมตร ร้อยละ 5.8 โดยพบว่า **จังหวัดตราด** ส่วนใหญ่มีระยะทางจากที่ทำงานและที่อยู่อาศัย ประมาณ ต่ำกว่า 1 กิโลเมตร มากที่สุด (ร้อยละ 47.6) **จังหวัดสมุทรสาคร และสุราษฎร์ธานี** ส่วนใหญ่มีระยะทางจากที่ทำงานและที่อยู่อาศัย ประมาณ 1-2 กิโลเมตร มากที่สุด (ร้อยละ 33.3 และ ร้อยละ 57.2 ตามลำดับ) **จังหวัดสงขลา และระนอง** ส่วนใหญ่มีระยะทางจากที่ทำงานและที่อยู่อาศัย ประมาณ 11 กิโลเมตรขึ้นไป มากที่สุด (ร้อยละ 69.4 และ ร้อยละ 52.4 ตามลำดับ) รายละเอียดตามตารางที่ 4.83

ตารางที่ 4.83 จำนวนและร้อยละของผู้ใช้แรงงานรับจ้างในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัด จำแนกตามระยะทางจากที่ทำงาน-ที่อยู่อาศัย(กิโลเมตร)

ระยะจากที่ทำงาน-ที่อยู่อาศัย (กม.)	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1 กิโลเมตร	32	15.4	20	47.6	12	26.7	-	-	-	-	-	-
1 - 2 กิโลเมตร	55	26.4	11	26.2	15	33.3	22	51.2	6	16.7	1	2.4
3 - 4 กิโลเมตร	12	5.8	3	7.1	5	11.1	4	9.3	-	-	-	-
5 - 6 กิโลเมตร	20	9.6	1	2.4	3	6.7	8	18.6	5	13.9	3	7.1
7 - 8 กิโลเมตร	20	9.6	2	4.8	1	2.2	9	20.9	-	-	8	19.0
9 - 10 กิโลเมตร	12	5.8	2	4.8	2	4.4	-	-	-	-	8	19.0
11 กม. ขึ้นไป	57	27.4	3	7.1	7	15.6	-	-	25	69.4	22	52.4
รวม	208	100.0	42	100.0	45	100.0	43	100.0	36	100.0	42	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

5) **ลักษณะที่พักอาศัย** ส่วนใหญ่มีลักษณะของที่พักอาศัยเป็นเจ้าของเอง มากที่สุด ร้อยละ 37 รองลงมา เป็นผู้อาศัย ร้อยละ 29.3 ตามมาด้วย ผู้เช่า ร้อยละ 22.6 นายจ้างหาที่พักให้ ร้อยละ 10.6 และที่พบน้อยที่สุดคือเช่าที่ดินปลูกบ้าน ร้อยละ 0.5 โดยพบว่า **จังหวัดตราด** ส่วนใหญ่มีลักษณะของที่พักอาศัยแบบนายจ้างหาที่พักให้มากที่สุด (ร้อยละ 47.6) **จังหวัดสมุทรสาคร** ส่วนใหญ่มีลักษณะของที่พักอาศัยเป็นแบบผู้เช่ามากที่สุด (ร้อยละ 37.8) **จังหวัดสุราษฎร์ธานี** ส่วนใหญ่มีลักษณะของที่พักอาศัยเป็นแบบผู้อาศัยมากที่สุด (ร้อยละ 51.2) และ **จังหวัดสงขลา และระนอง** ส่วนใหญ่มีลักษณะของที่พักอาศัยเป็นแบบเป็นเจ้าของเองมากที่สุด (ร้อยละ 58.3 และ ร้อยละ 71.4 ตามลำดับ) รายละเอียดตามตารางที่ 4.84

ตารางที่ 4.84 จำนวนและร้อยละของผู้ใช้แรงงานรับจ้างในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัด จำแนกตามลักษณะของที่พักอาศัย

ลักษณะของที่พักอาศัย	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เป็นเจ้าของเอง	77	37.0	7	16.7	13	28.9	6	14.0	21	58.3	30	71.4
ผู้เช่า	47	22.6	6	14.3	17	37.8	15	34.9	7	19.4	2	4.8
ผู้อาศัย	61	29.3	8	19.0	13	28.9	22	51.2	8	22.2	10	23.8
นายจ้างหาที่พักให้	22	10.6	20	47.6	2	4.4	-	-	-	-	-	-
เช่าที่ดินปลูกบ้าน	1	0.5	1	2.4	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	208	100.0	42	100.0	45	100.0	43	100.0	36	100.0	42	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

6) ลักษณะงานที่ทำ พบว่าลักษณะของงานที่ทำอยู่ในปัจจุบันส่วนใหญ่เป็นการทำบางช่วงเวลามากที่สุด ร้อยละ 63 รองลงมา เป็นการทำให้เต็มเวลา ร้อยละ 20.2 และที่พบน้อยที่สุด คือ ทำตามจำนวนชั่วโมงที่ทำ (ค่าเฉลี่ย) ร้อยละ 16.8 โดยพบว่า **จังหวัดตราด** ลักษณะของงานที่ทำอยู่ในปัจจุบัน ส่วนใหญ่เป็นการทำให้เต็มเวลามากที่สุด (ร้อยละ 83.3) **จังหวัดสมุทรสาคร สุราษฎร์ธานีและระนอง** ลักษณะของงานที่ทำอยู่ในปัจจุบัน ส่วนใหญ่เป็นการทำบางช่วงเวลามากที่สุด (ร้อยละ 73.3 ร้อยละ 60.5 และ ร้อยละ 78.6 ตามลำดับ) และ**จังหวัดสงขลา** มีลักษณะของงานที่ทำอยู่ในปัจจุบัน เป็นการทำงานบางช่วงเวลาที่หมด รายละเอียดตามตารางที่ 4.85

ตารางที่ 4.85 จำนวนและร้อยละของผู้ใช้แรงงานรับจ้างในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัด จำแนกตามลักษณะของงานที่ทำอยู่ในปัจจุบัน

ลักษณะของงานที่ทำ อยู่ในปัจจุบัน	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ทำให้เต็มเวลา	42	20.2	35	83.3	7	15.6	-	-	-	-	-	-
ทำบางช่วงเวลา	131	63.0	3	7.1	33	73.3	26	60.5	36	100.0	33	78.6
จำนวนชั่วโมงที่ทำ (ค่าเฉลี่ย)	35	16.8	4	9.5	5	11.1	17	39.5	-	-	9	21.4
รวม	208	100.0	42	100.0	45	100.0	43	100.0	36	100.0	42	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

7) เหตุผลในการทำงาน มีสาเหตุที่สำคัญดังนี้ คือ ใกล้เคียง ร้อยละ 43.3 รองลงมาได้แก่ มีรายได้ ร้อยละ 22.1 ตามมาด้วย คนในครอบครัวทำอยู่แล้ว ร้อยละ 19.7 มีความถนัดกับงานประเภทนี้ การศึกษาต่ำไม่สามารถหางานใหม่ได้ และรองานใหม่ อย่าง ร้อยละ 3.8 และที่พบน้อยที่สุด คือ ที่เขมร ไม่มีงานทำ ร้อยละ 3.4 โดยพบว่า จังหวัดตราด สุราษฎร์ธานี สงขลา และระนอง มีสาเหตุที่ทำงานนี้ มากที่สุด คือ ใกล้เคียง (ร้อยละ 28.6 ร้อยละ 41.9 ร้อยละ 83.3 และ ร้อยละ 52.4 ตามลำดับ) และจังหวัดสมุทรสาคร มีสาเหตุที่ทำงานนี้ มากที่สุด คือ รายได้ดี (ร้อยละ 48.9) รายละเอียดตามตารางที่ 4.86

ตารางที่ 4.86 จำนวนและร้อยละของผู้ใช้แรงงานรับจ้างในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัด จำแนกตามสาเหตุที่ทำงานนี้

สาเหตุที่ทำงานนี้	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ใกล้เคียง	90	43.3	12	28.6	8	17.8	18	41.9	30	83.3	22	52.4
คนในครอบครัวทำอยู่แล้ว	41	19.7	6	14.3	14	31.1	12	27.9	2	5.6	7	16.7
รายได้ดี	46	22.1	11	26.2	22	48.9	4	9.3	4	11.1	5	11.9
มีความถนัด	8	3.8	3	7.1	1	2.2	-	-	-	-	4	9.5
การศึกษาต่ำ	8	3.8	3	7.1	-	-	2	4.7	-	-	3	7.1
รองานใหม่	8	3.8	-	-	-	-	7	16.3	-	-	1	2.4
ที่เขมรไม่มีงานทำ	7	3.4	7	16.7	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	208	100.0	42	100.0	45	100.0	43	100.0	36	100.0	42	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

8) การเลือกประกอบอาชีพ ส่วนใหญ่เลือกประกอบอาชีพเดิมมากที่สุด ร้อยละ 57.2 รองลงมาเลือกประกอบอาชีพใหม่ โดยเป็นอาชีพค้าขาย ร้อยละ 14.4 อาชีพธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 11.1 อาชีพรับราชการ ร้อยละ 6.3 อาชีพช่างซ่อม ช่างเชื่อมเครื่องยนต์ ร้อยละ 5.8 งานสำนักงานและขับรถขนส่ง อย่างละ ร้อยละ 1.9 และที่พบน้อยที่สุด คือ อยากรับราชการ ร้อยละ 1.4 โดยพบว่า **จังหวัดตราด สมุทรสาคร สุราษฎร์ธานี และสงขลา** ส่วนใหญ่เลือกประกอบอาชีพเดิม มากที่สุด (ร้อยละ 69 ร้อยละ 57.8 ร้อยละ 62.8 และร้อยละ 72.2 ตามลำดับ) ส่วน **จังหวัดระนอง** พบว่าส่วนใหญ่เลือกประกอบอาชีพใหม่ โดยเลือกประกอบอาชีพค้าขาย มากที่สุด (ร้อยละ 28.6) รายละเอียดตามตารางที่ 4.87

ตารางที่ 4.87 จำนวนและร้อยละของผู้ใช้แรงงานรับจ้างในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัด จำแนกตามค่าเลือกได้จะประกอบอาชีพอะไร

หากเลือกได้จะ เลือกอาชีพอะไร	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพเดิม	119	57.2	29	69.0	26	57.8	27	62.8	26	72.2	11	26.2
รับราชการ	13	6.3	-	-	1	2.2	1	2.3	-	-	11	26.2
ค้าขาย	30	14.4	5	11.9	8	17.8	3	7.0	2	5.6	12	28.6
งานสำนักงาน	4	1.9	-	-	-	-	2	4.7	1	2.8	1	2.4
ทำธุรกิจส่วนตัว	23	11.1	4	9.5	5	11.1	7	16.3	2	5.6	5	11.9
ทำงานราชการ	3	1.4	1	2.4	-	-	-	-	-	-	2	4.8
ซ่อม-เชื่อมเครื่องยนต์	12	5.8	-	-	4	8.9	3	7.0	5	13.9	-	-
ขับรถขนส่ง	4	1.9	3	7.1	1	2.2	-	-	-	-	-	-
รวม	208	100.0	42	100.0	45	100.0	43	100.0	36	100.0	42	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

9) ข้อปัญหา/อุปสรรค และข้อเสนอแนะ

ข้อปัญหา/อุปสรรค พบว่าส่วนใหญ่เป็นปัญหารายได้น้อย รายจ่ายเพิ่ม ร้อยละ 45.7 รองลงมาได้แก่ปัญหาอยากให้รายได้ขั้นต่ำเพิ่มขึ้น ร้อยละ 21.6 ตามมาด้วย ปัญหาตำรวจมาตรวจ ร้อยละ 15.4 ปัญหาลูกน้องไม่พอ งานไม่ทัน ร้อยละ 12.5 ปัญหาอยากให้รัฐบาลหางานให้ประชาชนทำ ร้อยละ 4.3 และที่พบน้อยที่สุดคือปัญหาวันหยุดน้อยลงไม่มีเวลาพักผ่อน ร้อยละ 0.5 โดยพบว่า **จังหวัดตราด** พบว่าส่วนใหญ่มีปัญหารายได้น้อย รายจ่ายเพิ่มและปัญหาตำรวจมาตรวจมากที่สุด (อย่างละ ร้อยละ 35.7) **จังหวัดสมุทรสาคร สุราษฎร์ธานี และ ระนอง** พบว่าส่วนใหญ่มีปัญหารายได้น้อย รายจ่ายเพิ่มมากที่สุด (ร้อยละ 88.9 ร้อยละ 51.2 และ ร้อยละ 42.9 ตามลำดับ) และ**จังหวัดสงขลา** พบว่ามีปัญหาอยากให้รายได้ขั้นต่ำเพิ่มขึ้นทั้งหมด รายละเอียดตามตารางที่ 4.88

ตารางที่ 4.88 จำนวนและร้อยละของผู้ใช้แรงงานรับจ้างในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัด จำแนกตามปัญหาอุปสรรค

ปัญหา/อุปสรรค	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ให้รัฐบาลหางานให้ประชาชน	9	4.3	-	-	-	-	-	-	-	-	9	21.4
ให้เพิ่มรายได้ขั้นต่ำ	45	21.6	-	-	-	-	-	-	36	100.0	9	21.4
รายได้น้อย-รายจ่ายเพิ่ม	95	45.7	15	35.7	40	88.9	22	51.2	-	-	18	42.9
วันหยุดน้อย ไม่มีเวลาพักผ่อน	1	0.5	-	-	-	-	-	-	-	-	1	2.4
ตำรวจมาตรวจบ่อยครั้ง	32	15.4	15	35.7	-	-	12	27.9	-	-	5	11.9
ลูกน้องไม่พอ ทำงานไม่ทัน	26	12.5	12	28.6	5	11.1	9	20.9	-	-	-	-
รวม	208	100.0	42	100.0	45	100.0	43	100.0	36	100.0	42	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

ข้อเสนอแนะ ที่สำคัญได้แก่ข้อเสนอแนะให้เจ้าของโรงงานขึ้นค่าจ้าง/เพิ่มสวัสดิการมากที่สุด ร้อยละ 56.3 รองลงมาได้แก่ข้อเสนอแนะเรื่องงานน้อยลง เริ่มคัดคนงานออก ร้อยละ 29.8 ตามด้วยข้อเสนอแนะอยากให้มีสนามกีฬา ร้อยละ 11.5 และที่พบน้อยที่สุดคือข้อเสนอแนะอยากให้มีวันหยุดประจำปีของโรงงาน ร้อยละ 2.4 โดยพบว่า **จังหวัดตราด** มีข้อเสนอแนะอยากให้มีสนามกีฬามากที่สุด (ร้อยละ 52.4) **จังหวัดสมุทรสาครและสุราษฎร์ธานี** มีข้อเสนอแนะทั้งหมดคืออยากให้เจ้าของโรงงานขึ้นค่าจ้าง/เพิ่มสวัสดิการมากที่สุด **จังหวัดสงขลา** มีข้อเสนอแนะอยากให้เจ้าของโรงงานขึ้นค่าจ้าง/เพิ่มสวัสดิการมากที่สุด (ร้อยละ 80.6) และ**จังหวัดระนอง** มีข้อเสนอแนะทั้งหมดเป็นเรื่องงานน้อยลง เริ่มคัดคนงานออก รายละเอียดตามตารางที่ 4.89

ตารางที่ 4.89 จำนวนและร้อยละของผู้ใช้แรงงานรับจ้างในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัด จำแนกตามข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะ	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
งานน้อย เริ่มคัดคนงานออก	62	29.8	20	47.6	-	-	-	-	-	-	42	100.0
ให้โรงงานเพิ่มค่าจ้าง-สวัสดิการ	117	56.3	-	-	45	100.0	43	100.0	29	80.6	-	-
มีสนามกีฬา	24	11.5	22	52.4	-	-	-	-	2	5.6	-	-
มีวันหยุดประจำปีโรงงาน	5	2.4	-	-	-	-	-	-	5	13.9	-	-
รวม	208	100.0	42	100.0	45	100.0	43	100.0	36	100.0	42	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

สรุปผลการวิเคราะห์ผู้ใช้แรงงานรับจ้างพบว่ากลุ่มตัวอย่างผู้ใช้แรงงานรับจ้างส่วนใหญ่เป็นหญิง มีสัญชาติไทย ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ มีศาสนาอิสลามและศาสนาคริสต์บ้างเล็กน้อย ระดับการศึกษาที่พบบ่อยที่สุดคือระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษา รองลงมาได้แก่ระดับมัธยมศึกษา ส่วนสถานภาพสมรสที่พบบ่อยส่วนใหญ่เป็นผู้ที่แต่งงานแล้ว รองลงมาได้แก่ผู้ที่เป็นโสด ม่ายและหย่าตามลำดับ ภูมิลำเนาเดิมส่วนใหญ่เป็นคนจังหวัดสมุทรสงคราม รองลงมาเป็นจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ นครปฐม นครศรีธรรมราช สุโขทัยและสุรินทร์ตามลำดับ อายุของกลุ่มผู้ใช้แรงงานรับจ้างส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 26-30 ปี รองลงมาได้แก่ อายุ 21-25 ปี 31-40 ปี 15-20 ปี และ 41-45 ปีตามลำดับ สถานภาพในครัวเรือนที่พบบ่อยส่วนใหญ่เป็นคู่สมรส รองลงมาได้แก่หัวหน้าครอบครัว บุตร ผู้อาศัยอยู่ร่วมกัน นายจ้างจัดหาที่พักให้ และอยู่คนเดียวตามลำดับ จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่พบบ่อยส่วนใหญ่มีสมาชิกประมาณ 3-4 คน รองลงมาได้แก่สมาชิก 1-2 คน สมาชิก 5-6 คน และสมาชิกมากกว่า 6 คนตามลำดับ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะประกอบการของผู้ให้สัมภาษณ์พบว่าระยะเวลาในการทำงานส่วนใหญ่ 1-2 ปี รองลงมาได้แก่ 5 ปีขึ้นไป ประมาณ 3-4 ปี ต่ำกว่า 1 ปีตามลำดับ โดยรายได้เฉลี่ยต่อวันคือ วันละ 100-200 บาท รองลงมาได้แก่ ต่ำกว่า 100 บาท รายได้ 201-300 บาท และรายได้ 301 บาท ขึ้นไปตามลำดับ รายจ่ายเฉลี่ยต่อวันส่วนใหญ่พบว่ามีประมาณ 400 บาท/วัน รองลงมาได้แก่ 500 บาท/วัน 700 บาท/วัน ขึ้นไปประมาณ 600 บาท/วัน ตามลำดับ โดยมีระยะทางจากที่ทำงานและที่อยู่อาศัยส่วนใหญ่ประมาณ 11 กิโลเมตรขึ้นไป รองลงมาคือ 1-2 กิโลเมตร ต่ำกว่า 1 กิโลเมตร 5-6 กิโลเมตร 7-8 กิโลเมตร 9-10 กิโลเมตร และ 3-4 กิโลเมตรตามลำดับ ลักษณะที่พักอาศัยที่พบส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นเจ้าของตัวเอง รองลงมาได้แก่ผู้อาศัย ผู้เช่า นายจ้างที่พิกให้ และเช่าที่ดินปลูกบ้านตามลำดับ ลักษณะของงานที่ทำอยู่ในปัจจุบันส่วนใหญ่เป็นการทำบางช่วงเวลามากที่สุด รองลงมาเป็นการทำเต็มเวลาและทำตามจำนวนชั่วโมงที่ทำ (ค่าเฉลี่ย) สาเหตุที่ทำงานนี้ ส่วนใหญ่เป็นเพราะใกล้บ้าน รองลงมาได้แก่มีรายได้ดี คนในครอบครัวทำอยู่แล้ว มีความถนัดกับงานประเภทนี้ การศึกษาต่ำไม่สามารถหางานใหม่ได้ รองลงมาใหม่และที่เขมรไม่มีงานทำตามลำดับ และถ้าให้กลุ่มตัวอย่างเลือกประกอบอาชีพพบว่าส่วนใหญ่เลือกประกอบอาชีพเดิม รองลงมาเลือกอาชีพใหม่ โดยอยากเป็นอาชีพค้าขายมากที่สุด รองลงมาเป็นอาชีพธุรกิจส่วนตัว อาชีพรับราชการ อาชีพช่างซ่อมช่างเชื่อมเครื่องยนต์ งานสำนักงานขับรถขนส่ง อยากทำงานราชการตามลำดับ

จากการวิเคราะห์กลุ่มผู้ใช้แรงงานรับจ้างพบว่ามีข้อปัญหา/อุปสรรคตามลำดับความสำคัญ ดังนี้ ปัญหารายได้น้อยรายจ่ายเพิ่ม รองลงมาได้แก่ปัญหาอยากให้รายได้ขั้นต่ำเพิ่มขึ้น ตามด้วยปัญหาดำรงจตรวจ ปัญหาลูกน้องไม่พอ งานไม่ทัน ปัญหาอยากให้รัฐบาลหางานให้ประชาชนทำและปัญหาวันหยุดน้อยลงไม่มีเวลาพักผ่อน ตามลำดับ โดยมีข้อเสนอแนะที่สำคัญดังนี้ อยากให้เจ้าของโรงงานขึ้นค่าจ้าง/เพิ่มสวัสดิการ รองลงมาได้แก่งานน้อยลงเริ่มคัดคนออก อยากให้มีสนามกีฬา และมีวันหยุดประจำปีของโรงงาน ตามลำดับ

4.2.3 กลุ่มผู้บริโภคสินค้าประมง

4.2.3.1 กลุ่มผู้ประกอบการโรงงานแปรรูป/ผู้บริโภคในครัวเรือน

จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างของผู้ประกอบการโรงงานแปรรูป/ผู้บริโภคในครัวเรือน พบว่าลักษณะประกอบการผู้ให้สัมภาษณ์ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) สินค้าที่ต้องการผลิต พบว่า ส่วนใหญ่เป็นปลา มากที่สุด ร้อยละ 40 รองลงมาได้แก่ ปลาหมึก ร้อยละ 32.7 และที่พบน้อยที่สุดคือ กุ้ง ร้อยละ 27.3 โดยพบว่า **จังหวัดตราด สมุทรสาคร และระนอง** พบว่า สินค้าที่ต้องการในการผลิตต่อเดือนมากที่สุด คือ ปลา (ร้อยละ 50 ร้อยละ 71.4 และร้อยละ 50 ตามลำดับ) **จังหวัดสุราษฎร์ธานี** พบว่า สินค้าที่ต้องการในการผลิตต่อเดือนมากที่สุด คือ ปลาหมึก (ร้อยละ 53.3) และ**จังหวัดสงขลา** พบว่า สินค้าที่ต้องการในการผลิตต่อเดือนมากที่สุด คือ กุ้ง (ร้อยละ 40) รายละเอียดตามตารางที่ 4.90

ตารางที่ 4.90 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการโรงงานแปรรูปและผู้บริโภคในครัวเรือนในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัด จำแนกสินค้าที่ต้องการในการผลิต

สินค้าที่ต้องการในการผลิต (เดือน)	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปลา	22	40.0	3	50.0	5	71.4	4	26.7	4	26.7	6	50.0
กุ้ง	15	27.3	1	16.7	-	-	3	20.0	6	40.0	5	41.7
ปลาหมึก	18	32.7	2	33.3	2	28.6	8	53.3	5	33.3	1	8.3
รวม	55	100.0	6	100.0	7	100.0	15	100.0	15	100.0	12	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

2) **สินค้าที่ผลิต** พบว่า ส่วนใหญ่เป็นของแห่ง ร้อยละ 50.9 รองลงมา ได้แก่ อาหารกระป๋องสำเร็จรูป ร้อยละ 18.2 รองลงมาได้แก่ ลูกชิ้นและหอยดัม อย่างละ ร้อยละ 9.1 ตามมาด้วย ปลาป่น ร้อยละ 7.3 และเนื้ปู ร้อยละ 3.6 และที่พบน้อยที่สุดคือ น้ำปลา ร้อยละ 1.8 โดยพบว่า **จังหวัดตราด** มีสินค้าที่ผลิตส่วนใหญ่เป็นปลาป่นมากที่สุด (ร้อยละ 50) **จังหวัดสมุทรสาคร** มีสินค้าที่ผลิตทั้งหมดเป็นของแห่ง **จังหวัดสุราษฎร์ธานี** มีสินค้าที่ผลิตส่วนใหญ่เป็นของแห่ง และหอยดัม มากที่สุด (อย่างละ ร้อยละ 33.3) **จังหวัดสงขลา** มีสินค้าที่ผลิตส่วนใหญ่เป็นอาหารกระป๋องสำเร็จรูปมากที่สุด (ร้อยละ 60) และ**จังหวัดระนอง** มีสินค้าที่ผลิตส่วนใหญ่เป็นของแห่งมากที่สุด (ร้อยละ 83.3) รายละเอียดตามตารางที่ 4.91

ตารางที่ 4.91 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการโรงงานแปรรูปและผู้บริโภคในครัวเรือนในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัด จำแนกตามสินค้าที่ผลิต

สินค้าที่ผลิต	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อาหารกระป๋องสำเร็จรูป	10	18.2	1	16.7	-	-	-	-	9	60.0	-	-
ปลาป่น	4	7.3	3	50.0	-	-	-	-	1	6.7	-	-
น้ำปลา	1	1.8	-	-	-	-	-	-	-	-	1	8.3
ของแห่ง	28	50.9	2	33.3	7	100.0	5	33.3	4	26.7	10	83.3
ลูกชิ้น	5	9.1	-	-	-	-	3	20.0	1	6.7	1	8.3
หอยดัม	5	9.1	-	-	-	-	5	33.3	-	-	-	-
เนื้ปู	2	3.6	-	-	-	-	2	13.3	-	-	-	-
รวม	55	100.0	6	100.0	7	100.0	15	100.0	15	100.0	12	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

3) ความถี่ในการซื้อวัตถุดิบ พบว่าส่วนใหญ่มีความถี่ในการซื้อสินค้าวัตถุดิบทุกวัน มากที่สุด ร้อยละ 85.5 รองลงมาได้แก่ มีการซื้อขายสินค้าวัตถุดิบ เดือนละ 2 ครั้ง/วัน เว้นวัน ร้อยละ 9.1 และที่พบน้อยที่สุดเป็นการซื้อขายสินค้าวัตถุดิบ อาทิตย์ละครั้ง ร้อยละ 5.5 โดยพบว่า **จังหวัดตราด สุราษฎร์ธานี และระนอง** ความถี่ในการซื้อสินค้าวัตถุดิบทุกวัน มากที่สุด (ร้อยละ 66.7 ร้อยละ 86.7 และระนอง ร้อยละ 66.7 **จังหวัดสมุทรสาคร และสงขลา** มีความถี่ในการซื้อสินค้าวัตถุดิบทุกวัน ทั้งหมด รายละเอียดตามตารางที่ 4.92

ตารางที่ 4.92 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการโรงงานแปรรูปและผู้บริโภคในครัวเรือนในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัด จำแนกตามความถี่ในการซื้อสินค้าวัตถุดิบ

ความถี่ในการซื้อสินค้าวัตถุดิบ	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ทุกวัน	47	85.5	4	66.7	7	100.0	13	86.7	15	100.0	8	66.7
อาทิตย์ละครั้ง	3	5.5	-	-	-	-	2	13.3	-	-	1	8.3
เดือนละ 2 ครั้ง / เว้นวัน	5	9.1	2	33.3	-	-	-	-	-	-	3	25.0
รวม	55	100.0	6	100.0	7	100.0	15	100.0	15	100.0	12	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

4) ปริมาณสินค้าที่ซื้อ พบว่าส่วนใหญ่มีปริมาณสินค้าที่ซื้อขายน้อยกว่า 1 ตัน/วัน ร้อยละ 60 รองลงมาได้แก่ ปริมาณมากกว่า 3 ตัน ร้อยละ 25.5 ตามมาด้วย ปริมาณ 1-2 ตัน ร้อยละ 9.1 และ 2-3 ตัน/วัน ร้อยละ 5.5 โดยพบว่า **จังหวัดตราด และระนอง** ส่วนใหญ่มีปริมาณสินค้าที่ซื้อขายต่อวัน น้อยกว่า 1 ตัน มากที่สุด (ร้อยละ 83.3 และ ร้อยละ 50) **จังหวัดสมุทรสาคร** ส่วนใหญ่มีปริมาณสินค้าที่ซื้อขายต่อวัน มากที่สุด คือ น้อยกว่า 1 ตัน และประมาณ 1-2 ตัน (อย่างละ ร้อยละ 42.9) **จังหวัดสุราษฎร์ธานี** มีปริมาณสินค้าที่ซื้อขายต่อวันทั้งหมด น้อยกว่า 1 ตัน และ **จังหวัดสงขลา** มีปริมาณสินค้าที่ซื้อขายต่อวัน ส่วนใหญ่มากกว่า 3 ตัน (ร้อยละ 73.3) รายละเอียดตามตารางที่ 4.93

ตารางที่ 4.93 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการโรงงานแปรรูปและผู้บริโภคในครัวเรือนในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัด จำแนกตามปริมาณสินค้าที่ซื้อแต่ละครั้ง

ปริมาณสินค้าที่ซื้อแต่ละครั้ง (ตัน/วัน)	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ตัน	33	60.0	5	83.3	3	42.9	15	100.0	4	26.7	6	50.0
1-2 ตัน	5	9.1	1	16.7	3	42.9	-	-	-	-	1	8.3
2-3 ตัน	3	5.5	-	-	-	-	-	-	-	-	3	25.0
มากกว่า 3 ตัน	14	25.5	-	-	1	14.3	-	-	11	73.3	2	16.7
รวม	55	100.0	6	100.0	7	100.0	15	100.0	15	100.0	12	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

5) **ลักษณะการซื้อสินค้า** ส่วนใหญ่พบว่ามีลักษณะของการซื้อสินค้าแบบตัวเอง ร้อยละ 83.6 รองลงมาเป็นลักษณะของการซื้อสินค้าผ่านนายหน้า ร้อยละ 16.4 โดยพบว่า **จังหวัดตราด สมุทรสาคร สุราษฎร์ธานี และระนอง** มีลักษณะของการซื้อสินค้าเป็นแบบตัวเองทั้งหมด ส่วน**จังหวัดสงขลา** มีลักษณะของการซื้อสินค้าส่วนใหญ่เป็นแบบการซื้อผ่านนายหน้ามากที่สุด (ร้อยละ 60) รายละเอียดตามตารางที่ 4.94

ตารางที่ 4.94 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการโรงงานแปรรูปและผู้บริโภคในครัวเรือนในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัด จำแนกตามลักษณะของการซื้อสินค้า

ลักษณะของการซื้อสินค้า	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ตัวเอง	46	83.6	6	100.0	7	100.0	15	100.0	6	40.0	12	100.0
ผ่านนายหน้า	9	16.4	-	-	-	-	-	-	9	60.0	-	-
รวม	55	100.0	6	100.0	7	100.0	15	100.0	15	100.0	12	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

6) **ลักษณะการจ่ายเงิน** พบว่า ส่วนใหญ่มีลักษณะของการจ่ายเงินเป็นแบบจ่ายเงินสด มากที่สุด ร้อยละ 58.2 รองลงมาเป็นลักษณะการจ่ายที่หลัง ร้อยละ 41.8 โดยพบว่า **จังหวัดตราด สุราษฎร์ธานี และระนอง** ส่วนใหญ่มีลักษณะของการจ่ายเงินเป็นแบบจ่ายเงินสด มากที่สุด (ร้อยละ 83.3 ร้อยละ 86.7 และ ร้อยละ 75) **จังหวัดสมุทรสาคร** พบว่า มีลักษณะของการจ่ายเงินเป็นแบบจ่ายที่หลังทั้งหมด และ**จังหวัดสงขลา** ส่วนใหญ่ลักษณะของการจ่ายเงินเป็นแบบจ่ายที่หลัง มากที่สุด (ร้อยละ 66.7) รายละเอียดตามตารางที่ 4.95

ตารางที่ 4.95 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการโรงงานแปรรูปและผู้บริโภคในครัวเรือนในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัด จำแนกตามลักษณะของการจ่ายเงิน

ลักษณะของการจ่ายเงิน	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
จ่ายเงินสด	32	58.2	5	83.3	-	-	13	86.7	5	33.3	9	75.0
จ่ายที่หลัง	23	41.8	1	16.7	7	100.0	2	13.3	10	66.7	3	25.0
รวม	55	100.0	6	100.0	7	100.0	15	100.0	15	100.0	12	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

7) ข้อปัญหา/อุปสรรค และข้อเสนอแนะ

ปัญหา/อุปสรรค ที่พบส่วนใหญ่ คือ ปัญหาด้านราคา ร้อยละ 50 รองลงมาได้แก่ ปัญหาด้านเทคโนโลยี การผลิตไม่ทันสมัย ร้อยละ 33.3 ตามมาด้วยปัญหาตลาดผูกขาด และปัญหากฎหมายแรงงาน (คนต่างด้าว) อย่างละ ร้อยละ 8.3 โดยพบว่า **จังหวัดตราด** ปัญหา/อุปสรรคที่พบทั้งหมดคือ ปัญหาตลาดผูกขาด **จังหวัดสมุทรสาคร** ปัญหา/อุปสรรคที่พบมากที่สุดคือ ปัญหาเทคโนโลยีการผลิตไม่ทันสมัย (ร้อยละ 50) และ**จังหวัดระนอง** ปัญหา/อุปสรรคที่พบมากที่สุดคือ ปัญหาด้านราคา (ร้อยละ 80) ส่วน**จังหวัดสุราษฎร์ธานี และสงขลา** ไม่ได้มีการระบุปัญหา/อุปสรรคที่พบ รายละเอียดตามตารางที่ 4.96

ตารางที่ 4.96 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการโรงงานแปรรูปและผู้บริโภคในครัวเรือนในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัด จำแนกตามปัญหา/อุปสรรค

ปัญหา/อุปสรรค	รวม		ตราด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ตลาดผูกขาด	1	8.3	1	100.0	-	-	-	-	-	-	-	-
เทคโนโลยีการผลิตไม่ทันสมัย	4	33.3	-	-	3	50.0	-	-	-	-	1	20.0
ด้านราคา	6	50.0	-	-	2	33.3	-	-	-	-	4	80.0
กฎหมายแรงงาน (คนต่างด้าว)	1	8.3	-	-	1	16.7	-	-	-	-	-	-
รวม	12	100.0	1	100.0	6	100.0	-	-	-	-	5	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

ข้อเสนอแนะ พบว่าส่วนใหญ่เสนอแนะเรื่องปัญหาการขาดตลาด ร้อยละ 50 รองลงมาได้แก่ ข้อเสนอแนะด้านการลงทุน และข้อเสนอแนะด้านสินค้าน้อย อย่างละ ร้อยละ 25 โดยพบว่า **จังหวัดระนอง** ได้มีการเสนอแนะในด้านอยากให้เสนอแนะเรื่อง ปัญหาการขาดตลาดมากที่สุด (ร้อยละ 50) ส่วน**จังหวัดตราด สมุทรสาคร สุราษฎร์ธานี และสงขลา** ไม่ได้มีการระบุข้อเสนอแนะรายละเอียดตามตารางที่ 4.97

ตารางที่ 4.97 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการโรงงานแปรรูปและผู้บริโภคในครัวเรือนในพื้นที่ศึกษา

ชื่อเสนอแนะ	รวม		ตลาด		สมุทรสาคร		สุราษฎร์ธานี		สงขลา		ระนอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านการลงทุน	1	25.0	-	-	-	-	-	-	-	-	1	25.0
สินค้าน้อย	1	25.0	-	-	-	-	-	-	-	-	1	25.0
ขาดตลาด	2	50.0	-	-	-	-	-	-	-	-	2	50.0
รวม	4	100.0	-	-	-	-	-	-	-	-	4	100.0

ที่มา: การสำรวจภาคสนาม

สรุปผลการวิเคราะห์ผู้ประกอบการโรงงานแปรรูป/ผู้บริโภคในครัวเรือนพบว่ากลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการโรงงานแปรรูป/ผู้บริโภคในครัวเรือนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีสัญชาติไทยและสัญชาติจีน บ้างเล็กน้อย ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ รองลงมาเป็นอิสลาม ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่พบมากที่สุด คือ ระดับมัธยมศึกษา รองลงมาได้แก่ระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษา และปริญญาตรีเล็กน้อย สถานภาพสมรสส่วนใหญ่เป็นผู้ที่แต่งงานแล้ว รองลงมาได้แก่ผู้ที่เป็นโสดและม้ายตามลำดับ โดยภูมิถิ่นกำเนิดที่พบส่วนใหญ่อยู่ในจังหวัดสงขลา รองลงมาได้แก่สมุทรสาคร สุราษฎร์ธานี ระนอง และนครศรีธรรมราช อายุส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 31-40 ปีมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ 26-30 ปี สูงกว่า 50 ปี 41-45 ปี และ 46-50 ปีตามลำดับ สถานภาพในครัวเรือนส่วนใหญ่เป็นหัวหน้าครอบครัวมากที่สุด รองลงมาเป็นคู่สมรส บุตรและผู้อาศัย จำนวนสมาชิกในครัวเรือนส่วนใหญ่ประมาณ 5-6 คน รองลงมาได้แก่ 3-4 คน สมาชิกมากกว่า 6 คน และสมาชิก 1-2 คนตามลำดับ

จากการสำรวจข้อมูลรายละเอียดลักษณะประกอบการผู้ให้สัมภาษณ์พบว่าสินค้าที่ต้องการในการผลิตต่อเดือนที่พบมากที่สุดคือปลา รองลงมาได้แก่ปลาหมึกและกุ้งตามลำดับ โดยสินค้าที่ผลิตส่วนใหญ่เป็นของแห้ง รองลงมาได้แก่อาหารกระป๋องสำเร็จรูป ลูกชิ้นและหอยต้ม ปลาป่น เนื้อปู และน้ำปลาตามลำดับ โดยความถี่ในการซื้อสินค้าวัตถุดิบที่พบส่วนใหญ่คือซื้อขายทุกวัน รองลงมาได้แก่เดือนละ 2 ครั้ง/วัน วันเว้นวัน และอาทิตย์ละครั้งตามลำดับ ปริมาณสินค้าที่ซื้อแต่ละครั้งพบว่าส่วนใหญ่มีปริมาณซื้อขายมากกว่า 1 ตัน รองลงมาได้แก่มากกว่า 3 ตัน ตามมาด้วยปริมาณ 1-2 ตัน และ 2-3 ตันตามลำดับ ลักษณะการซื้อขายส่วนใหญ่เป็นแบบซื้อเอง รองลงมาเป็นลักษณะผ่านนายหน้า ลักษณะของการจ่ายเงินส่วนใหญ่เป็นแบบจ่ายเงินสด รองลงมาเป็นการจ่ายที่หลัง

จากการวิเคราะห์การศึกษาของกลุ่มผู้ประกอบการโรงงานแปรรูป/ผู้บริโภคในครัวเรือน พบว่ามีปัญหาและอุปสรรคตามลำดับความสำคัญดังนี้ คือ ปัญหาด้านราคา ปัญหาด้านเทคโนโลยีการผลิต ไม่ทันสมัย ปัญหาตลาดผูกขาด และปัญหากฎหมายแรงงาน (คนต่างด้าว) และมีข้อเสนอแนะที่สำคัญตามลำดับดังนี้ ข้อเสนอแนะเรื่องการขาดตลาด ข้อเสนอแนะด้านการลงทุน และข้อเสนอแนะด้านสินค้าน้อยตามลำดับ

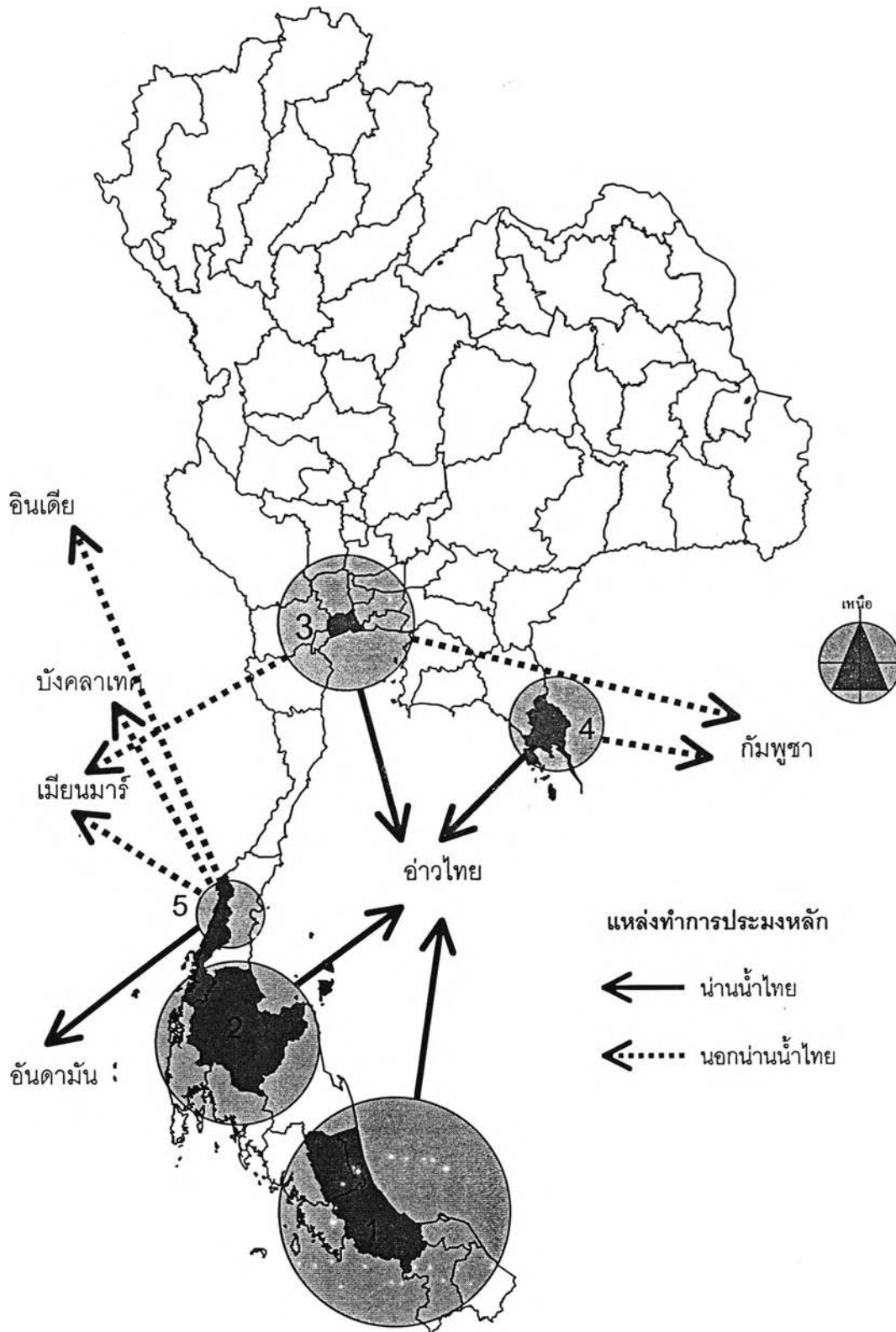
4.2.4 ประเด็นการประสานผลการศึกษาลักษณะโครงข่ายตลาดสินค้าประมงในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัด

จากการศึกษา 3 กรอบความคิดหลักด้านผู้ผลิต ผู้กระจาย และผู้บริโภคสินค้าประมงทะเลในพื้นที่ศึกษา 3 จังหวัดที่ได้กล่าวถึงในรายละเอียดแล้วในหัวข้อ 4.2.1-4.2.3 สามารถสรุปประเด็นที่เกี่ยวข้องกับโครงข่ายในด้านต่างๆ ได้ดังต่อไปนี้

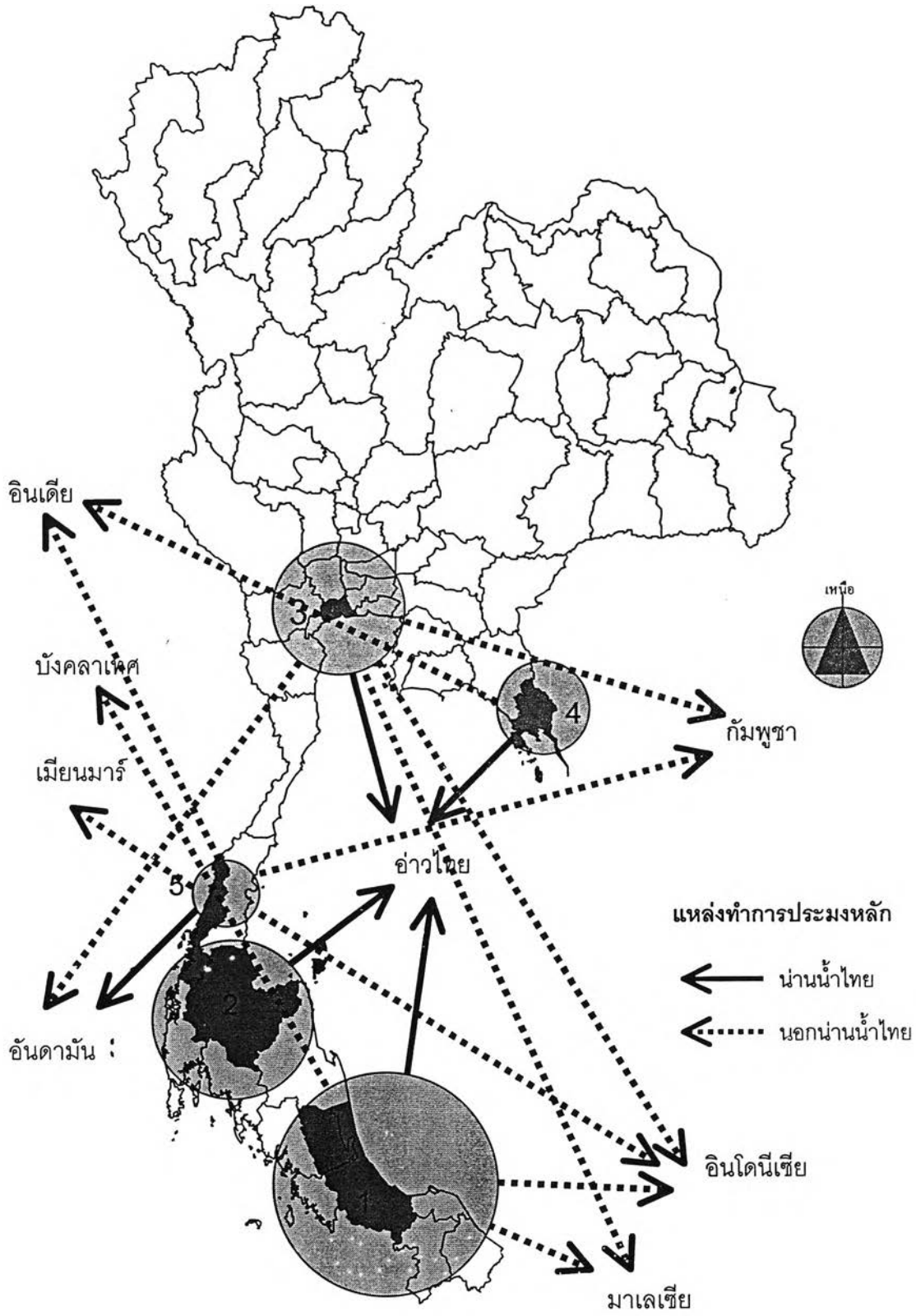
4.2.4.1 กลุ่มผู้ผลิตสินค้าประมงทะเล

ตัวอย่างวิจัยกลุ่มนี้มีแหล่งทำการประมงหลักในน่านน้ำไทย เมื่อพิจารณาในระดับจังหวัดพบว่าจังหวัดตราดและสมุทรสาครส่วนใหญ่ทำประมงในเขตน่านน้ำไทยฝั่งอ่าวไทย ส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานีและสงขลา มีแหล่งทำประมงหลักในเขตน่านน้ำไทย ฝั่งอ่าวไทยทั้งหมดเช่นกัน และจังหวัดระนองมีแหล่งทำประมงหลักในเขตน่านน้ำไทยที่ฝั่งอันดามัน สำหรับทำเทียบเรือและแปปลาที่เรือประมงเข้าเทียบท่า พบว่าจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีเรือเข้าเทียบท่าขึ้นปลามากที่สุด ส่วนแหล่งขายปลาที่จับได้นั้นส่วนใหญ่เป็นแหล่งขายปลาภายในจังหวัด โดยขายให้กับพ่อค้าคนกลาง ในระดับจังหวัดพบว่าจังหวัดตราด มีแหล่งขายปลาที่จับได้ในภายในจังหวัดเอง โดยขายให้กับพ่อค้าคนกลาง/ผู้ค้าส่งสัตว์น้ำภายในจังหวัดมากที่สุด จังหวัดสมุทรสาคร มีแหล่งขายปลาที่จับได้ในจังหวัดเช่นกัน ขายให้กับผู้บริโภคภายในจังหวัดโดยตรงมากที่สุด จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีแหล่งขายปลาที่จับได้ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ส่วนใหญ่เป็นแหล่งขายปลาภายในจังหวัด โดยขายให้กับพ่อค้าคนกลาง/ผู้ค้าสัตว์น้ำภายในจังหวัดมากที่สุดเช่นกัน จังหวัดสงขลามีแหล่งขายปลาที่จับได้ในจังหวัดสงขลา ทั้งหมดเป็นแหล่งขายปลาในจังหวัด โดยขายให้กับพ่อค้าคนกลาง/ผู้ค้าส่งสัตว์น้ำภายในจังหวัดมากที่สุด ส่วนจังหวัดระนองนั้นมีแหล่งขายปลาที่จับได้ในจังหวัดระนอง ส่วนใหญ่เป็นแหล่งขายปลาภายในจังหวัด โดยขายให้กับแปปลาในจังหวัดมากที่สุด

จากแผนที่ที่ 4.1 และแผนที่ที่ 4.2 พบว่าแหล่งทำการประมงหลักของกลุ่มผู้ผลิตสินค้าประมงทะเลมีอาณาเขตการจับปลาทะเลทั้งในเขตน่านน้ำไทยและนอคน่านน้ำไทย อาณาเขตหรือพื้นที่จับปลามีการขยายออกห่างไกลมากยิ่งขึ้นตามลักษณะของผู้ประกอบการ ซึ่งชาวประมงส่วนใหญ่ใช้เรือขนาดเล็กจึงมีอาณาเขตจับปลาไม่กว้างไกลมากนัก ในขณะที่กลุ่มผู้ประกอบการทำเทียบเรือ/สะพานปลา ซึ่งมีทุนประกอบการมากกว่า มีเรือขนาดใหญ่กว่าจึงมีอาณาเขตจับปลากว้างไกลมากกว่า จึงสามารถออกจับปลาส่วนใหญ่บนน่านน้ำไทย ซึ่งปัจจุบันและอนาคตจะเป็นแหล่งจับปลาถาวรของประเทศต่อไป

แผนที่ที่ 4.1 แหล่งทำการประมงหลักของชาวประมงทะเล

แผนที่ที่ 4.2 แหล่งทำการประมงหลักของผู้ประกอบการทำเทียบเรือ สะพานปลา

4.2.4.2 กลุ่มผู้กระจายสินค้าประมงทะเล

1) ผู้ประกอบกิจการทำเทียบเรือสะพานปลา

พบว่าส่วนใหญ่ดำเนินการในช่วงเวลา 05.00-18.00 น. มากที่สุด เมื่อพิจารณาระดับจังหวัดพบว่าจังหวัดตราด สุราษฎร์ธานีและสงขลาดำเนินการในช่วงเวลา 05.00-18.00 น. จังหวัดสมุทรสาครดำเนินในช่วงเวลา 01.00-12.00 น. และจังหวัดระนองดำเนินการในช่วงเวลา 05.00-18.00 น.มากที่สุด สำหรับการขนส่งสัตว์น้ำนั้นพบว่าส่วนใหญ่มีการขนส่งปลา มากกว่า 5 ตัน/เดือน กุ้ง น้อยกว่า 1 ตัน/เดือน ปลาหมึก 3-4 ตัน/เดือน ปู น้อยกว่า 1 ตัน/เดือน หอย 1-2 ตัน/เดือน ปลาป่นมากกว่า 5 ตัน สำหรับมูลค่าการขนส่งสัตว์น้ำดังกล่าวพบว่าปลามีมูลค่าขนส่งมากกว่า 100,000 บาท/เดือน กุ้ง มากกว่า 100,000 บาท/เดือน ปลาหมึก มากกว่า 100,000 บาท/เดือน ปู มากกว่า 100,000 บาท/เดือน หอย 50,001-10,000 บาท และมากกว่า 100,000 บาท/เดือน ปลาป่น 10,001-30,000 บาท/เดือน สำหรับแหล่งทำการประมงหลักส่วนใหญ่ทำในพื้นที่เขตน่านน้ำไทย โดยมีจังหวัดตราดเป็นแหล่งทำประมงหลักของพื้นที่ ส่วนนอกน่านน้ำไทยบริเวณแถบอินเดียนเดียจังหวัดสมุทรสาครนอกเขตน่านน้ำไทย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ณ ผังอ่าวไทยทั้งหมด จังหวัดสงขลาพื้นที่ฝั่งอ่าวไทยและจังหวัดระนองมีแหล่งทำการประมงหลักนอกน่านน้ำไทยมากที่สุด

วิธีการนำสินค้าเข้าเทียบท่าเรือ/สะพานปลามี 2 วิธี ได้แก่ ทางเรือและทางรถยนต์ สำหรับการนำสินค้าเข้าเทียบท่าทางเรือสินค้าส่วนใหญ่มาจากจังหวัดสงขลามากที่สุด ส่วนการนำเข้าสินค้าทางรถยนต์นั้นส่วนใหญ่มาจากจังหวัดสุราษฎร์ธานี ส่วนการนำสินค้าออกนั้นก็เช่นเดียวกันมีการนำออก 2 วิธีเช่นกัน โดยทางเรือประมงส่วนใหญ่มีปลายทางไปยังพื้นที่จังหวัดสงขลาและชุมพรมากที่สุด และทางรถยนต์ส่วนใหญ่ปลายทางของสินค้าไปยังจังหวัดสงขลาเช่นกัน ส่วนระยะทางที่ใช้ในการนำสินค้าออกไปในระยะทางไม่เกินรัศมี 20 กิโลเมตรนั้นเรือจะเทียบท่า ป.อภิรัช (จังหวัดสมุทรสาคร) มากที่สุด และเทียบท่าศิริรัช (จังหวัดสมุทรสาคร) ลำดับรองลงมา

2) กลุ่มผู้ซื้อผู้ขายสินค้า นายหน้า ตัวแทนซื้อขายสินค้า แพปลา

การซื้อขายสินค้าที่สำคัญ ได้แก่ ปลา ส่วนใหญ่การซื้อขาย 11-20 ตัน/เดือน มูลค่ามากกว่า 1 ล้านบาท กุ้ง 3-4 ตัน/เดือน มูลค่า 1 แสน-1 ล้านบาท ปลาหมึก 21-99 ตัน/เดือน มูลค่ามากกว่า 1 ล้านบาท/เดือน หอย 5-10 ตัน/เดือน มูลค่า 100,000-1 ล้านบาท/เดือน และ ปู ปริมาณต่ำกว่า 1 ตัน/เดือน มูลค่า 10,001-50,000 บาท/เดือน ส่วนใหญ่เป็นการประมูล และมักซื้อขายกันมากในช่วง 03.00-12.00 น. สินค้าดังกล่าวผู้ซื้อขนส่งเอง ส่วนผลตอบแทนที่ได้ส่วนใหญ่เป็นผลต่างของปริมาณซื้อขาย และกลไกกำหนดราคาซื้อ-ขายสินค้านั้นส่วนใหญ่กำหนดราคาตัวเอง บางส่วนตามกลไกตลาด

3) ผู้ประกอบการกิจการขนส่ง

ส่วนใหญ่ผู้ประกอบการโดยใช้รถบรรทุก 4 ล้อ ขนาด 1-4 ตัน สินค้าบรรทุกเป็นสินค้าที่ซื้อ-ขายตรงเป็นส่วนใหญ่ และบรรทุกในภาชนะลังพลาสติกขนาด 31-50 กิโลกรัม กลุ่มนี้ใช้เวลาขนส่งสินค้าเฉลี่ย 1-2 ชั่วโมง ระยะทางเฉลี่ย 1-100 กิโลเมตร/วัน และมักเป็นเส้นทางระหว่างจังหวัด และกลุ่มผู้ประกอบการขนส่งมีพื้นที่มหาชัย-แม่กลอง จังหวัดสมุทรสาคร เป็นจุดหมายปลายทางมากที่สุด รองลงมาได้แก่กรุงเทพมหานคร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช สุพรรณบุรี และจังหวัดสตูล

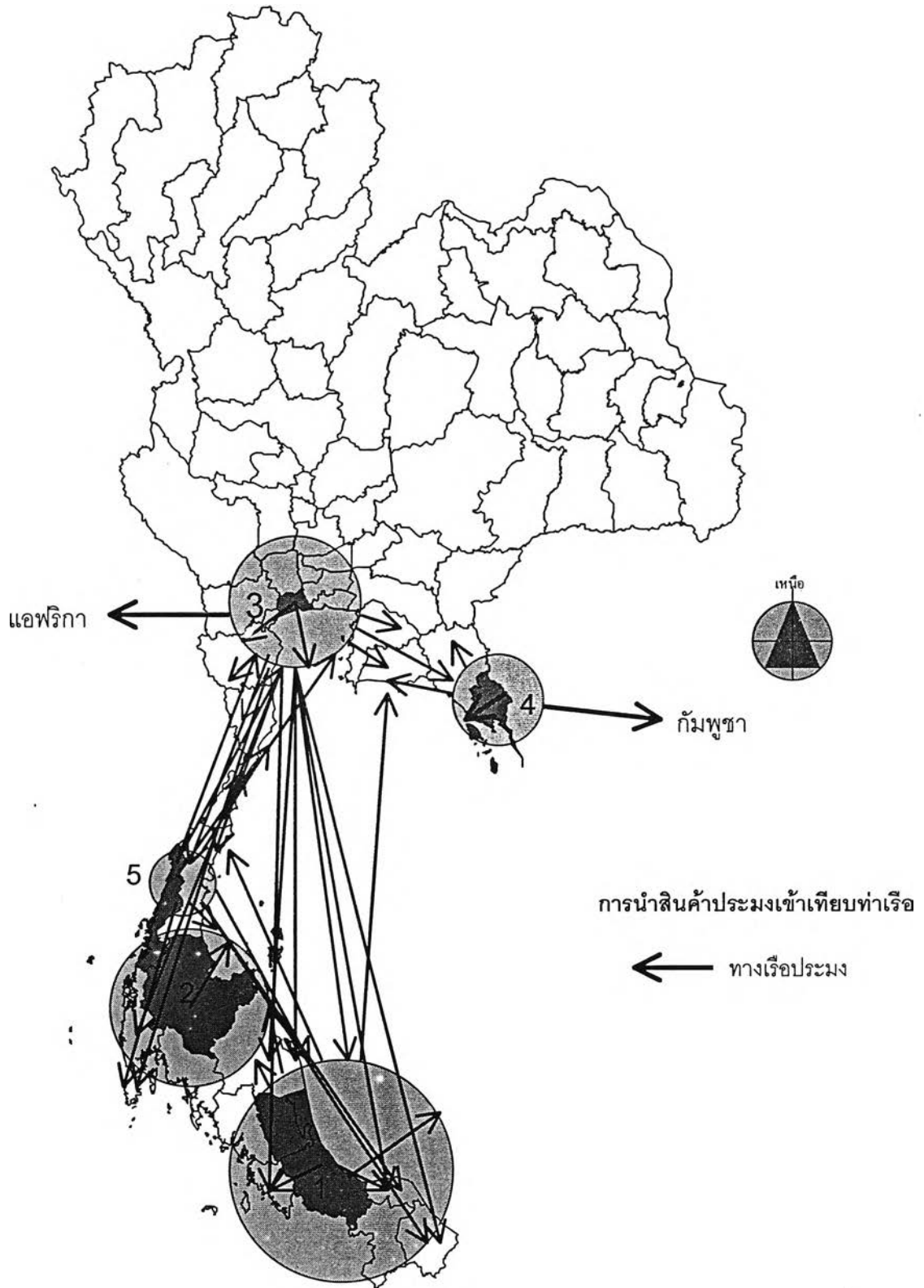
4) กลุ่มผู้ประกอบการห้องเย็น

ผู้ประกอบการกลุ่มนี้ประกอบการเกี่ยวกับปลาเป็นส่วนใหญ่ มูลค่า 1,000,001-5,000,000 บาท/เดือน การซื้อขายส่วนใหญ่เป็นการประมูล และมักซื้อขายในช่วงเวลา 08.00-17.00 น. และส่วนใหญ่ผู้ขายจัดส่งสินค้าให้เอง ผู้ซื้อสินค้าส่วนใหญ่เป็นลูกค้าทั้งในแต่ละจังหวัดและต่างจังหวัด เป็นเจ้าของกิจการ แพลลา โรงงาน และบางส่วนเป็นลูกค้าจากต่างประเทศ (บริษัทจัดจำหน่ายสินค้าไปต่างประเทศ) ส่วนผู้ขายนั้นส่วนใหญ่มาจากทั้งในจังหวัดและต่างจังหวัด เช่นเดียวกัน เป็นทั้งประมง แพลลา ผู้ประกอบการห้องเย็น มีการซื้อขายมากกว่า 3 ตัน/วัน มูลค่า 100,001-500,000 บาท/วัน ผลตอบแทนที่ได้รับส่วนใหญ่เป็นส่วนต่างของปริมาณการซื้อขาย และกลไกตลาดเป็นตัวกำหนดราคาซื้อ-ราคาขาย

5) ผู้ใช้แรงงานรับจ้าง

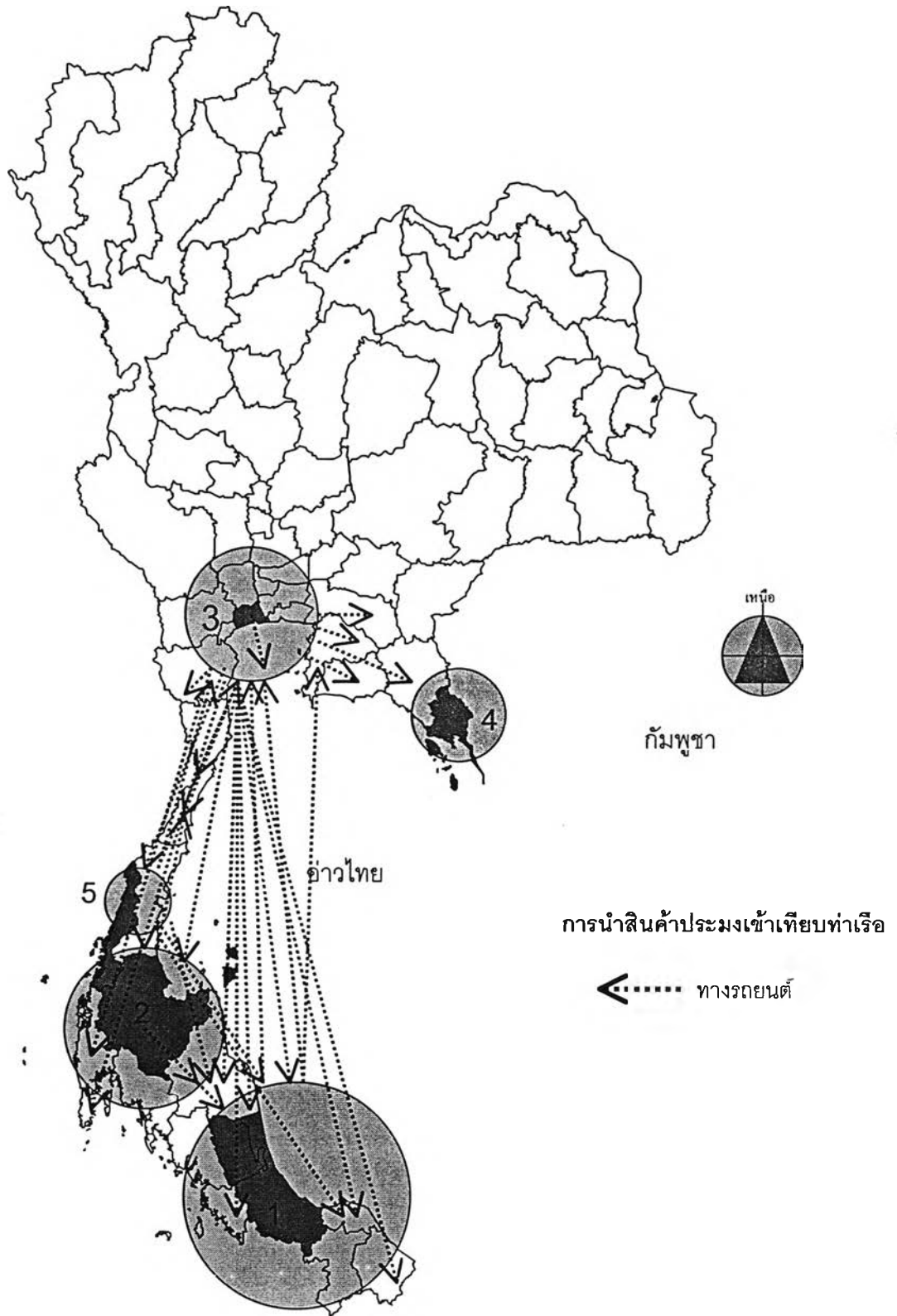
ส่วนใหญ่ผู้ใช้แรงงานทำงานนาน 1-2 ปี รายได้ 100-200 บาท/วัน รายจ่ายส่วนใหญ่สูงกว่ารายรับ เฉลี่ย 400 บาท/วัน และอยู่ห่างจากที่ทำงานประมาณ 11 กิโลเมตรขึ้นไป ส่วนใหญ่เป็นเจ้าของที่พิกเอง ปัจจุบันงานที่ทำเป็นงานทำบางช่วงเวลา เหตุผลที่ทำงานนี้ได้แก่ อยู่ใกล้บ้าน และหากให้เลือกรงานใหม่พบว่าส่วนใหญ่ยังคงเลือกอาชีพเดิม และหากให้เลือกรอาชีพใหม่ ส่วนใหญ่เลือกอาชีพค้าขายมากที่สุด

จากแผนที่ที่ 4.3 และแผนที่ที่ 4.4 พบว่าท่าเรือสินค้าประมงทะเลเข้าและจากของผู้ประกอบการทำเทียบเรือ/สะพานปลาทั้งโดยทางเรือประมงและทางรถยนต์นั้นส่วนใหญ่จะครอบคลุมพื้นที่หลัก 5 จังหวัดพื้นที่ศึกษา บางส่วนของจังหวัดรอบๆ พื้นที่ศึกษา และประเทศใกล้เคียง ได้แก่ ประเทศกัมพูชา สินค้าหลักส่วนใหญ่เป็นปลาขนส่งโดยรถบรรทุกขนาด 4 ล้อ ใช้เวลาไม่เกิน 2 ชั่วโมง และระยะทางเฉลี่ยไม่เกิน 100 กิโลเมตร จังหวัดปลายทางขนส่งได้แก่ จังหวัดสมุทรสาคร รองลงมาได้แก่ กรุงเทพมหานคร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช สุพรรณบุรี และจังหวัดสตูล

แผนที่ที่ 4.3 การนำสินค้าประมงเข้าเทียบท่าเรือโดยทางเรือประมงของผู้ประกอบการทำเทียบเรือ สะพานปลา

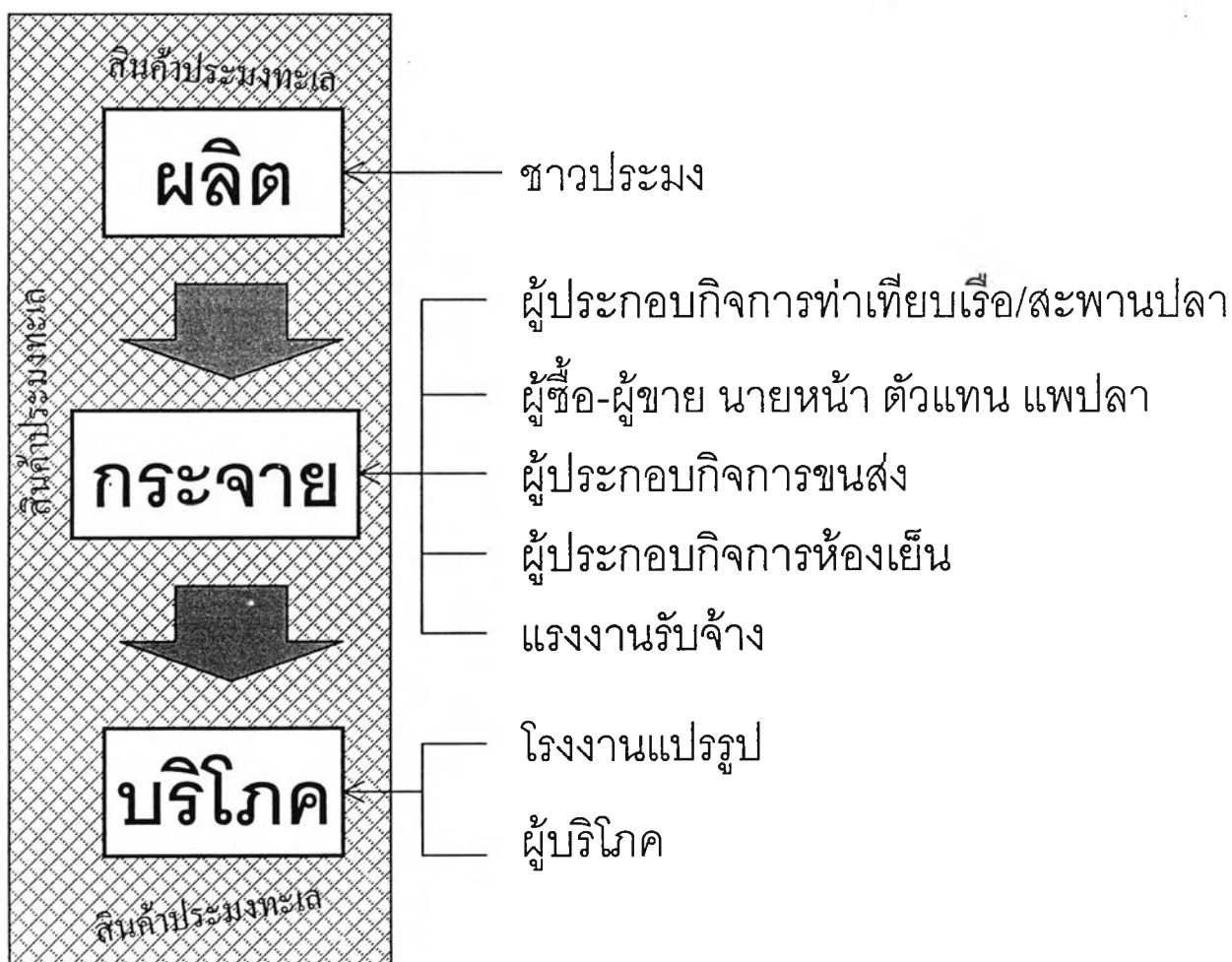
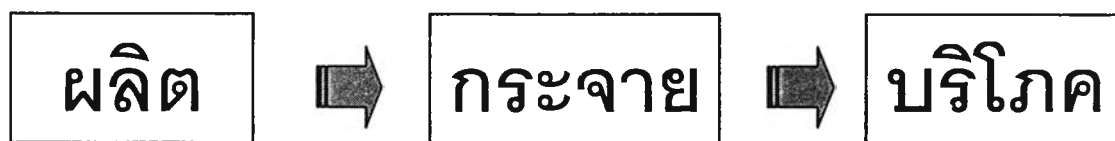
แผนที่ที่ 4.4 การนำสินค้าประมงเข้าเทียบท่าเรือโดยทางรถยนต์ของผู้ประกอบการทำเทียบเรือ สะพานปลา

4.2.2.3 กลุ่มผู้บริโภคสินค้าประมงทะเล

ผู้บริโภคกลุ่มนี้ต้องการบริโภคปลามากที่สุด รองลงมาบริโภคปลาหมึก และกุ้ง ตามลำดับ สินค้าที่ผลิต/บริโภคส่วนใหญ่เป็นของแห้ง รองลงมาเป็นอาหารกระป๋องสำเร็จรูป ลูกชิ้นและหอยต้ม ปลาป่น เนื้อปู และน้ำปลา ตามลำดับ มีการซื้อสินค้าวัตถุดิบทุกวัน ส่วนใหญ่ซื้อขายมากกว่า 1 ตัน ส่วนใหญ่เป็นแบบซื้อเอง และมีการจ่ายเงินส่วนใหญ่เป็นแบบจ่ายเงินสด

เมื่อกลุ่มผู้บริโภคสินค้าประมงทะเลร่วมกับกลุ่มกระจายสินค้า ซึ่งมีจุดหมายปลายทางที่จังหวัดสมุทรสาคร กรุงเทพมหานคร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช สุพรรณบุรี และจังหวัดสตูล แล้วพบว่าจังหวัดดังกล่าวมีทั้งการบริโภคและแปรรูปอุตสาหกรรม โดยต้องการสินค้าประเภทปลามากที่สุด มีทั้งสินค้าที่เป็นสินค้าแห้งและอาหารสำเร็จรูปเป็นกระป๋อง และมีการบริโภคซื้อขายกันมากกว่า 1 ตันต่อวัน และมักไปซื้อเอง โดยจ่ายเงินกันเป็นเงินสด

เมื่อพิจารณาวิถีตลาดโดยภาพรวมของพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัดพบว่ายังคงมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับกรอบแนวคิดหลักที่ปรากฏในรูปที่ 4.1 ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ระหว่างกัน 3 กลุ่มหลักทั้งในด้านการผลิต การกระจาย และการบริโภคสินค้าประมงทะเลดังกล่าวแล้ว นอกจากนั้นเมื่อพิจารณาในรายละเอียดของทั้ง 3 กลุ่มดังกล่าวพบว่ามีรูปแบบวิถี หรือวงจรของตลาดสินค้าประมงทะเลในพื้นที่ศึกษาที่เกี่ยวข้องในรายละเอียดมากยิ่งขึ้น โดยแพปลา/ท่าเทียบเรือ ณ แหล่งขึ้นปลา ผู้ค้าคนกลาง ผู้ค้าปลีก ผ่านผู้ค้าคนกลางในระดับท้องถิ่น ผู้ค้าปลีกท้องถิ่น ไปยังโรงงานแปรรูป ผู้บริโภค ดังวงจรที่แสดงไว้ในรูปที่ 4.2

รูปที่ 4.1 กรอบแนวคิด/ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมทางเศรษฐกิจของผู้ผลิต ผู้กระจาย และผู้บริโภคสินค้าประมงทะเลในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัด

